

கே—(1) ஓரகரன், தேவ கேனை
வை எடுத்தென்றென்று இத்திரானெ
திப்பத் தேற்றலித்தெவன் (2)
உபயங்குவைத்ததிலித்தெவன் கிருஷ்
ண மூர்த்தியை அபயகடிகேற்றற்
சென் நெதிர்த்துப் போர்புரித்தி
றத்த ஓரகரன் (3) யதமரபினன்.
வகசேவன் மகன், இவன்தாய்பத்
திரை.

கேசெத்துவனன்—ஓரகரன், நிமிமரபி
னன், காண்கியெனிற்காண்க.

கேசெனி—தயமத்தியித்தோழி.

கேதனன்—ஓர் ஆந்திரகவி. அபிசை
தண்டியெனும் பட்டமபெற்றவன்.

கேதாதம்—ஒருகிவகேதத்திரம். இமா
சலத்திலுள்ளது.

கேதாரேசுவரர் } (1) திருக்கேதாரத்
கேதிகுவார் } நிலம், (2) திருக்
கேதிக்சரத்திலும் கிவ பெருமானு
க்கு வழங்குத் திருகரீமம்.

கேதாரேசுவரிலிரதம்—ஐப்பசிமாச
கிருஷ்ணபக்ட சதர்த்தசியில் அது
வழிப்பதொருவிரதம். இதுசுமங்
கலிகட்டுரியது.

கேத—விப்பிர சித்திக்குச் சிங்மிகை
யென்பாளிடம்பிறந்தவன். இவன்
ஆக்கினிக்கு விக்கேசியென் பாளி
டம்பிறத்ததாகவும் துள்ளுகடறும்.
இராகுவிக்காண்க.

கேதமதி—காந்தர்வ ஸ்திரீ, சுமாலி
யென்னு மிராகத்தன்மனைவி.

கேதமத்தன்—(1) காண்குலோகபால
கர்களெனொருவன் (2) கலிக்காட்ட
சசனான சுருதாயுபுத்திரன் (3) தந்
கத்திரிபுத்திரன். இவன்புத்திரன்
கேதரதன். [ந்து.

கேதமாலம்—சை வகுஷக்களெனொ
கேதரதன்—கேதமத்தன்மகன். இவ

ன்மதன்பகிதன்.

[த்தி

கேமசரி—கேகன் மனைவியரினொரு
கேமமாபுரம்—சுபத்திரான்னன் [கேக
கேரனம்—(1) மனையானம். கேரனன்
கேசம், (2) ஒருபாலை, பஞ்சதிராவி
டங்களெனொன்று.

கேரனன்—இவ்வுடி யந்தன் பெனத்தி
ரன். ஆசிரிதன் புத்திரன் - இவன்
கண்ட நாடு கேரனம்.

கை

கைகசி—சுமாலி புத்திரி-வித்திர கச
வின் இரண்டாமனைவி. இராகுண
கும்பகாண விப்குண சூர்ப்பண
கை இவர்களைப் பெற்றவன்.

கைகேயி—கேகய ராஜகுமாரி-தசரத
ன்மூன்றாமனைவி. பாதினைப்பெற்ற
வன். தசரதன் இவளிடத்திலித்த
அன்புடையவனு யிருத்தான். இரா
மனுக்கு மருடாபிஷேகஞ் செய்வி
க்க யாவுஞ்சித்தமாயிருக்குஞ்சுமய
த்தில், கூனியாகிய மத்தையென்
னும், தோழி போதனையால், மூன்
தான் வேண்டும் போது கொடுப்ப
தாகத்தசரதன்சம்மதித்திருத்திரா
ண்டு வரங்கனையும் இப்போதுதரு
கவென, தசரதன் தந்தே னென,
ஒன்று தன் மகன் பரதன் காடாள
வும், ஒன்று இராமன் வனஞ் சென்
லவுங்கிடக்க, தசரதன் தன் சொல்
மைறுத்தற்க்குஞ் அன்னையெவாரு
கவென்துபுத்திரனைப்பிரித்து உய்
கித்தற்க்குக் காரணமாயிருத்தவன்.

கைகடவன்—ஒரு கற்பத்தில் திருமால்
யோக சித்திரையில் காதிரண்டினி
ற்குறும்பியில் மதுகென்னும்கைக
கெனென்றும் இரண்டகரத்தன்பே
ருருகோகி தோன்றிப்பிரமணயுத்
திருமாலையுக் துன்புசெய்ய, திரு

மால் இவர்களை இதமாகக்கொல்ல வேண்டுமென்றுசொகுதிஉங்கள்உல்ல பத்திரு வியந்தேன். நீங்கள்விரும்பியவரத்ததைக்கேட்டால் தருவேனென, இருவரும் எங்கட்கு வர மொன்றும் வேண்டாம். உமக்கு வேண்டு மாயின் நாங்கள் அதுதருவோமென, திருமாலிஃதுண்மை யாயினீங்களிருவரும் என்னுலிறக்கவென வரம் கேட்டி அல்லாறே கொன்று மது குதணன் கைடபாரி வனு காமகனை யடைத்தனர்.

கைலாச நாயகி — திருக்காறாயலில் உமாபேவியார் திருநாமம்.

கைலாசம்— விவாசமுனிவர் சிவபெருமானை கோக்கித்தவங்கிடந்து அவரைத் தாங்கும் ஆற்றலுற்ற மலைவடிவானமையின்பெயராயது. இது உலகிலுள்ள ஆயிரத்தெட்டுச் சிவ கோத்திரங்கலி லொன்று இது இமாசலகைலாசம், மேருகைலாசம், மத்தரகைலாசம், தக்பிணகைலாச முதலாகப்பல. வெள்ளிமலையாகிய இமாசலகைலாசமே சிறப்பாகனாங்களிற் உறப்பட்டது. அதனையே இராவணனெடுத்தத் தன்புற்றான். சிவபிரான் அங்கே நவரத்தினகஜிதமான பெரிய தோரலயத்தில்காந்தி பிருத்தி மகாநாள் முதலிய பிரமதணங்கனும் தேவகந்தர்வ யகுகின்னராதி பிறணங்கனும்பணிபமுனிவர் முதலியோருக்கு அடைக்கிப்பர். அது ஷாழிதோரோக்குமோங்கவென்ப.

பிருகிருதிதத்துவத்தின் மேலே அப்பிராகிருத கைலாசமுள்ளது. இதுசிறத்திகூவான்க னடையத்தக்கது:இதுவே சிவலோகம். இது

வும்இதன்மேலுள்ள சிவலோகம் என்றும்சிவபிரானுக்கு வாசஸ்தானம். இங்குந்தோர் சித்தியபாசொழுவர்.

கொ

கொங்கணம்—மேத் கடற் கரையில் கோரண தேசத் துத்தாத்தி லுள்ள ஒருதேசம்.

கொங்கணம்—பதினெண் சித்தர்களிலொருவர். இவர்கெய்தநாக கைத்தியம் பஞ்சபகி கருக்கிடை வளை சிலநூல்கள் விளக்குகின்றன.

கொங்கர்—கொங்குநாட்டரசர் கொங்கிலர்ச்சாண—கைணகசிக்காச னாதி பதிகள் எழுபத்து நால்கரு னொருவர்.

கொக்கிளம் கோசர்—சிலப் பதிகாரக் கதை நீகழ்கையிலிருத்த ஓரசசர். கொங்குநாடு—குடநாடு.

கொச்சைலயம்—கொழிக் குரிய பன்னிருதிருநாமங்களிலொன்று. பராசரமுனிவர்மச்சகத்தியைப் புணர்ந்து—லுக்குற்ற தர்க்கத்தம் நீங்கப் பூசித்தது என்பதுகாரணம்.

கொடிக்கலி—சித்தாத்தசாத்திரம் பதினாங்களுனொன்று. ஒரு கலித்துறை யும் மூன்று வெண்பாக்களு முடையது. ஞான முதலிய சாதனங்களை யும் அவற்றை வடைத்தார் பெறும் பயனையும் குறித்து உமபதி சிவாசாரிய ரகுனியது. சிதம்பர நடராஜப்பெருமானது உற்சவ தொடக்க மொன்றில், ஏறுதரின் திருத்த துவஜத்தை ஏறும்படி இத்துல் செய்யப்பட்டதாதலின்கொடிக்கலி பெணும் பெயரேற்றது.

கொடிஞாழன் மணிப்பூதனார் — திரு வள்ளுவமாமலைசொல்லியகடைச்சல்

உப் புலவருளொருவர்.

கொடியிடைகாயகி—வடதிரு முல்லை
வாயிலில் உமாதேவியார் திருநாமம்
கொடுங்குளார்—கொடுங்கோளார்
கொடுங்குன்றேசர்—திருக்கொடுங்கு
ன்றத்தில் சிவபிரானுக்கு வழங்குந்
திருநாமம்.

கொடுங்கோளார்—திருவருளைக் கள
த்திற்கு நாமாந்தரம். இது சேர
நாட்டிலுள்ளது. இஃதிக்காலத்துக்
கொடுங்குளா றென வழங்கும்.

கொடுங் தமிழ் நாடு—செந்தமிழ் நாட்
டைச் சூழ்ந்த தென்பாண்டிருட்ட
முதலிய பன்னிருநாடுகள்.

கொடு முடி நாதர்—திருப் பாண்டிக்
கொடுமுடியில் சிவபிரானுக்கு வழ
ங்குந் திருநாமம்.

கொடும்குடி—பாண்டிக் நாட்டின் னகொ
டும்பாளூர், பூர்வம் உறையூரிலிருந்து
மதுரைக்குச் செல்லும் வழியெனச்
சிலப்பதிகாரத்தாலறியப்படுகிறது.

கொட்டி—கொடு கொட்டி யாடல்.
புறநாடகம் பதினென்றனுளொன்
று. திரிபுரத்திமெத்தெரியக்கண்டு
ஐயாதத்தத்தால் சிவபெருமான்கை
கொட்டியாடியது. கொட்டிச்சேத
மென்றும் பெயர்பெறும். இதற்
குறுப்பு பதினாளுக்கு.

கொண்காண்கிழான்—கொண் காண
மலைக்குத்தலைவன். (கொண்காணம்
—கொங்கணம்) ககையும் வெற்றியு
முடையோன். இவனைப் பாடிய புல
வர் மோகிசேனார். [புறநா]

கொம்பிலிளக் கோதை—திருவைகல்
மாடத்தில் உமாதேவியார் திருநாமம்
கொல்லிமலை—கல்வி லோரியின் மலை
கொல்லிமழவன்—மழநாட்டிற்கு கிறை
வன் - திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி

வாமிகன். திருவருளால் தன் மக
ளுக்குற்ற முயல் உன்னும் கோய்
நீங்கப்பெற்றவன்.

கொற்கை — பாண்டிய அரசர்களின்
பழைய இராஜதானி. சிலப்பதிகார
நிழலையில் இங்கு தந்திருந்த வெற்
றி வேற் சேழியனே வெற்றிகேற்
லையில் நியவன் இது இப்பொ
ழுது சிற்றூராயிருக்கிறது. இதற்
கொரு காத தாத்திலேயுள்ள இ
டைச்சேரியிலே தான் சால்பெய்
வன் ஆபுத்திரனைப் பெற்றான்.

கோ

கோகம்பனன்—நரி வயிற்றிற் பிறந்த
ஒரு முனிவர். இவர்க்கு அசுரகே
சகம்பன ரெனப் பெயர்த்த தாலிற்
பெயர் காணப்படுகிறது. [மணி]

கோகர்ணகாயகியம்மை — திருக்கே
திச்சுரத்தில் உமாதேவியார் திரு
நாமம்.

கோகர்ணம்—கேரள தேசத்திலுள்ள
ஒரு சிவாலயம் - இராவணன் சிவம்
பிரசாதமாகப் பெற்ற இலங்கத்தை
இலங்கையிற் சேர்க்கப்படாதென
க்கருதியதேவரின் வருணனால் அவ
ன் வயிற்றை நிரப்பி ஐங்கரணர் அந்
தணராக வனுப்ப, அவன் நீர்கழித்
தவருமெல்லையுந் தாக்குகவென
வேண்ட, ஐங்கரமும் முறையினிக்
கு முன்வரவிடின் நிலிசைவைத்
தச் செல்ல வேனென் திண்கி
யேற்ற, அந்நவமே மும்முறையி
னிற்றுப் பூமியில் வைக்க அகிலித்
தே ணருவியது. இராவணன் தன்
காரியத்தை முடித்து, சௌகந்தியில்
து கொண்டு அந்நவமெய் பெற்று அது
வரமையின் தன்பலக் கொண்டு

ப்ப, [கேர்கர்ணம்] பசுவின் காது போலக் குழைத்தமையின் கோகர்ணை நொண்டும் மகாபலவிலக்கமென்றும் பெயர்கள் பெற்றத. இது மகா புண்ணிய கேசத்திரம்.

கோகுலம் — கிருஷ்ணன் வளர்ந்தவிடம். இது யமுனைக் கரைவிலுள்ள ஆபர்பாடியிலுள்ளது.

கோகுலேசர் — திருக் கோழம்பத்திலே சிவபெருமான் திருநாமம்.

கோசர்-கொஞ்சாட்டாசர்,கண்ணகிக்கு ஆலயமெடுப்பிததுத் திருவிழா முதலியசிறப்புச்செய்வித்தவர்.

கோசலம்—சரபுகதிக்கருகிலுள்ள ஒரு தேசம். இதன் இராஜதானி அயோத்தி. இத்தேசம் இங்குகாருமரபினர்க்குரியது. இது உத்தர கோசலமென்றும், பிற் காலத்தில் இராமர் மகன் குசன்குசந்தலியென்றொரு இராஜதானி கடவுள் ஸ்தாபித்தது தகவிலகோசலமென்றும் சொல்லப்படும்.

கோசலை—இராமன் தாய். இவர்க்குக் கௌசல்யையென்றும் பெயர்.

கோச்செங்குட்சோழநாயனார்—அறுபான் முரமை நாயன் மாருனொருவர். இவர் தந்தை சுபதேவனெனுஞ்சோழன். நாய் கமலவதி, அவன் இவரைப் பிரசவிக்குஞ் சமயத்தில் அங்கே குழாய் யிருந்த சோதிடர் சிலர், இன்னும் ஒருகாழி கைழித்துப் பிரசவித்தால் திரிபிலாககர்ந்தனாயிருப்பானெனக்கேட்டு, ஒருகாழி கை காலம் அடக்கிவைத்திருந்து பிரசவித்த, அளவுக்குமேல் வயிற்றிலிருத்தால் கண்கள் சிவத்திருக்கக்கண்டு 'கோச்செங்கண்ணன்' எனப்பட்டிற்றுத்தான். இதுவே

யிலர் பெயராயது. இவர் முத்திரப்பில் திருவானைக் காவில் ஐம்பு கேசவர்க்குவிதானக்கட்டிய சிவந்தி பெண்ப் பெரிய புராணத்திற்கு உதப்பட்டுளது. இவர் சோழநாட்டில் கன்னிலம் அம்பர் முதலிய விடங்களில் அகேச சிவாவயப் பிரதிஷ்டைசெய்தவர். பாரத யுத்தமுடிந்தவுடனே அரகாணகென்பது கலிங்கத்துப்பாணியாலறியப்படும் திருநாண சம்பந்தமூர்த்தி ஸ்வாமிகள் தேவாரத்திலும், திருமங்கையாழ்வார் ஆரம்பத்தில் ஆரூர்திருமொழியிலும் எடுத்தோதப்பெற்றவர். சோழன்செங்கண்ணிற்காண்க.

கோச்சோமான் யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை—கொல்லிமலைக்குத்தலைவன். யானையினதுபார்வைபோலும் பார்வைபுடையவன். விளங்கி லென்னுமூர்க்குப் பகைவரானதுண்டான துன்பத்தை யொழித்தவன். தொண்டிககரத்தரசாண்டவன், கபிலரணபன். பான்டியன தலையாலக்காணத்துச் செருவென்ற கெடுஞ் செழியனாற்கட்டப்பட்டபெய்விப்பு அதனை நீக்கிக்கொண்டி புலம் பெற்றவன். சோழன் இராஜகுயம் லேட்டபெருகற்கின்னியொடு போர்செய்தவன். எட்டுத்தொகையு னொன்றான ஐக்குறு அறு தொகுப்பித்தவன், இவனைப் பாடினோர் குறுக்கோழியூர்செழார், பொருத்தில் இளங்கோரோர், கபிலர் முதலியோர் [புறநா]

கோடிசிலை—சரமையாட்டில் ஒருமலை கோடி ருசேசவரர்—திருக் கோடிகாவில் சிவ பெருமானுக்கு வழங்கும் திருநாமம்.

கோடேந்துமுனையம்மை—திருநிலம்
பயக் கோட்டேரில் உமா தேவியார்
திருநாமம். [மலை.

கோடை — கடிய கெடு வேட்டுகன்
கோட்டைச் சுவை—திருக்கோனூர்
சிவதேவசாணர் திருமகன். சரண
ரொரு நான் அயலூர்க்குச் செல்லு
கையில் இவ்வம்மையை இறைவர்
க்குப் பால்தீயெதிக்கவென, இறை
வர் பாலைப் பருகிவிட்டனர் - அது
கேட்ட சரணர் மறநான் அங்ஙன
மே பாலைக் கொடுத்தனுப்பி மறை
ந்துபார்த்திருப்ப, பால்பருகப்படா
மையின்சினந்து அடிக்கையில், சிவ
பெருமானால் எடுத்து மடியில்வை
த்துக் கொள்ளப் பெற்றவர். வீர
சைவர்.

கோட்புலி நாயனார்—அறுபான் மும்
மைநாயன்மாருனொருவர். சோழ
நாட்டில் நாட்டியத்தான் குடியெ
ன்னுமூரில், வேளாண்குலத்திலே
அவதரித்துச் சேனாபதியாயமந்த
அஞ்ஞதியத் திற்கு நெற் கொண்டு
சிவனடியவர்க்கும் சிவாலயத்திற்
கும் செலவிடக்கட்டிவைத்து, அர
சன் கட்டளைப்படி போருக்குச்செ
ன்றிருந்த மீன்கெடுத்துபார்க்க, “அக்
கெல்லாத் தமத்தறவினர் செலவிட்
டதறிந்து அவரைத் தமதுகாணல்
வீழ்த்திச் சிவபதமடைந்தவர்.

கோணைகலார்—(1) திருக்குடலாயி
விலும், (2) ஈழத் துற்ற திருக்கோ
ணமலையினுஞ் சிவ பெருமானுக்கு
வழங்குத் திருநாமம்.

கோதம முனிகன்—சதானந்த முனி
வன் பிதா. அக்கிரச வயிச்சத்தவன்
இவன் மனைவி அகலியை.

கோதமனார்—திரு கள்ளுவ மாலைபா

டிய சுடைச்சங்கப் புலவருனொரு
வர். இவர் கௌதமனாருனொரு
பாலைக்கௌதமனாருனொருஞ் சொ
ல்லப்படுவர். பதிற்றுப்பத்திற்குள்
ரும் பத்திரைப் பாடி, இமயகரம்
பன்றம்பி பல் பாலைச் செப்புத்க்
குட்டுவெழுந் சுவர்க்கம்பெற்ற ஓர்க்
தணர். இன்னும் இவரார் பாடப்
பெற்றோன் தருமபுத்திரன்.

கோதமை—ஒருபார்ப்பணி. சார்க்கல
ன்தாய் [மணி]

கோதாவரி—(1) ஒரு புண்ணியத்தி.
கௌதமருக்காகப் பிரவசித்த கத்
தமையின் கௌதமி ஓயன்றும்
பெயருற்றது பிரம கிரியிலுள்ள
அத்திமரசத்தின் வேசினின் றுண்
டாகது. (2) கந்தகோன்மனைவியரி
லொருத்தி.

கோத்திரபித்—இத்திரனுக்கு நாமாந்
தரம். மலைகளின் சிறை வெட்டி
யகனென்பது பொருள்.

கோபதி—(1) இத்திரன் (2) அக்கிர
சன்வயிச்சத்த ஓர்க்கலர்.

கோபராஷ்டிரம்—கொங்கண தேசத்
திருத்தெற்றிலுள்ளபூமி.

கோபாலர்—சிருஷ்ணனோடு ஆய் பா
டியில் வளர்ந்த இடைவர்.

கோபானன்—யயாதியின் புத்திரனான
துருவசனுடைய பெனத்திரன்.

கோபிகைகள் } சிருஷ்ணன்வளர்ந்த
கோபியர் } இடைச் சேரியில்,
அக்காலத்தில் வளர்ந்த இடைப்
பெண்கள். இவர்கள் தொகையால்
பதினாறுபிரகர். ஆன்மாதந்தில்
விஷ்ணுபத்திகளாதலின் அப்பொ
ழுது அவரை வணங்குதலுந் தவ்
கள். இவர்கள் பதினாறுபிரகர் வீடு
களிலும் சூரோகஸ்தில் சிருஷ்

ஊன்ஓங்கொருத்திக் கொங்கொரு
வழிவெடுத்தனன். யமுனையில்நீரா
டுகையில் அவர்கள் உவரும் படி
கவந்த வஸ்திரங்களை யெடுத்துக்
கொண்டு மரத்திலேறி அவர்களை
மேலேவந்த கைஉட்பி வணங்கும்
படி செய்து கொடுத்தனன். இங்
கோபிகைகள் இறதியில் அவரது
பத்தர்களாகி முத்தியடைந்தனர்.

கோபேந்திரகன்னி—கிருஷ்ண னுக்கு
முன்னுதித்த மாயை.

கோப்பிரேகூதம்—பிரமணுக்காசியர்
சிவலிங்கப் பிரதிட்டை செய்யப்
பட்ட இடம். இது கைலாயத்தை
யொத்தமகிமைபுடையத [சைவபு]

கோப்பெருஞ்சோழன்—உறையூரை
இராசதானியாகக் கொண்ட ஒரு
சோழன். கவிப்புலமை மிக்கவன்.
பிரசாந்தையார்க்கும் பொத்தியார்
க்கும் உயிர்த்தோழன். தன்னொடு
முரணிய இருபுதல்புகுடன்போரு
க்கெழும்போது புல்லாற்றுர் எயி
ற்றியனாராப் பாடிச் சார்த்தஞ்செய்
யப் பட்டவன். பின்னர்த் துறவு
பூண்டு வடநாட்டி லிருந்து, தன்
னுடன் உயிர்த்தற்கு வந்த பிரசா
ந்தையாரோடு கவர்க்கம் புகுந்த
வன். பொத்தியாரை மகன்பிறந்த
பின்னர் வருகவென்று தான் உயிர்
நீத்தும் அவ்வாறு வந்த அவர்க்கு
இடம் கொடுத்தவன். இவனைப்பா
டிபுலவன் பிரசாந்தையார் - புல்
லாற்று ரெயிற்றியனார் - பொத்தி
யார் - பெருஞ் சதுக்கப் பூதகா
னார் முதலியோர். [புறநா]

கோப்பெருந் தேவி—கொடுஞ் செழி
யன் மனைவி. தன்னைவன்னை
கிக்கு வழக்கில் தோற்றித்தமை

தெரிந்து உடனே உயிர்விட்டவள்
இவளை அறக்கற்புடையா னெனச்
சிவப்பதிகாரம் கூறும்.

கோமடத் தாழ்வான்—வைணவ சிங்
காசனாதிபதிகள் எழுபத்து நால்வரி
லொருவர்.

கோமதி—இமாசலத்தி லுற்பத்தியா
கிக்கோசலதேசவழியாய்ச்சென்று
கங்கையிற் கலக்கும் ஒருபகதி.

கோமுகன்—சாகஸ்யின் சீஷன்.

கோயில்—(1) சிதம்பரம் (2) திரு
வரகம்.

கோயிலாழ்வான்—வைணவ சிங்காச
னாதிபதிகள் எழுபத்து நால்வரு
ளொருவர்.

கோக்கநாதர்—நவசித்தருளொருவர்.

கோலாகலன்—இமவான் மகன்-மை
நாகன்தம்பி [மலைக்காசநாக அகில்
கசித்தோரை மலையின் பெயராற்
கூறுவது பண்டைய வழக்கு.]

கோல்வளை யம்மை—திருக்கருப்பறி
யலுரில் உமாதேவியாருக்கு வழங்
குத் திருகாமம்.

கோவகாமர்—புத்தர்களில் இருபத்தா
றாவதாகத் தோன்றியவர்.

கோவர்த்தனம்—ஒருமலை-மதராபுரி
க்கருகிலுள்ளது. கோபாலர்க்கு இக்
திரனுக்கிட்ட பொக்கஸ்முதலியவ
ற்றைக் கண்ணன் தடுத்தபொழுது
இத்திரனாற் பெய்வித்த கன்மழை
வைத் தடுக்கக்கிருஷ்ணனுக்குடை
யாக எடுக்கப்பட்டது. [இக்குமது
ரையென்பது சென்னையாறுதானி
யிலுள்ள மதுரை யன்று. சந்தபுரி
களிலொன்று.]

கோவலன்—(1) சிவப் பதிகார கதா
நாயகன். பிறப்பால் வைசியன்.
கண்ணகியின் கணவன். மணிமேக

மேயின்பிதா. இவன் ஒரு கணிகை
நிமித்தமாக, தன் திரவியமெல்லாம்
செலவிட்டு, தன் கற்புடைப்பத்
திரி யாகிய கண்ணகியோடு காலி
ரிப்பும்பட்டினரீகிப் பொருள்தே
டக் கருதி மதறையை யடைந்து,
அங்கே தன் மனைவி கண்ணகியின்
காற்சிலம்பொன்றை விநக்கக்ருதி
ஒரு பொற்கொல்லை விட்டை
யடைத்த போது, அவன்குதினால்
அரச னைன்மனைச் சிலம்பு திரு
டிய கன்வ னெனப் பாண்டியனால்
வெட்டப் பட்டவன். வஞ்சி கரைத்
தேயுன்ன கோயிலிற் கற்பிந்தெய
கமாளிய கண்ணகியின் வடிவத்
தோடு இவன் வடிவமும் பூசிக்கப்
பட்டுவந்தது. (2) மேற்கூறியகோ
வலனுக்கு ஒருபுதுதலைமுறை முற்
பட்டவன். இம்மயவரம்பன் கெடுஞ்
சேரலாதனுக்குக் காதற்பாங்கண்.
அவ்வேந்தனுக்குச் சாரணாகுறிய
உபதேசமொழியைத் தானுக்கேட்
டித்தானும் தன் முன்னோருத்தேடி
யபொருள்களை யெல்லாம் ஏழாநா
ட்களில் தானஞ் செய்து விட்டுத்
தவம்புரித்தோன். வஞ்சிககரிற் புத
தருக்குச் சைத்திராவய மொன்று
கட்டுவித்தோன்.

கோவந்த யோகி — சங்கராசாரியர்
குரு, கருமதைநீர்த்தி விருத்தகர்.

கோவந்தன்—(1) பிருகதபதி (2) திரு
ஷ்ணன், பசுவைக் காப்பவன் (3)
விசைவையசகோதான். வேதன் புத
திரரி னொருவன்.

3 கோவந்தன்—கந்தகோபன் புதல்வி,
பதமுடன் மனைவி (சேக) [சன்சு.
கோவூர்திழார்—கோவூர்மொழிந்தா
கோவூர் திழார்— திருவள்ளு மாலை

பாடிய கடைச்சங்கப்புவலருனொ
ருவர். இவர் பெயர் கோவூர்திழையா
ரென்றும் வழங்கும். இவர்ப்பாட
ப்பட்டோர் சோழன் கலககிள்ளி,
சோழன் குளமுற்றத்தத் தஞ்சிய
கிள்ளிகனவன், காலிரியாற்றத்த
ஞ்சியகெடுகிள்ளி, சோழன் குரா
ப்பள்ளித்தஞ்சிய கிள்ளிகனவன்,
சிறகுடி கிழான் பண்ணன். இவர்
சோழன் கலககிள்ளி விடத்திருந்து
உறையூர்புக்க இனத்தந்தனைக்காரி
யாற்றத்தஞ்சிய கெடுகிள்ளிதற்
றுவந்தானெனக் கொல்லப் புக
விடத்தது, அவனைப்பாடிதூத்தத்த
னைப்பிழைப்பித்தவர். எட்டுத்தொ
கையில் இவர் பாடல்கள்கிளவுவர்.

கோழி—உறையூர். ஒருகாலத்தில்துங்
பூரி விருத்த கோழி பெயர்ந்துபா
ணையப் போர்செய்தவென்றமை
யால் இவ்வூருக்கு இது பெயராயது.
கோள்கள—சாகவல்லியன் சேஷன்.

கோளிலிசாதர் } — திருக் கோளிலி
கோளிலியப்பர் } யில்கிபெருமாணு
க்கு வழங்குந் திருநாமம்.

கோனாட்டு எறிச்செழூர் மாடகன் ம
துரைக்குமரனார்—சேரமான் சூட்
வென்கோரை - சோழன் துவகத்
திரைப் பள்ளித்தஞ்சிய கலககிள்
ளி சேட்சென்னி - எழுதிதிருக்கி
ள்ளி - கார்த்துத்திழான் - தோயன்
மாதன் - சோழன் குராய் பள்ளித்
தஞ்சிய பெருக திரு மகனவன்—
சோழிய எழுதி திருக் குட்டிகன்
முதலானாரைப் பாடியபுவலர்.

கோனேரியப்பநாவலர்—காஞ்சி நகர
த்திருத்த ஒருகெக்குராதப்புவலர்,
கந்தகோபனத்தின் கிரககிள
கண்டத்தி லுள்ள ஏழாவது கான்

டமாயிய உபதேச கரண்டத்தைக் கற்பனை யலங்காரம் செண்ணயம் முதலியன நீரடியி சிறந்த தமிழ்க் காவிய மாகச் செய்கவர். இவர்கிற நத காரகமென்பது அந் கடை யானே ய்ளவகுந்னதது.

கோவகமணி—பாண்டியரில் கருவன் சகரு.

கௌ

கௌசலை—(1) தசரதன் மனைவி. இராமன் தாய். (2) யயாதியின் மகனாகிய பூருவன்மனைவி. (3) வசுதேவன்மனைவி இவளுக்குப் பத்திரை யென்றும் பெயர்.

கௌசாமபி—ஒருநகரம். குசாம்பியா லநாமிக்கப்பட்டது.

கௌசிகம்—உபபுராணகதன்பதினெ ட்டனென்கூறு.

கௌசிகன்—(1) தாமவியாத னிடம தர்ம விசேஷங்களைத் தெரிந்து கொண்டஒருகே சியன் (2) ப்ரதி க்டான புரத்திலிருநத ஒருகேசியன். இவர்களுக்கிடேராக. இவன் மனைவி பதிவிரதையாதலின் இவ னைஅன்போயி பரிபாலித்தவருகை யில், இவன் ஒருவேசியையக கண்டு காழற்றத்த தன் கருத்தை யனைவி க்குணாதத, அவன் அதற்குேவன் டியபொருளை உடன்கொண்டுஇவ னையுக் கொன்ற கட்டிகொண்டி அன்றிரவே வேளியில் செல்லும போது இருள் முடிக்கொண்டிருந் ததுய கவனிபாதுசெல்லு தவசதி லுட்கொந்துருந் மீண்டய்யாகிர மியசக் கௌசிகன் குளிமோத, முனிவர் சிலகது எனதலையற் கவ லாதகவியவன் விடியும் காலத்தி றககெனச் சபித்தனா, அதுகே

ட்ட இவன்மனைவி பொழுது விடி யற்கெனச்சொல்லிப்போயினன். அதனை பொழுதுவிடியாதாகதே வர்கள் இஃதென்னென வியந்து திருமாலுக்குணாதத, திருமால்வத் திரி முனிமனைவியாகிய அகருயை யிடருசெலுத்த, அகருயை அவனோ யடைநது பொழுது புலர்கெனக் கூறுகெவன், அவன் வன் கணவ ன்நிற்பானே யென, அக்குயை உளகணவ ன்நிறவான், வாலிபாரு காமனன், அவன்பொழுது புலாக வெனப் பொழுதுபுலாகது, கௌ சிகனுரிநாது யவ்வன்பருகமடை நதான் (3) ஒருமுனி தமததேக ததை ஒரிடம் வஸத்துவிட்கிப் பர காயப்பர வசக செயது சஞ்சரிக னையவ வைதகதேகம் தீர்ணமாநி யலும்பு மாதகாங்கிடக்க, அவ்வ முரியே சென்ற காசருவன் துகேச சஸடபட்டிவிழ, பாலகவ்வயமுனி அவனைகண்டி நீ ழுவெண்டைச சாஸகதி கதயிஸ்டம் மூழ்கினால் கவ்வழியிற பசல்வாயெனஅவன் அகவாழே செய்து பேரயினன். (4) விசகாபித்தரன் (5) யதமச பின்னாகிய வறசபாலகனெனுமவற் சவசன் வளாகச் புத்திரன். (6) பூராகத்தன் தோழனாகிய அமசன், (7) சன்னைபகரத்தவன் ஓரந்த ணன், சுமதியிற் பிதா.

கௌசிக—(1) கன்னையின் கலகரும் ஒருநகி. (2) காருமகன். விசுவாமி சகிரந்தனைக. துய்சிகன் மனைவி. சசையவதியயனறும்பெயரினன், கௌசிகதேவி—கௌரி கம்பகிகைய னைக்கொலுத்ததெகெத்த யுருயம். கௌசிகீட்டம்—அழபத்து கௌரு

சத்தி பீடங்கனி கொன்று. இது
பூசந்திரகலையினுடையது.

கௌச்சிகன்—மிஷி. குச்சுமூனிவன்
மகன். தவத்திலிருக்கையில், மிரு
கங்கள் உடற்றினவரே உரைகல்
போன்று தேய்க்க சிவமையின்,
மிருககணையெனெனப் பெயர்பெற்
தவன். இவன்மகன் மிருககன்.

கௌடபாநாசாரியர்—பூசுகார்வேதர்.
வநிகோவிந்த பகவத பாதருக்குக்
குரு. உத்தரகைசுக்குப் பாஷியஞ்
செய்தவர்.

கௌடபுரி—இலக்ஷ்மணபதி. வலகா
னதேசத்தின் முக்கிய பட்டணம்.
ஐய்ணுமூனிவ ராச்சிரம மிருத்தலி
டம். இவருள்ளபிராமணர் கௌட
ப்பிராமண ரெனப்படுவர்.

கௌடர்—கௌடபுரியிலிருந்த பிரா
மணர். இவர்கள் கல்விக்கொவ்வின்
னடை முதலியன வுடையவர்.

கௌண்டிலலியர்—புத்தர்களில் ஐக
தாவதாகத் தொன்றியவர். [ஐக
கௌண்டிலலியன்—அஞ்சுவனிற்கா
கௌதமபுத்தர்—புத்தர்களை இருபத்
தெழுதரில் ஒருவர்.

கௌதமர்சப—கௌதமர்கோதாவரி
நீரத்தருகே தவஞ் செய்கையில்,
துவாதவருஷ ஸ்ராம முண்டாக,
அநேகருஷியை அகரையடைந்து
காலங்கழிக்க விரும்ப, அதுகண்ட
கௌதமர் ஒருபிடி தானியத்தை
மணல்மேட்டில் விதைத்து, அது
ட்டான முடித்து வந்து பாகை
அவைமுறைத்துவளர்த்துகதிரின்ற
பழுத்துவர்க் திருப்பதைக் கண்டு
அவற்றை வறுத்துத் தானிய மாக்
கிச் சமைத்துப் புதிக்க வலினர்.
அவர்கள் அதனால் கலகம் கழித்த

னர். இவ்வாறே பன்னிரு வருட
முக்கடந்த தேசம் கௌமரனடைய,
மூனிவர்களே! இனி வுக்கன் காச
த்திற்குச் செல்வனாயென துக்கன்
இவரையும் உடன்றை கேண்டுமெ
னதுவற்றைக்க, மூனிவர்கள் மாயப்
பகலொளி தண்டுசெய்து அப்பயி
ரையழிக்க, கௌதமர்கண்டு கையி
லிருந்த தருப்பைப்புல்லால் ததனை
யோச்சி அது கீழ்த்திறத்தது. அத
னால் கௌதமர் கோவறுத்திசெய்த
னொன்றும், காத்திராய னாதி வி ர
தாதுஷ்டானஞ்செய்யவேண்டுமெ
ன்றது கூறிச்சென்றனர். மூனிவர்
தவஞ்செய்த கோதாவரியை வரு
வித்துப் புனிதமாயினர். இது உல
கவழக்கத்தில் கௌதமர்பகதீயாய
மெனவழங்கவாயது. [சபையு]

கௌதமன்—(1) பாரத்தவாஜமூனி
(2) கோதமரெனப்படுகௌதமர்.
இவர்மனைவி அகலிகையை வஞ்ச
னையாற் போகித்த இந்திரனைச்சபி
த்தவர். புத்திரர்சதாநத்தர்.(3) சதா
நத்தர் (4) கிருபன் பாட்டன் (5)
கிருபன். (6) புத்தன் (7) கணுநன்
(8) ஓரிருடி. இவாதவாக்கினிக்குப்
பயந்த இந்திரன் ஓர்ப்சரநினால்
தவத்தை யழிக்கக்கூறு விடுப்ப,
அவனைக்கண்டு காமம்பெருகி கீரி
யத்தைத் தரோணத்தில் விடுத்த
வர். அதினின்றும் வில்வாசிரியரா
வியதரோணாருகித்தனர்.[சபையு]
(9) புதிற்றுப்பந்துள் மூன்றாம்பத
தப்பாடிய புலவர், இவரார்பாடப்
பட்டோன்றருக்புத்திரன்.[புராண]

கௌதமாச்சிரமம்—கிசான் புரத்திற்
கும் மிதிநாபுரத்திற்கு இடைபடே
ஜயந்தபுரத்திற் கருகிலுள்ளது.

கொதமி—கொதாசுரி—இது கொத
மரால் உண்டாக்கப்படவில்லை இப்பெ
ய்தேற்றது. [செனி.]

கொத்தியடிக்கன்— ஒருவனுக்காகச் சிவா
பிதனாகலி — சத்தமாதருமொருத்தி.
கூரகனம் மயில், அபுதம் கெல்.

தென்மோதடி — இடுமாவின் தன்
பாபதம்.

கொடையூர்—சமீபம் புத்திரன்.

கேசரகா—திருநாட்டி ரன்மக்களா
 னதர்போதனாதி னத்தகர்.

டெனரி— (1) கொளந [பெண்] கீழ்
 முடையவர், உமாதேவி. (2) ஒரு
 காலத்தில் மதுரையில் டெனரியெ
 ன்ளும் பெயருடன் அவதரித்த
 ஒரு ஸ்வணவளை மணந்த ஒரு
 பெண் - விருத்தகுமார பாலரான
 திருவிளையாடல். (3) கருணன்
 மனைவி.

தென்கிசன்னை—கொல்லாச்சிறித் கருகி
வழன் ஓருகதி.

தென்கிசுந் த சார்வபெனம் பட்டாசா
நியர்—ஆகத்தவகரிஞ் வியாய்யா
ணஞ்செய்தவறில் ஒருவர்.

கௌரீதிலகம்—கலசந்தாபன முதலிய
யன செய்வதற்கு ஆகம விதிவாற்
செல்லப்பட்ட ஒரு மண்டபம்
[ஊதயபு.]

கேள்வர்—(1)கொடர். வாமதந்திர
ப்படி சத்திவாராதனை செய்யுஞ்
சமயிகள்.

1502

கூண்கிதம்பம்.— ஒருவரை, காணி
கன் - உலகம் அடிப்படையிலான முத்தர்
சிறுட்டி பெறுமியன்பின் தென
கூண்கிதம்பம்.

சுத்திதருமன்—புருடான் புத்திர
 ஸூரிய சுத்திரவிருத்தன் மரபில்

Abstract

சுத்திரவிரூபம் — புருஷனுடைய துவிதபபதிரம். கருஷனுடைய கருஷம். [வர.]

கததநிபர்—இரண்டாம் வருஷத்த
கதத்திரோபகடன் — அக்குருரன்
தம்பி.

கூப்பணன்—(1)பெளத்தமுனிவன் (2) ஐதூனமுனிவன் (3). விக்கிரமார்தன் உன் அனைவன் கனத்திருந்த கலகத்தின மெனும் பட்டம்பெற்ற ஒன்பது புலவருளொருவர்.

கூலம்—(1) பூமிதேவி (2) தூர்க்கை
(3) தகூப்பிரஜாபதியின மகள்.

கதி திரைம—சூசைவதந்ருரியநாமா
நதயம். கிருஷ்ணாதியின உற்பத்தி
ஸ்காணத்திற் கருகிவன்னது. மகா
ரண்ணியமெனும் உணம இந்நிசர்
ருழர் திருக்கும.

கட்டார்ப்திமதனம்—திருப்புகழ்க்கடவுள்
கடைந்தது என்பதுபதம்பொருள்.
தேவாகாரர்க்கு அடிக்கடி. நீசமும்
புத்தத்தில் இரு திறந்த காலமும்
அகோர் இறந்து படுதலின், அங்
கனமின்றிப் பாதகடல் கடைந்து
அமுதம்பருகி ஊராதிரை மூப்பக
ன்ற பண்ணை போர்புரியத் கருதி
த்திருமாவிடம் தெரிவிக்க, அவர்
மத்தரிகிரியை மத்தாககட்டு வாகி
யைத் தாம்பாகப்பூட்டி, சந்திரனை
வடைதூண்டு, தாமே கடர்மமாக
அம்மலையைத் தாங்கி, தேவர் ஒரு
புதமும் அசார் மறுபுதமுமாக
வடத்தை யிறக்கக் கடைந்தனர்.
வாகி தீவ்வருத்தமாற்றாது விஷ
ந்தைக் கக்க அது பாசனரயும்
அழிக்குமென்ற கருதிக் கைவாய
மீனவய வடைந்து சுண்ணாம்பு

கதிலிந்த, அக்கருணாநாதர் திருமுறை
வாயிற் பெய்த அண்டத்தடக்கம் நீல
கண்டாரத்திருமுகம் கவையுந்நின்.
மீண்டும் அண்டம், முகடி திருமுகம்
சந்திரன் தங்கத்திரி அப்சரகை
உச்சைச் சிரவம் ஐராவதம் பாரி
ஜாதம் கற்பதரு காமதேனு கவுஸ்
தபம் அயிர்தம் இவைதோன்றின.
திருமுகம் கவுஸ்தபம் இவற்றைத்
திருமுகமேந்தினார். தங்கத்திரி தேவ
மருத்துவனாயினான். உச்சைச் சிர
வம், ஐராவதம் அப்சரகைகள் கற்ப
கம் பாரிஜாதம் இவற்றை இச்சி
ராக்குக் கொடுத்தனர். முகடியை
வருணனுக் களித்தனர். எஞ்சிய
சரிதையை இராகுவிற்கேண்ட.

கேந்திரபாலகர் — அட்டிக்குப்
பாலர்.

கேத்திரபாலகன்—(1) உருத்திரன்
(2) கைரவன்.

கேட்குமகன்—அபிமன்னுவின் மாபிற்
கடைப்பட்டவன். இவனோ டம்மா
புரிந்தது. [ரன்.

சேமநன்மா — புண்டரீகம் புத்தி

கேதமன்—சுநீதன் புத்திரன்.

சேதுமலர்—சிறஞ்சயன்புத்திரன்.

ஷேரியன்—உச்சிரசபுதன் புத்திரன்.

£

சகடாசாரி — ஒருவடதூற் புலவன்.

**இவ்வூர் செய்ப்பட்டது சாகடா
யனம்.**

சட்டாதன்— கம்மா துதரிசெரு
வருபெஇராத்தன். கண்ணாளு
நைதாவிருக்கையில் சட்டாபமெ
இத்த சென்று கொல்லித்து
கண்ணாண் பெருபத்திப் படி
கந்தன்.

சாதேவன—(1) குந்தி உபதேசஞ்செய்த அக்ஷிரி தேவ மந்திரத்தால் மந்திரா தேவியிடே நோன்றியான். பான்புத்திரரித்தவையிடடவான். சான்நிரஜஞன். மந்தையம்மபுடைபோன். இவனே இரூதிநத்தாருகிலும் பாரத புத்தத்திக்குளன் வைத்தவன் (2) சராதேவன் மகன். இவன்மகன் சோமகன் அவஸ்தாசோமாயி (3) ஐரிய காரிசத்தத்தாயிராகுள்குமாரன். (4) சந்திரமயிசத்த அரியவகனன் புத்திரன். இவன் புத்திரன் பீமன். (5) சந்திரனன்மகன். இவன் மகன் சோமகன். (6) சிஞ்சயன் மகன். இவன்மகன் குசாகனன் (7) சௌபதியாகிய பாதுவன்மகன்.

சகந்தனன்—ஒருசாஸனன். [குள:]
சகந்தனர—ஒருதேசம்.

தகம்---சாகர் வுதிக்குந் தேசம் - சிந்து
தேசத்தின் மேற்பிழைக்கிறது.

சகரன்—இங்ஙனாகவாயித்த வுட்பட்ச
சிரவர்த்தினி மொருவன். இவன்
பிதாவாகுசன். மனவியர் சேனினி
சமதிபென்போர். இவன் கீழ்ப்பத்தி
விருக்கையில், தாய் கருகுட்டப்ப
ட்டமையால் உரியவாவுத்தியேபித
வாது எழுங்கருவுக்கடத்த பித்த
வன். இதுகாரண மாகத் சகரன்
எனப்பெயர் பெற்றவன். [சுதம்=
கருக.] இங்ஙிரபட்டத்தானிலும்பித்
தொண்டூர் தொன்பது அகையே
தகு செய்த முடித்த தாகுவது
செய்யத் தொடல்சகண்ட இத்தி
ன் அகம்மேதப்புரவியைக் கவர்
து பாதகத்தின் தவகு செய்தகோ
ண்டுகுத்தபயிலாச்சிரவர்த்திங்
முச்செவ்வ, சகரபுத்திரர் அதுபதி

ஹிரகருக்கு திரையை நீலமெம்
ருச்சேமக்கா ஹதுபுவியைத் தோ
ண்டிச்சென்று பாதமம்புக்குப் புர
வியைக்கண்டு அதனருகே தகத்தி
ருந்த இவரை இந்நேக்காவு செய்
தன கொன்று அவரைத்துன்புசெய
யதொடங்கெழுமுகுளிகாதுவெரு
வியால்வெந்து சாம்பராயினர். இத
ன்வஞ்சியசரிதையை அம்கமானி
ஹம்பகீரசனிலும் கண்டுகொண்க.
சுதர்த்தோன்மயவதுசாகரம்.

சகலவகாவலவிமலிஸ்—பத்துக் கட்ட
நைக்கலித்துறையால் குமரகுருபு
சுயாபிசுளியற்றிய சுரஸ்வதி தோ
த்திரமாளனால்

சகஸ்ரம் } இரகபசெட்டெடு கொ
ணஸ்ரம் } கமகாசுளிகொன்றுதிது
சிவபிரான் கடிதநாணமும், பத்து
உபபேதங்களும், சகலக்கிரந்தமு
மாகவுளது.

சகஸ்ரவான்—அமரிஷன் புத்திரன்.
சகனேசமாதிரசையர்— திருவம்மை
த்தலத்தரசர். சிவநேயமில்வாரைப்
பிணமென்றமதித்துவிவருபவர்.
மல்விரசையரால் துதுக்கிரகிக்கப்
பெற்றவர். வீரசைவர்.

சகிதேவியம்மை — திருச்சேய்ஞ்ஞா
ரில் உமாதேவியருக்கு வழங்குக்
திருநாமம்.

சகுந்தலை—விசுவாமித்திரருக்கு மே
கனையெனும் அப்சரனிடம் பிறந்
தவன். துவயத்தன் பாரியை, பர
தந்தாய், மேகனை இவனைப்பெற்ற
வுடனே வனத்தில் விட்டகல், சகு
ந்தபகிஷன் சிறகாலிவாத்துக் காந்
திருப்பக்கண்ட கண்ணுமருணிவர்
வெடுத்துச் சென்று வனர்க்க வனர்க்
தவன். சகுந்த பகிஷன் கரத்தமை

யின சகுந்தலை பெண்பெயராயது
சகுனி — (1) அகரன். இரணியா
கான்புத்திரன். (2) யதுவயிசத்துத்
தசரதன் புத்திரன். (3) காத்திரகா
ட்டிமன்னனுனை அபவன் புத்திரன்.
சாத்தாரிசகோதரன். துரியோதனா
க்கு அம்மாண. துரியோதனாக்கப்
பாண்டவருடன் ருதாழுவென்றவ
ன் திருதராட்டிரன் காத்தாரியை
மணமுடித்துத் தனதுரை யடைந்
தவுடன், தனனெடு யழிவிடவந்த
வமததுனர் துறறவரும பலவான்
கருமா வல்லவாகிகருமா யிருப்பது
ணர்ந்த இவர்களுள் ஒருகாலத்தில்
வதேதனும் ஆபத்தண்டா மாத்தலின
துவாகனை முயக்கவேண்டுகொன்று
கருதி, ஒருசிறிய கட்டிடமொன்ற
செய்வித்த அங்குக்குக் காட்டுகி
றத்தோல, அனைவரையும் உடனே
புகவிட்டிக் தானடைத்து விட்டு,
உயரத்தானை ஒருசிறுவழியால் ஆர
ணொருவர்க் காகத்தக்க உணவி
னை யனுப்பக்கண்டு, அவர்களுவன்
நம்மைக்கொல்லக் கருதினான். இவ்
வுணவிற்றாக நாம் சண்டை யிட்டு
மடிதல் தகுதியன்று. கமயில் திர
முடைய ஒருவனே யிதனை புண்டு
பிழைத்திருந்து இவன்ருலத்தை யழி
க்கச்வண்டுமெனத் தீர்மானித்தது,
நீயிரு நீயிருளன் ஒவ்வொருவகறி
வன்னுலியலாத வன்னுலியலாத
வனத் தடுத்துவருகையில், சடைக்
குட்டியான இவன் நானே அர்ஜ
னஞ்செய்கவேண்டுமென்று அவ்வுணவை
புண்டுவகநான். சிலதினங்களில்,
மற்றையோ ரிறத்து ஒருவனேபிழை
த்திருப்பதை யறிந்த திருதராட்டி
ரான நாளைக்கீடென்னேபுக, சகுனி

கண்டு மரமா ! எனப்புலம்ப, வருத்
தற்க எனத்தேற்றித் தளபால் வை
த்துக்கொன்ன, சருளி அவர்களுக்
கெல்லாம் அகிப்பிரியனாய் உளர்
ந்து கௌரவர்க்கும் பாண்டவர்க்
கும் போர் நடழ்கையில் கௌரவர்
க்கு அதுகூடஞ் செய்கான் போல
அந்தரகைத்திவ் பல்வகை இடுச்
சுனை வினையக தக்க சூழ்ச்சிகள்
செய்து கொண்டிருந்தான். இதுதி
யில்வீமசேனனதுரியோதனனோடு
மற்போர் புரிவகையில் படைக்களத்
தில் வீழ்ந்த சருளி திருதராட்டி
ரன் மக்கள தொண்ணூற்றொன்ப
தின்மரும் இறந்தார்கள். இனி துரி
யோதனனே உயிர்த்திருக்கிறா
னன். இவனுயிரக்கக்கண்டு என
சுபதந்தைமுடித்து உயிரீங்குவ
லெனத் தலைதூக்கிப் பார்த்துக்
கொண்டிருந்ததை 'வீமசேனன்
கண்ணொலுண்ணந்த ஒருமை தலை
மேற்கொடுக்க இறந்தவன்.

சகோத்திரன்—பகிரதன் புதிரன்.

சக்கரசமோதைத்ததியன்—நிரனாகர்த்
தனுக்கு நாமாததரம்.

சக்கரதானமூர்த்தி—செழுந்தந்தம்அறு
பத்துநான்குபுள்ளொன்று. திருமால்
குயனென்று மரசன் காரணமாகத்
ததிசுமுனிவமர யெசுர்த்துத் தம
துசக்கரத்தை யவரமேஸ் விடுப்ப,
அடுத்தவா வச்சிரயாக்கைவிறுக்கி
வாய்மயுகை மனம்வருத்தி, சிவபி
ரானை காணொன்றுக் கவிரந்தாம
ரைமலர்களை எஞ்சித்து வருகை
யில், சிவபெருமான அவனரசத்
தோதிக்கக்கவலமொன்றனை மறை
ப்ப, அர்ச்சனை செய்ததிராமல்
யந்திரயென்றுக்கு உவரின் மய

த்தி, தமதுவியியையெ சமவமாகப்
பாவித்துப் பிடுக்கியர்க்கெ, சிவ
பெருமான் சதாசனமெனுஞ் சக்க
ரத்தை வளித்து, அவ்வியியையும்
பெறச்செய்து, கமலக்கண்ணெ
னுநாமமளித்த அவசரம்.

சக்கரவாகுக்கிடட்டம்—புத்திர கோ
கந்தால வருத்திய கோதனயின்
துவனாரப்போக்க, இவ்வகைத்தன்
வல்லாத் தேவர்களையும் சம்பாபதி
வருவீத் தூக்காட்டியவிடத்தி; அக்
காஷியை எக்காலத்தும் யாவருந்
காணும்படி மயனாவ் நிருமிக்கப்பட்
டதுபற்றி, இஃதிப்பெயரேற்றது.
இது காவிரிப்பூம் பட்டினத்தின்
புறத்தேயுள்ள மயானத்தின் அரு
கிலுள்ளது. இதனை மயானக்கோ
ட்டமென்றல் கூறுவர். சம்பாபதி
கோயில் கத்திற்பான்கு உகைகறவி
பென்னு முழன்றும் இதைச்சார்த்து
ன்னவை [மணி.]

சக்கரவாகும—உலோகா வேகதபர்க
தம். இது சக்கராகாரமாய்ப் பூமி
யைச் சூழ்ந்திருத்தலின் இப்பெயர்
பெற்றது.

சக்கிரி—(1) திருமால் (2) இத்திரன்,
சக்தி—(1) குஷி, கசிட்டர் மூத்தபுத்
திரன், பராசரன்பிதா. (2) உமகூ
தேவி. (3). தெய்வவல்லபம், திரு
வருள்.

சக்துபிரஸ்தன்—ஒருவேதியன், குரு
கேசுந்திரத்தி விருத்தவன். இவன்
அதிதி பூனஜசெய்த பலத்தவ்வுன
குயிம்பததுடன் பிரமவோகஞ்சேர்
தவன். [தந்தன்.

சக்து—அதுபுத்திரன். யயாதி பென்
சக்து—அது கக்கையின் உபாதிசுனி
லொன்று.

சங்கம்—சங்கப்பாலன் முதலியோர் துச்சர்வதேசங்களின் புத்திரன். இவன் தாய் அந்நாடு, மனைவி கெலிலை. புத்திரன் புருவன் குந்தன் திருதன் துய்யம்மன் சந்தியகந்தன் திருதன் வீரதன் அக்கினிஷ்டோமன் சிபி சுதய்யம்மன் அதிராத்நிரன் உன்மு கனனனும் பன்னிருவர்.

சங்கமன்னன்—(1) ஒருகிலகன்னன். இவனுக்குத் திருமாவளக்குத் தைலமலைச் சரப்பில் போர்த்திகழ்த்த பெருமூது அகருடைய சேசததையறுததகன். [சங்கமந்தபு] (2) ஒருபூகன். ரோபஸ்ஸநிலிங்கருஷ்ணனாதித்யோணாகர்கொல்லுக்கம்சனேவயால் சாலகவியெனுமசுரன் விஷயினா விருஷமாய் விவரணை, ஒருபிராமணன் மூலமாக ஆவேசித்ததுக் கண்ண பலரா மர்சக்குணர்ந்தியவன்.

சங்கருடன்—ருபேஸ்வரதன். பிருத் தாவணத்திலிருந்த கோபிகைகளை வடநிலைக்குக் கொண்டு போகையில் கண்ணனார் கொல்லப்பட்டவன். [பாகவத]

சங்கடன்—தருமனுக்குக் கருபுதேவி பாறுதித்தவன்.

சங்கனன்—கந்திரகாபன் புத்திரன்.

சங்கதருமன்—சுதமதிக்கும் அவந்தன்னைக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்த ஒருபெளத்தமுனிவன் [மணி]

சங்கேதி—சங்க வடிவமாக வுள்ள ஒரு நீதி. எடுக்குத் தோறும் குறைவு படாதது.

சங்கப்பாலன்—(1) லோகபாலனாகுனொருவன். (2) கானிபர்க்கும் சத்தருணைகரும் பிறந்தவகளாகள்களிலொருவன். திருநிலிசையிற் பூவிளையத் தாங்குகோன்.

சங்கமன்னன்—அறபான்மும்மை சரயன்மாகு னொருகாவிய சங்கிய காயுனார் முத்தியகைத்த தலம். தொண்டை காட்டுகோது.

சங்கமன்—ஒருகணிகன். நீலிகணவன் முற்பிறப்பில் காரணயின்றி அவனைக் கொல்வித்தபாவத்தினாலேயே கோவலன் கொல்லப்பட்டான்.

சங்கமுகத்திறை—காவிரி கடலொடு கலக்குத் திறை.

சங்கம்—சங்கமென்பதற்குக் கூட்டமென்பது பொருள். ஈண்டுத்தமிழ்நித்தபுலமையோர் தொகுதி. முதலில் ஆரியகாட்டினின்றும்தெனாட்டைத்த அகத்தியமுனிவர் காய் சிவவழுதி காலத்தில் தலைச்சங்கம் கண்டவர். இவ்வகையாற்றலுடையார் அச்சங்கத்தி் விருத்தற்குரியாரென்றும், எவ்வகையொருதல் செய்தோர் அகருக்கென்று அரங்கேற்றல்கேண்டு மெனதும், அங்கே கரிகப்படின அரசனார் பரிசுகொடுக்கப்பட்டுமென்றும் காட்டுக்கும் ஆணையோக்குவித்துத் தன் சங்கேதம்முடித்துகைக்க. அச்சங்கத்தின் வழிவாகத்தமிழும்மைதிகசமயமும் நாகரிகமும் களர்த்தோங்கின. அகல்தியருடைய இலக்கணம் பரவிய இடமேசெத்தமிழ்காடு. ஏனையவை கொடுத்தமிழ் காடுகளாம். அவை “தென்பாண்டி குட்டங்குடங்குந்தாவேண்பூழி, பன்னியருவாவதன் வடக்கு—என்றப, சேமலாடு புனாடு செத்தமிழ் சேர், ஏதயில் பன்னிருகாட்டென்.” என்னும்வெண்பாகாணநிக. அதேதிறர் தாபித்த நல்பின் இருசங்கியிருத்தமைநின் அது தலைச் சங்கமெனப்பட்டது.

“சங்கச்சங்கியிருந்தார் அகத்தியனாக இருந்திரிபுரமெரிந்த விரிசடைக் கடவுளும், குன்றமெரிந்த முருகவேளும், முருகியூர் முககாசராயரும் கிதிவின் கிழவனுமென இத்தொடக்கத்தார் ஐஞ்ஞாற்று காற்பத்தொன்பதின்மர். அவருள்ளிட்டு காலா விரதது காணாற்று காற்பத்தொன்பதின்மர் பாடினாரென்பது. அவர்க ளாற் பாடப் பட்டன எத்தனை யோ பரிபாடலும் முதுகாணாயும் முதுகுருக்களரியாவிரையுமென இத்தொடக்கத்தன. அவர் காலாவி சத்துகாணாற்று காற்பத்திரியாண்டு சங்க மிருந்தா ரென்பது. அவர்க ளைச் சங்கமீரீஇயினார் காய்கினவழ திருநலாகக் கலிக்கோளீஞ்சு எண் பத்தொன்பதின்ம ரென்ப. அவர் சங்கமிருத்த தமிழாராய்த்தது கடல் கொள்ளப்பட்ட மதுரை வென்ப. அவர்க்குதல் அகத்தியமென்ப.

“இனி, இடைச்சங்க மிருந்தார் அகத்தியனாக இருந்தொல்காப்பியனாகும் இருக்கையூர்க்கருங்கோழியும மோசியும் வெணனாக்காப்பியனுஞ் சிறுபாண்டாங்கனாக திரையன்மா நனாத்துவரைக்கோமானா னைத் தையாருமென் இத்தொடக்கத்தார் ஐம்பத்தொன்பதின்மரென்ப. அவருள்ளிட்டு மூலாபிராத் தெழுநாற் தவர் பாடினாரென்ப. அவர்க ளாற் பாடப் பட்டன கலியுங் குருகும் வெண்பாளியும் விவாழமான வக வனுமென இத்தொடக்கத்தன வெ ன்ப. அவர்க்கு தல் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமும் ஸாபுராணமும் இவை தனுக்கமும் பூதபுராணமு மெனலிவை. அவர் ஸாபுரித்தொ

ழுநாற் திரயாண்டு சங்கமிருந்தா ரெ ன்ப. அவரைச் சங்க மீரீஇயினார் வெண்டேர்ச் சொழியன் முநீலாக முடத்திருமாறனீஞ்சு ஐம்பத்தொ ன்பதின்மரென்ப. அவருட் கலியா ங்கேறினார் ஐவர் பாண்டியரென்ப, அவர் சங்கமிருத்த தமிழாராய்த்தது கபாடபுரத் தென்பது. அக்காலத் துப்போலும் பாண்டி, காட்டைக் கடல்கொண்டது.

“இனிச் சடைச்சங்க மிருத்த தமிழாராய்த்தொழைவியருஞ் சேத்தம்பூசனாகும் அறிவுடைவானாகும் பெருஞ்ஞாந்தர்ச்சொழாகும் தினர்ந்திருமாறனும் மதுரை யாசிரிய னல்லந்தகனாகும் கருநாணசாக் னாகும் கணக்கையனார் மகனார் சக் கோருமென இத்தொடக்கத்தார் காற்பத்தொன்பதின்ம ரென்ப. அவருள்ளிட்டு தானாற்று காற்பத்தொ ன்பதின்மர் பாடினாரென்ப. அவர்க ளாற் பாடப்பட்டன தென்கோணை காணாறுங் குருத்தொகைகாணாறுங் ஐஞ்ஞாறுங் பதிந்தப் பத்துங் துற்றைம்பதுவையும் எழுபது பரி பாடலாக உத்தம் கரியும்பேரிசை யுஞ் செற்றிசையுமென்ற இத்தொ டக்கத்தன. அவர்க்குதல் அகத்தி யருக தொல்காப்பியமு மென்ப. அவர் சங்கமிருத்த தமிழாராய் தது ஆபிரததென் னுற்றைம் பதிற்றியாண்டென்ப. அவர்க ளைச் சங்கமீரீஇயினார் கடல் கொள்ளப் பட்டுப் போக்திருத்த முடத்திருமா றன் முநீலாக உச்செய்ப்பெருகருநி லீஞ்சு காற்பத் தொன்பதின்மரெ ன்ப. அவர் சங்கமிருத்த தமிழாராய் த்தது உத்தர மதுரை வென்ப.

அவருட் கவியரசேறினார் மூவர்
காண்டியசென்ப."

இவ்வாறு திகழ்த்த கடைச்சங்கம்
உச்சிரப்பெருவாழ்நியிற்தயின்னர்
நிலைநின்றது. அச்சங்கத்தின்பிரா
மனாதி சதர்வருணத்தவரும் சை
வர் வைணவர் சமணர் முதலியபல
சமயிகளும் வினங்கின ரென்பது
அவர்கள் செய்துநடைவழியத்தரும்.
கடைச்சங்க மழிந்த பின்னரும் பா
ண்டியர்கள் தமிழாய்வாரைப் பரி
பாவித்துப் பாஷையை அபிவிர்ந்தி
செய்து வந்தார்கள். ஆளுகை மதப்
புலவர்கள் விருத்தியாகி அவர்களும்
தஞ்சையதலும் பொதுதலும் மா
கப்பலதல் செய்தனர். அவர்க்கு
முன்னாள் சைவ வைணவ வித்து
வான்கள் தமக்குவெண்டிய புராண
இதிகாச சமய நூல்களை மொழிபெ
யர்த்தனர்.

சங்கத்தினைப்பற்றிய பிறவிடயங்
களைத் தலைச்சங்கம் இடைச்சங்கம்
கடைச்சங்கமென்னும் இடங்களிற்
கண்டுகொள்க.

சங்கராகலி—பொஜராஜ சமஸ்தானத்
திலிருத்த கவிகளிலொருவர். ஒரு
சமயத்திலே அரசனிடஞ் சொல்
விய அற்புத ஸ்ளோகத்திற் காடப்
பதினொ ரிலவும் பொன் பரிசில்
கொடுக்கப்பெற்றவர்.

சங்கரநாசகர்—சங்கமபுரிலில் வாழ்
ந்திருத்த திரிசேத்திரர்ஷோபுடைய
ஒருவராகையர். அடியவர்க ளனரிந்
திருத்த கதைகளைப்பொத்தித்தொ
ல்பவர். கவித்த வைணவ ரொரு
வன்பூசித்தவந்த காரிகங்கதை கொ
ந்தித்தன்னும் நிரூபியவர்.

சங்கராசாரியர்—திருவொல்

வேலிலிருத்த ஒருசைவப்புலவர்.
இவர் கன்னுலுக்கு விருத்தியுரை
செய்தவர். இவரையற்றியவுரை திரு
வாவடுதறை யாதீனத்துத் திரா
விடமா பாஷையகர்த்தாரிபெவரு
ன யோகிகளாற்றிருத்தப்பட்டது.
இதுவே கன்னுலுக்குரியபலவுரை
களிலுஞ்சிறந்தது.

சங்கரன்—(1) சிவன் (2) வகாநசருத்
திரரிவொருவன்.

சங்கராசாரியர்—சங்கரருடைய அன
தாரமெனச்சொல்லப்பெபவர். இப்
பெயரால் மூவரிருத்ததாகத் தெரி
யவருகிற தெனினும் ஆதிசங்கரா
சாரிய ரொருவரே அப்பெயரின
ரென்றும், ஏனைய இருவர் அப்பெ
யரால் வினங்கினவரென்றும் உண்
தவேண்டும்.

ஆதிசங்கரர் — சிதம்பரத்திலே
விசுவசித்தேனும் வேதியருக்கும்
அவர் மனைவி அம்பிகைக்கும் புத்தி
ரரா யகதரித்தவரொரு அகர்பிரத
மசீஷநாகிய ஆகாதிரி யென்பவர்
தாமெழுதிய சங்கரவிஜய நூலிலே
குறித்திருக்கின்றனர். இவர்காலம்
இற்றைக்கு 2165 வருடங்கட்கு
முன்னெனச் சிவபிரமாணங்களால்
வினங்குகின்றது. இவர்புலவசங்கியா
சமேற்கொண்டு வடதிசை சென்று
பதஞ்சலி யெனுஞ் சற் குருவை
யடைத்து வேத சாஸ்திரங்களில்
வல்லுநராய், பிரமகுத்திரம் உபதி
ஷதங்கள் முதலியவற்றிற்குப் பா
ஷியமெழுதிக்கேவலாந்துவிதமதத்
தைப் பல்விடங்களிலும் பரவக்செ
ய்துறுகத்தருகெனும் பட்டினங்கித்
தவர். இவர் துவாரகை சிறுக்கிரி
காஞ்சிபுரம் கும்பகோண முதலிய

பல விடங்களில் பங்கால் கிடுத்துக்
கேவலாத் தவியமதஸ்தபாணஞ்செய்
தமையின் ஆங்காங்கு அவர்க்கு மட
ங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுன. இவர்
மூப்பத்தினரென்று வயதிலே காஞ்சி
புரத்தில் பரிபூரணமுற்றவர். சாம
ர்த்தியமும் காக்குவல்லபமும் தீர்
கவலிசாரணையும் பெருந்தகைமை
யுமுடையவரென அவர் தூல்கவலிள
க்குகின்றன. இச் சங்கரா சாரியரோ
பிரமகுத்திரபாஷியம் ஆகத்தகைரி
சென்கதரியலகரி சிவபுஜனக முத்
வியன இயற்றினர். திருஞானசம்ப
ந்தமுர்த்தி சுவாமிகளைச் செனத்த
ரியலகரியிலும், கண்ணப்ப நாயனா
ரைச் சிவானந்த லகரியிலும், இவ
ற்பகைநாயனார்கிறுத்தொண்டநாய
னார் சண்டேசுர நாயனார் இவர்க
ளைச் சிவபுஜன்கத்திலும் தோத்திரா
ஞ்செய்திருக் கின்றனர். இதனால்
இவர் அகாசன் காலத்திற்குப் பிங்
தியவரெனத் தெரியவருகிறது. ஆந
த்தலகரிக்கு இயற்றிய இருபத்து
கால்வர் வியாக்கியானத்தில் அப்
பையதிகழிதர் வியாக்கியானஞ் சிற
த்தது என்பர். சிருங்ககிரிமடத்தில்
சங்கராசாரியருக்குப்பின், சாரதா
பீடத்திலே பிரம் கருபாசாரியர்
முதல் இப்போதான் ஸ்ரீராம ரா
ஜேசுவர சங்கராச்சிரம சுவாமிகள்
கரையில் பட்டம் பெற்றவர்கள்
கருபத்துமுவர். மேற்கூறிய பதஞ்
சலியென்றது கோலித்தயோகியின
பூர்வாச் சிரமநாமம். [பதஞ்சலிமு
னிகவென்கதையுறந்த.]

இரண்டாஞ் சங்கராசாரியர் —
சாலிசகம் காணாற்றிருபத் தெரன்
தில் கோலதேசத்திலே சிவகுரு

வென்பாருக்குப் புத்தலகா பகதரி
த்தவர். இவரும் பல தேசங்களுக்குச்
சென்ற தம்மதஸ்தபாணஞ் செய்து
கத்தவர். கொங்கு தோத்தின் க
த்தே மேற்கடற் ககராயினான் இ
மலமென்னு முரிசேபரிபூரணமுற்
றவர். சக்கோபசாரிகரமுதலியதா
களை யியற்றியவர். இவர் சமாதியு
ன்னவிடத்தில் கார்த்திகை மாதக்
சிவபக நிரயோதகிகளில் பெரிய
தொரு விழா நடக்கின்றது.

மூன்றாஞ் சங்கராசாரியர்—சாலி
சகம் எழுநூற்றுப்பத்திலே பித்த
ஜம்பததாரும் வயதிலே பரிபூரண
மடைத்தவர். இவரும்வித்தியாலிட,
யத்தில் சமர்த்தராகலே யிருத்தவர்.
சநானந்த சுவாமிகளால் இவரது
திக்குவிய மென்னும் வரகாது
எழுதப்பட்டது. பித்திய சங்கராசா
ரியர் சரிதைக எழுதினோர் ஆதி
சங்கராருடைய மகிமைகளிற் சிலவ
ற்றை இவர்களுடையதாக எழுதிப்
பெருமைப்படுத்தினர்.

சங்கருஷணன்—பலராமனுக்கு காமா
ந்தரம். தேவகியின் கருப்பத்திலிரு
க்கையில், யோகமாலாதேவி சங்கர்
ஷித்துச்சென்று தோகினி கருப்ப
த்திற் சேர்த்தமையின் இப்பெயர்
பெற்றவன்.

சங்கவருணன்—பாண்டியராசாக்களால்
நாகரிகரெனும் பட்டம் கித்திதோ
ரில் ஒருவர். தந்தமாரணுப் பாடிய
புகார். இவர்பாடிய புறநானூற்றி
லுள்ளபரடல் பாக்கை நிலையாமை
முதலியகற்றை கன் ருணர்த்தம்.
இவர்க்கு நாகரிகபொருதும் பெயர்
சங்கவெண்மலை—சங்கருசுணன்மலை.
சங்கற்பகுதியேந்தியம்—விசிஷ்டாத்து

விநாயகத்திற்குரிய சத்தவகம்மை
 அருகப்படுத்தி எட்டையக்கோட்டி
 காரையகம்மை சிவபேரார்ந்தேன்
 சாதி மெய்யப்பட்ட தொழை.
 பிரயோகத்திற்செய்திருக்கண்
 டையகமியற்றப்பட்டது.

சுங்கப்பிரதானம்—நிதாந்தரத்தி
ரம் பதினான்குமொன்று இருபது
திருவாரியம் உடையது. அக
சரையேறவும் நிதாந்தரம் மை
யுள்ளிக் உடையதி கொச்சாரியர்
அருளிச்செய்தது.

சங்கரப்பன்—(1) பிரமமாதையுத்திரி
கொடுவன் (2) தருமனுக்குச் சங்
கரப்பன் பிறந்தபுத்திரன்.

சங்கற்பை—சருமன் மனைவி. இவன்
மகன் சங்கற்பன்.

சங்கம்—(1) அக்டுமகா காகெகயி
யொந்த (2) சகீரீயன் செருயீ
யியொருகானா (3) யிராடம்பு
யிரன். உத்தரை நமையன், (4) கெ
யுத்திரகயன்.

சங்கரரித்தம்—சப்த மேகங்களி லொ
ன்று. இது மலர்மணி சொலிகது.

சந்திராந்தலாதி—ஒருகலகச்சைகலகன்
அவிசாரமாத ஆய்மசந்திரியில்அச
ந்தாபிய கருவியோ சந்தாபிய சில
நூல்த, சிலகாரணமாய் சந்தாபியுமெ
ன்பவன். அசச்சமயினோளொருவன்

சங்கிருதம்—(1) சங்கிருத பாஷை
கீழ்க்கண்ட சொந்தசொல்லி முதலிய
பிராமிருத பாஷைகளிலென்று
(2) சங்கிருதம்.

சங்கிருதி—மூன்றாம் உரையுத்திரன்
இவன்புத்திரர்ரத்திதேவன்-குமன்

சங்கு—விக்கிரமரக்கன் துணங்களைத்
திருத்த வகைத்திறமெனும் ஒன்பது
பண்டங்களுடையன.

சங்குசீரக- தறுபுத்திரரினொருவன்.
சரங்கன் — (1) சந்திரன். [சசம்]
முலத்திரிபுடைபாள். (2) புத்த
பொன்னாக்க கையலிலிருந்தபோதி
யிருவாழ்வார் வெட்டியெழுந்தவன்.

சரி—(1) இந்திரபாணியின் காமாந்த
ரம். இந்திரபாணி புலோமன்
மகன். துதகாரணமாகப் புலோம
கையெனத் தந்திதாந்த காமரும்
செய்க்கும். சந்தரூபிகள் சிலிகை
தாங்க இந்திரபட்டததிக்கு வரு
கோருக்கெல்லாம்மனைவியாகலின்
நித்தியங்கள்வினையென்பா, (2)பிர
சாபதியின் இளையமனைவி [சூனா]
சரிபித்த— யதுகயிசத்தச் சிந்திர
ரதன் புத்திரன். எண்ணிநத்தமனை
வியரும் மக்களுமுடையோன்.

சச்சதன--ஏமாறாதகாட்டரசன.செவ
சன்பிதா. இவன்மனைவி சேகரினைக்
கருவுற்றிருக்கையில், கட்டிபவகா
ரனென்னும் மந்திரி இவனைக்கொ
ன்று காட்டினைவைப்பந்த,இவன்
மனைவி மயிற் பொறியூர்த்துவனத்
திறசென்று சேகரிைப் பெற்றனா
இராசமாபுரம் திருவிநாயக்காணர்.

சுதூயன்—(1) பாரதபுத்த தீர்த்து
லில், போர்க்களத்து நீர்த் துவைத்
தற அக்ஷயங்கையே திருநாட்டி
தனு ருரைத்தல் தவன். திருந
தாட்டியான் அப்புத்தந்தைக் காண
விரும்பிக் கண்டொளிைய விபாச
ரஞானப் பெறுதல் கண்டபொழுது
மனத்தானது மீள்கெடுக்கவேண்
டாமென்ற விவகரி, துணிவகொ
ண்டே மூன்போனத் தெரிந்தகொ
ன்ன விரும்புகையில், விபாசர
னாக் கந்தனைத் தாத்தாக்கொழு
கெய்தியவடி நுணர்ந்தல் காண

மருள்ப் பெற்றவன். பகைநீரை
கையச் செட்டி வெளியிட்டனா
யினனே. (2) செங்குட்டிகள் தா
ரில் தலைவன் [சிவபு] (3) ஆத்திர
விருத்தன் பெளத்திரன்

சஞ்சை — இவனுக்குச் சஞ்சை
பெயராம் பெயர், தகவட்டாவின்
புத்திரி. ருசியன்மணியி. அனாத
தேவகாந்தியைச் சிவகாந்திரா
பயந்த, தன்னிழலைத் தங்குபவ
செய்து அங்குவிடுத்த உத்தர
குருவில் தங்குசெய்திருத்தவன்.
அதனை புணர்ந்த ருசியன் அருகுச்
செல்ல இவன் பெண்குதிரை வடி
வெற்றோட, ருசியனும் ஆண்டுதி
ரைவடிவாய்ப்பின்பொருடா, இருகா
சிவபுரேய வீரியமாமாறா, அசுவினி
தேவகாந்தியைத் தேவமருத்தவகிரி
வர் தோன்றினர். இதனை “சஞ்சை
யாம் பகைடவுளை மீளவிடவன்
கணனுடல் தழுவுவாற்றா, தஞ்சை
டன்னிழலைத் தன்னுருவா கீழவி
வன் மடைகது கோற்க, விஞ்
கையா வறித்திரவி பின்பொருடா
மாப்பரியா யின்னைத் தானும்,
செஞ்செவெ வயப்பரியாய் கைய
வ்பொரு நித்தியதகைச் சிவீதி
னானே” என்பதனுணர்வர்.

சடி — திரதது புரத் தாசன. அருக்க
கீர்த்திக்குஞ்சுலம்பிராபக்துமயிரா
சண்டயவையனார் — சந்தாமூர்த்தி ககா
யின் பிரா. ஆதிசைவர் - திரு
காவலூரி கிருத்தவர். மணவியர்
இசைஞாயகியார்.

சண்டயப்பகைநீர் — திருப்பாவைகளில்
கிவெருமாளுக்கு வழங்குத் திரு
காமன்.

சண்டயப்பழுவலியார் — கய்யர் இவ

கையப் பருவத்திலே நீங்குய் குந்
தேவகாந்தியை வந்தபிராபு. திரு
கம்பகாசர் சாமானித்தவர். இவர்
திருமெய்யனெய் என்னுமிருந்த
வர். இவர்களும் சாயிகாசன சகா
ப்தம் என்னுந் தேவா கம்பகா
திராமாவை தாண்டோற்றச்செய்யு
ளால் விளங்கும். இவர் கம்பகாசர்
காத்தித் கணம்பெறத் தெய்வ
கையைச் சூதி திராமாவனத்தில்
ஆங்குக்குப் புழங்கியவா யெத்
தோதப் பெற்றவர்.

சட்டகாதவணகலர் — சதாநிலைபு
மெனு நுலியற்றியவர்.

சண்டகொள்கை — கௌதம கயிச
த்த முனிவரினொருவர். இவர்
அதுக்கிசெந்த ஒருமாத்கணியால்
மகதாட்டாசனா பிருத்திரன்
ஜாசந்திரன் புதல்வனாகப் பெற்
தான்.

சண்டமார்க்கன் — சக்கிரசாரி புத்தி
ரன். காதத்தியர்க்குக்கு.

சண்டமுண்டர் — இராகசைர். கம்ப
கையர்க்கு கண்பர்.

சண்டகேசை — மாயாவிஞ்சைத்தெய்
வம் [ருளர்]

சண்டகாசன் — யிண்டகாசன் சகோ
தரன். உமாபேதியைச் சண்டிமேய
கித்த அவர் சட்டகாபெற்ற சன்
கையவர் கொல்லப்பட்டவன்.

சண்டகை — மயானகாசினி கயிச
ஒருதேவதை.

சண்டகைபீடம் — சத்திபீடங்கள்
அதபததான்களையென்த. இது
அமரோத்தியுள்ளது.

சண்டகைவர வையனார் — அறபான்
முமை கையன்மாரா காரகவர்.
திருசேய்யுலாரிகே. கையிவர்களைத்

இங் எச்சத்தன் புத்திரராக அவ
தரித்து வேதவித்தாதி, பகமேய
ப்போன் அகற்றினைத் துன்புற
த்தவது கண்டு மனஞ்செய்து
அந்தொழியியே மேற்கொண்டு,
அவ்வுரினருகே மேய்த்துக்
ஆங்குள் மண்ணியற்றவரை
யிலே மணைச் செவிவகமாகக்
ருவித்தப் பாலைக்கறத்து அபிஷே
சித்துச் சிவப்பீரிதி செய்த கரு
வதைக் கேள்வியுற்ற ஊரார் அவர்
தன்னைக் குணர்த்த அவர்பிதா ஓர்
மரத்தில் மறைந்துகொண்டு நின்
ற, அங்ஙன சிகழ்வுழி, அப் பாற்
ருடதனைக் காலாவிடற, நாயனார்
கண்டு தன்மையென்றும் வேதிய
னென்றும் கருதாது அருகினுற்ற
கொலொன்றினை யெடுத்து மழு
லாகக் கண்டு அவன்காலை வெட்டி
யெறித்து சண்டேசுரபதவி யடை
ந்தனர். விசாரசுருமொன்பது இவ
ரதுபின்னைமைத் திருநாமம். இவர்
திருவானைசம்பத்தூர்த்தி சுலாமிச
னாக்கும் திருநாவுகரசு சுலாமிசனா
க்கும் முற்பட்டவர். இவரை அவ்
வீருபெருந்தூவருக் தேவாரத்தில்
அமைத்துத்ததித்தனர்.

சண்டேசுவர பிசாசுதழ்ந்தி—அது
பத்துரான்குவிவஸூரததங்கனிலொ
ன்ற, சரிதை சண்டேசுவரநாயரு
ரிந்காண்க.

சுண்பமாலா—விசுவ தோழியாகிய
கனி [சிகை]

சுண்பகரணியேசர்—திருநாகேச்சர
த்தில் சிகபிரானுக்கு கழங்குத்திரு
நாமம்.

சுண்பை—சேஷியின் பன்னிரு திரு
நாமங்களிலொன்று. தருவாசமுனி

தன் சாப்பப்படி சண்ணைப் கதிர்த
னால் கோபாலகுமாரரன் மடியச்
செய்தபாலம் நீங்கப்பெரித்த ஸ்தல
மாகலின் இப்பெயரேற்றது.

சத்கும்பம்—ஒருமலை. இதில் பொன்
வினையும்.

சதகோடி—இத்திரன் வத்திராயுதம்.

இது தூறு கூர்முனை கொண்டது
னைப்பொருள்படும்.

சதக்கிருது — இத்திரன். [தூறுபா
கஞ்செய்தவன்.]

சதசித்தம்— (1) பசுமானன் மகன்.
இவனுக்கு விஷ்ணுவசோதி முத
லாக தூறுபுத்திர ரிருத்தவர். (2)
சகஸ்ரஜித்தமகன். மகாஹுயன்
வேணுஹுயன் ஹேஹுயன் இவர்
கள் பிதா.

சதசிருங்கம்—ஒருமலை. சகந்திராரர்
தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கையில்
சிவபெருமான காங்கித்தும் அவர்
யோகததிலேயே யிருத்தது கண்ட
திருக்கத்தேவர் சினந்து ஒட்டை
யாருளைச்சபித்தவிடம் தூர்வாசர்
செய்த மந்திரோபதேச பலத்தால்
பாண்டவர் பிறத்ததுயில்விடமே.

சதசுவன்—சுமான் மகன்.

சத்சேனன்—கண்ணன்மரபில் உக்கி
ரசேனன் பிதா.

சதனனு—ஒரரசன் - னைப்பியையின்
கணவன் - னைப்பியையிற்காண்க

சதநன்வன்—யதுமரபினனான ஹிரு
திகன் புத்திரன். தேவமீடனுக்
கினவல். இவன் சத்தியபாமையை
மணக்கக்கருதி, சத்திரசித்துவை
ந்தநினையிற் கொண்டவன். இக்க
ரணத்தார் கண்ணனார் கொல்லப்
பட்டவன். [பாகவத]

சதத்திருதி—(1) பிரமன் (2) சமுத்தி

ரன் புத்திரி—பிரானேபர்மனைவி,
பிரானேசைகையிற்றவன்.

சத்திரு—ஒருகதி. இமாசலத்தின்
கடக்கி ஹிதததச் சிந்துதியிற்
கலப்பது.

சத்தவஜன்—ஊர்வஜன் புத்திரன்
சதபருவன்—கங்கிரன் மனைவி.

சதாமன்—(1) இந்நிரன் - ஹையாக
ஞ்செய்தவன், (2) ஒருகதத்தியன் -
(3) வருடத்திற்கொரு யாகமாக
ஹையாகனைச்செய்த சிவபெரு
மானால் ஆய்ரகரங்களை யடைந்த
வன் [ஹசவுப]

சதமுகன்—சூரபன்மன் பக்கலிலிரு
த்த ஓரசரர். வீரவாகுதேவராற்
கொல்லப்பட்டவன்.

சதயாபன்—ஒரிராஜருஷி. இவன்
கேகயவமிசத்தவன்

சதநுபை—பிரமனால்முதலிற் படை
க்கப்பட்ட பெண். கலாயம்பு மது
வின் மனைவி.

சதவலி—கங்கிரீவன் சேனாபதியாகில்
ஒரு வானரவீரன். இவன் சேந
யையதேடிவடக்கேசென்றதுதன்.

சதவித்து—ஒருகிமித்திகன் - சடியா
சஹக்ருப் புரோகிதன் [சூரா]

சதாநாகத்தை } இவ்விரண்டும் கதி
சதானீரை } யின் பெயர்கள் -
இவைபாரிபர்வதத்தி ஹற்பத்தியாகி
வருவன.

சதாகதி—தூர்க்காதேவி.

சதாசிவரூபம்—சட்டநாத வன்னலா
ரியற்றியது. இது சிவலிங்கப் பிர
பாவத்தினை ஒருவகையாக விரித்
துக் கூறுதல்.

சதாசிவமூர்த்தி—சாத்தராயும் சர்வக
ர்த்தராயும் அம்பராயும் சர்வஞ்
ஞாயும் சிவபாஸப் பிரானேசராயும்

அசலராயும் அநாதியராயும் அதல
ராயும் குக்மராயும் மஹாராகியும்
சித்தன் ராகியும் விவாபியாகியும்
முததப் பிரியராகியும் அமலராகி
யும் பராசததியுடன் கூடியருள்ள
வர் ஈசாகம்-தற்புருஷம்-காமம்-
அகோரம்-சித்தியோஜாதம் முத
லாகிய ஐந்து திருமுகங்களுட
னியைத்த மூத்தருளி ஆன்மாத்க
ளின் பாசச்சேத கிமிததம் சித்தநா
தமாகிய காரூடம் - காமம் - பூத்
ந்தரம் - வைரக மீருகிய ஆகம்பே
தக்களை ஈசாகமொழிந்தகளைகுதிரு
முகத்தினும், காகிகம் - யோகசம்-
சித்தியம் - காரணம் - அசிதம் -
திப்தம் - குக்மம் - ஸஹஸ்ரம் -
அம்சமான் - சுப்ரபேதம் - விஜ
யம் - கீஸ்வாஸம் - க்வயம்பூதம் -
ஆர்ஜேயம் - வீரம் - ரெனரவம் -
மருடம் - விஷம் - சந்தரூகம் -
முகபிம்பம் - ப்ரோசகீதம் - ஸனி
தம் - சித்தம் - சந்தாகம்-சர்வோத்
தம் - பாதமேச்சரம் - கிரணம் -
வாதுன் மென்னும் இருபத்தெட்
டாகமக்களை ஈசாக முகத்தினும்
அருளிச் செய்தவர்.

இவ்வுகமங்களுள் முதலிற் கூறி
யபத்தும்கிவபேதக்களாய் ஏனை ய
பதினெட்டும் உருத்திர பேதக்க
ளாம். இவ்வுகமங்களிருபத்தெட்
டெவத்தாராய் முதல் விவகசம்
கம் ஈருயுள்ள இருதாத் தெட்டு
உட்பிரிவுகையன. அதற்குக்களையி
கம் தத்திராவதாரப் படவத்துத் கா
ண்க. இவர் ப்ருகத்தம் - சடைமுகி
ஐந்த திருமுகம் - பத்துக்கோக்கன் -
ஒருகீதம் - இரண்டி திருமுகன் -
வகக்கரத்து இக்கூ லூசக் கிரியை.

பெய்ந்நும் குணியைச் சூலமும், பரா
சத்தி ரூபமாய் மழுவும், கர்த்தரு
பாவமான தடக்கமும், வானும்,
பீஜாபூசகமும், கந்தாரமும், ஜகத்பய
த்தைப் போக்குவதான அபயமும்,
நீட்டக்காத்த ரிததிருணமாயிவ நாச
மும், தாவருக்கு மூதக்கனை நடத்
தும் மாயா ரூப மாயிவ பாசமும்,
குணமாயிவ நீலோற்பவமும், அம்
சூசமும், கந்தாசுதத அநதவாவைப்
பிரகர்த்திக்கு வுணமான நமருக
மும், போசத்ததைதரும் வரதமும்,
காதருணமாயிவ மணியும், சங்கார
குணமாயிவ அகவெனியும், திரோதா
விபெய்ந்நும் பரிவட்டமும், அருணா
கிய கசைதமும், பரையாபிய மாலை
யும், அதுக்கிரகங்குரமானிதருகை
யும் பொருத்தித் தியானபூஜா கீமி
த்தம் சகனத் திருவுருக்கொண்டெ
ழுத்தருளி யிருப்பினும், துவையிற்
பிற்று அபபாநபட்டுமிருப்பர்.

சதாசத்தகவையிசை— மூலருகு சங்க
தாசாரியார் திவ்வியத்ததை யெழு
தியவர்.

சதாசீதன்—(1) பிரமன் (2) ஓசிருடி.
கௌதமர்புத்திரர். இவர்தாய் அச
லியை ஜகதாஜன்குரு.

சதாசீசன்—(1) வீராதாசுஜன் தம்பி.
(2) கருவனுக்குத் தரென்பதியிடம்
பிறத்தவன் (3) ஜனமேஜயன்.

சதாமதராய்பிசை—திருத்தரும புரத்
திரே உயாதேவியாருக்கு வழங்குந்
சதாபு—சிராபு. [திருகாமம்.

சதுக்கப்பூதம்—பெய்ய வேட்டத்தினர்
மூதலி யோகாதத்தன்பாசன் கட்டி.
கா, அகரை உகைத்துண்ப நோர்
பூதம். இதனை, “தவமகைத் தொ
ழுஞ் தன்மையிகுணன், அகமகைத்

தொழுரு மகைகப் பெண்டிர், அ
கைபோ கைமச்சர் பிதர்மனை கயப்
போர், பெய்க்கையான புதற்குந்
ருளரென், கைக்கொளபா சத்துக்
கைப்படு கோவொனச், காத கான்
னுக் கெஞ்சுரு கெழுப்பிப், பூதம்
புடைத்தனும் பூத சதுக்கமும்”
என்பதனுநறிக. [சிவப்]. [ரன்.
சதுரக்கன்—உரோம பாசன் புத்தி
சதேந்திரர்—நூறு இத்திரர்கள். அவர்
கப்பகணைத்திரகாநப்பததிருவரும்
வியாதேந்திரா முப்பத் திருவரும்
கற்பேந்திரர் திருபத் திருவரும், சத்
திரனும் சூரியனும் கரேந்திரனும்
மிகுசேந்திரனும் எனப் படுகோர்.
இவர்கட்கெல்லாக் தலைவன் அசுமி
த்திரன். இது கைகன துவயழக்கு
சதோகநாதர்—கவசித்தருளொருவர்.

சத்ததத்து—ஓரகரன். தக்கனைப்போ
ல்ஒர்யாங்குச்செய்து கொல்லப்பட்ட
வன். இவன் கவலாற்றினே, “தக்கனை
ப்போ கோர்வேவ்வி தான்செய்யத்
தேவகெல்லா, மிக்கவலி புண்ணவ
ந்த வேலையின் கண்—அக்கனைமே,
விண்டவமே தேராக மேதினியே
கண்டவெனக், கொண்டிழுக்கும்
காபு குரகதமாய்—மண்டும், அன
வேசிலையாக கம்புலியே காணப்,
புனவே மசேரமாய் பூட்டிச்—கினை
வடிவேந், சேசுரு பதிதானே தேர்
டவிச் செல்லகெதிர், வானோர்கன்
கண்டு மருண்டோட,—ஆனாத,
இத்திரனை மாலையின் வீரமு சூரிய
காசர், சத்திரனை மாதவகைத் தாக்
கியே.—கெத்திரத்தேர், அத்தமகமு
மடர்த்த வகுஞ்சுத்த, தத்துவையுமா
ய்த்த தகைபோற்றி” என்பதனு
னுநறிக.

சத்தி—சத்தியிற்றவர்க்கு.

சத்தியானுர்—அதுபாண்டும்மைகைய
ன்மொருவொருவர். சோனாட்டுவரி
ஞ்செய்யில் கேளாண்ருவத்திறுதித்
தவர். சிவனடியரைத் தாவித்தோர்
நாவிலை யரிதலையே தொண்டாகக்
கொண்டு முத்தியடைந்தவர்.

சத்திமுத்தப்புலவர்—சத்திமுத்தமெ
ன்னுமரிசே விருத்தவ ராகலின்
இப்பெய ரேற்றவர். இவர் தமக்
குற்றவறுமையால் பாண்டியனைக்
கண்டு நிதிபெற்றுச் செல்லக்கருதி
அங்குற்றுக் குளரினாலும் மழையி
னாலும் வருத்தி யிருக்கையில் தத்
துயரைநீங்குது மேலே பறந்து
கொண்டு சென்ற நாரைகளை முன
னிலையாக்கி, “நாராய் நாராய் செ
ன்கா னாராய், பழம்படு பனையின்
கிழங்குபின் தண்ண, பவளக் கூர்
வாய்ச் சென்கா னாராய், சீயுநின்
மனைவிபுந் தென்றிசைச்சுமரியாடி
வடதிசைச். கேருவீ ராயி னென
மார், சத்தி முத்த யாவியிற் றங்கி,
நிலைகவர்க்குரை களை குரற்பல்லி,
பாடு பார்த் திருக்குமென் மனைவி
யைக் கண்டு, எங்கோன் மாறன்
வழுதி கூடலின், ஆடை யின்றி
வாடையின் மெலித்த, கையறு
கொண்டு மெய்யறு பொததித்,
காலறு கொண்டு மேலே சநீஇப்,
பேழையு ளிருக்கும் பாடி பென,
அயிர்க்கும், ஏழையானனைக் கண்
டன மெனுமே” எனக் கூறுகை
யில், அங்ஙழி வகற்போதனைக்காகச்
சென்றபாண்டியன் தன்மேற்போர்
வைகைய யவரமேல் கீழ்த்திக்காவ
வானரால் வருத்தாது கொணர்வித்
து, கீழார்? என, ‘வெறும்புற்

கையுரி தாக்கித் தோழமென்
லீட்டிவரும், ஏறுப்புக்கு மாற்பத
யில்லைமன்னு” எனக்கூறுகையில்
கவிபாடுதலைநிறுத்தி, மடத்தினுண
வளி ரதச் சின்னம் வைத்திருந்து
இவருணராத அவ்விட்டினைக்கட்டு
வித்துப் பீல்கைகட்பொருளும் கிர
ப்பிச் குறைகொன்று யிலதாக்கி,
ஒருநான் செல்லும்படி கூட்டின
தெரிவித்தனுப்ப, இவர் மிக்கருத்
தத்துடன் வீடுசென்று பார்த்தை
யில், யாவும் கிரப்பி யிருப்பப்பெரு
க்களிகொண்டவர். பின்னொருநான்
அரசன் இவரைத் தருவித்துகேட
மெப்படிபெனவினவ “மூன்றெ
ன்னிருக் கவியாக், குறும் பைத்
தவிர்ந்த குடிதாக் கெய்ச்சென்று
கூடிய பின், தெறும்புற் கொள்
யானை வளங்கொள் ளாது தெவி
ட்டியதே” எனக் கூறி அக்கவி
யைப் பூர்த்திசெய்து அரசனை யக்
மகிழ்வித்தவா. [யன் மகன.

சத்தியகர்மன்— தருடவிரதன். விஜ

சத்தியகன்— யாதவருள விருத்தினி
வயிசத்தவன். இரண்டாம் சினி
புத்திரன். சாத்தியகிபிதா.

சத்தியகிர்ந்தி—அரிச்சத்திரன்மத்திரி.

சத்தியகேது—ககேதன்பெளத்திரன்
விபுலின்பிதா.

சத்தியசிரவன்—(1) ஒசிருடி. இருகரு
வேதாத்தியாபகன். (2) கரிஷ்யந்த
வயிசத்த வீதி கோத்திரன மகன்.

சத்தியசேனன்—எண்ண புத்திரன்.

சத்தியஜித்து—(1) கருதெனத் தமபி
யாகிய கங்கை புத்திரரிற் இரண்
டாமகன். (2) தருபத னுக்குத்
தமையன்.

சத்தியஞானநிசனிசன்—சத்தான

குறையுள் ப்பாஞ்சோதி முனிவருக்
குபதேசிதகன். அப்பாஞ்சோதி
முனிவரே மெய்ண்டதேவருக்கு
உபதேசிதகன்.

சத்தியத்திருதி—(1) சதாசத்தன் புத்தி
தன். சாததாசத்த னெனதும் பெய
ருடையவன். விவ்விதத்தில் மிக
வல்லான். வனததி நுலாவிக கொ
ண்டிருந்த பொழுது ஊர்க்கெனையக்
கண்டுநாமமிக்குமெளிப்பட்ட வீதி
யத்தை காணவிடமேல்விட அதிவி
ன்றும்ஒருபெண் மகவும் ஒரு ஆண்
மகவுமுண்டாயின. அவ்முது செ
ன்றசத்தனுண்டு அக்குழந்தைகளை
யெடுத்தது உவாததனை பெண்
மகவு கிருபி. இவளைத் தரோண
ருக்குமனைவி யாககினன். ஆண்மக
வுக்குக் கிருபனெனப் பெயரிட்ட
னான்; இவரேகிருபாசாரி (2) மிதி
வாககரத்த மகாவீரீயன் மகன் (3)
புதனமரபிற்கிருதிமத்தன் புத்திரன்

சத்தியவாதர்—சகசிததரு கொள்கார்.
சத்தியபரமம் — சத்திராஜித்த புத்
திரி, கண்ணன் பிரியன். பாரிஜா
தம் இவருக்காகக் கண்ணனும் சிவ
வுக்குஞ் கொண்டு வரப்பட்டது.
சத்தியவாதன்--பெனமரதன் புதனரன்.

சத்தியவதி—(1) ஒரு சாபத்தினாலே
மீறுருகொண்டே யருளு எதியில்
கசிததிருந்த மிரிசையெனும் அப்
சாக உபரிசாகை என் போனது
வீரீயவாத புட்கொண்டு பெற்ற
புத்திரி. [உபரிசாகைவிறகாண்].
அமீன் வானுஞ் சைவியைப்பட்ட
பொழுது அதன் உயிற்றி விருந்து
நாசரானுள் எடுத்தவனாகக் கவர்
த்தவன். அந் செனத்திரிய வதியா
யினும் மீன் வயிற்றி னுதித்தமை

வாக் முடைசாற்றம் வீசப்பெற்ற
யச்சகத்தி யெனப் பெயருற்றவன்.
பாசா முனிவருக்கு ஒடஞ்சென
த்தியபெழுது அவர்வாழ்ந்து அந்
நாற்றத்தை யகற்றி, பரிமன்கம
முச்செய்து புனா விபாசனைப்பெ
ற்றவன். பின்னர்சத்தனுமகாசான்
கண்டு காழாற்ற மனையேச, அவ்
வானுஞ் கங்கபுத்திரனுதிய தேவ
விரதன் பட்டம் பெறகா னன்றி
என்மகன்கயிற் துதிப்போன் பட்
டம்பெறுளுவின் யான்மட்கொ
டைகேடுனென, கங்கேயன்அத
னைபுனர்த்த அவனிடஞ் சென்று
தான்மனஞ்செய்தகொங்குதில்லை
யென்று பீஷ்டுருசெய்து பீஷ்டமா
சாரியெனும் பெயரேற்ற அவளை
மனமுடிப்பித்தான். இவன் சாத
னுபாரியாகிச் சித்திராக்சதன் விசி
த்திரவீரீய, நென்னும் கிருபுசல்
உவரப் பெற்றவன். சித்திராக்
சதன் அப்பெயர்க்கிசத் கந்தர்வனாற்
கொல்லப்பட்டும் விசித்திரவீரீயன்
புவிக்கோட்பட்டு மிரக்க, விபாச
ராக் துரர்வனாவயரிடம் திருதரா
ட்டிரன் பாண்டு வென்போரைத்
தேகர சிவயததால் உண்டு செய்
தவன். (2) காதிராஜன்மகன், கென
சிவயெனப்படுகன். இவன்கணவன
இரிசின. காமேசத்திற்குத் தம்
புத்திரர் மூவரில் ஒருவனைக்கொடு
த்தத தரித்தர் கீதீயவன். ஐம்
தக்கினி முனிகர் தாய். இவன்
கணகெனுநீயிற்புகுந்துகெனகிவி
ததியாக உருமாறியவன்.

சத்தியவாசீசர் — திரு அன்பிலாஸன்
துவாயில் கெபெருயானுக்கு கழ
வருத்தருளாமம்.

சத்தியவான் — திருமத்சேன னென் னுமந்திரசேசத்தரசன் புதல்வன். இவனுக்குச் சித்திராகவனென்றும் பெயர். இவன் மனைவி சாயித்திரி. சத்தியவிரதன் — (1) திரிசங்குவுக்குரிய இடுருதிப்பெயர். (2) வைகட வதமதுவின் ஜன்மந்தர நாமம். அத்தனுனத்தில் திராவிட சேசத் தரசனும் விஷ்ணு பத்தனு மர வின்கியவன்.

சத்தியவிரதன் — உபரிசரவகலின் மர யில் வந்த ஒருவன்.

சத்தியோஜாதம் — கெபெருமான் ஐத் திருமுகக்கனி னென்று.

சத்திராஜித்த — யாதவரில் விஷ்ணு வயிசுத்து நிமருணன்மகன். இவன் மகன் சத்தியபாமை.

சத்தருக்கினன் — தசரதன் புத்திர ரில் ஒருவன். இவன் தாய் சுமித் திரை. இவன் மனைவி குசத்துவஜன் புத்திரியாகிய சுருதரோத்தி சத்த ருக்கினன் 'கொவ்வீகா' நென்பது சொற்பொருள்.

சத்தருசாதன பாண்டியன் — மதுரை வையாண்ட எழுபத்த மூன்றாம பாண்டியன். புருடோத்தம பாண்டியனுக்கு மகன். உன் பாண்டிய னுக்குப்பிரை.

சத்தருசித்த — பிரதர்த்தன னென் னுஞ்சொல்லப்பட்டவன்.

சத்தருஜயபாண்டியன் — உக்கிர சேனபாண்டியன் புத்திரன். மது ரையையாண்ட மூப்பத்தெட்டாம் பாண்டியன்.

சகலன் } பிரமணத மானசபு
சகந்தனன் } த்திராகன். இவர்கள்
சகந்தருமாரன் } கெபிரினை யடை
சகந்தனன் } த்து தம்மனமொடு

ரும் வண்ணம் திருவருள் புரிய கேண்டு பெண்ப் பிரார்த்த திப்ப, இறைவர் கல்வாவ விருகூ நீழலில் தகதினாமுர்த்தமாக நின்று யோச சமாதிடகடிச் சின்றுத்திரை காட் டித் திரிபுதார்த்த விலக்கண மூப தேசிக்கப்பெற்றான்.

சகந்தருமாரர் — பிரமணச புத்திரரி னொருவர். மகாதபஸிவி - சத்திரு வ்ககிரியில் இவர் தயத்திவிருக்கை யில். கெபெருமான் சுசுமித்தும் யோச நீக்கா திருத்தமை கண்ட திருகாத்திரேவா சினந்து 'ஒட்டக மாருக' எனச்செய்க ஒட்டகமா யினவர். இத்தனை புணர்ந்த பிரமன் கேண்டுகோளால் அய்யரு வகற் றித் திருகாத்திரேவா திருவருளால் பலதாங்களும் உபதேசிக்கப் பெற் றவா. இவர்களுடையசருக்குமுதன் மானவர்.

சக்பகவன் } ருரிய புத்திரன். இயம
சகீசகரன் } ஐக் கிளவல். கவகிர
கவகரி னொருவன். காங்குடமர
புன்னவன்.

சக்தனு — குருகுலத்தினன். பிரதிபன் புத்திரன். இவன் தாய் ககாதை. பேரூட்டமனைவி ககாதேவி. அவ னிடம் பிரத்தவன் காங்கேயன் தேவவிரதனென்னும் பெயர்களை யுடைய ிஷ்மன். இவைய மனைவி பரிமளகத்தி பெண்ப்படும் சத்திய வதி. அகனிபடம் சித்திராகந்தன் விசித்திரவீரிய னென்னு மிருவர் பிரத்தனன். இவற்றின் விவரம் அவ் வப்பெயரின் வரிவழித்தானாக.

சக்தினை — ஒருகதி. அக்க தேசமாரக்க மாகச் செவ்வது.

சக்தானம் — இருபத்தெட்டிச் சிவக

மங்களிலொன்று. இது சிவபிரகன்
ருண்டவமும் ஒரு உப் பேதமும்
ஆறுபிரம் கிரந்தமுமாக வுள்ளது.
சந்திரமான்—இடைமெழுதென்னல்கனி
லொருவன்.

சந்திரை—ராஷிசி, சாஸ்குடங்கடை
யின்தாய்.

சந்திரகிரி—காச பூபதியின் இராஜ
தாணி. தெலுக்க மன்னவர்க்குப்
பலகாலம் இராசதானியாக விரு
த்தவிடமிதுவே.

சந்திரகுப்தன்—மெளர்ய ராசர்களிற்
பிரதமமன்னவன். மகதசேசத்தை
மெளர்விய மன்னர்க்குப்பின் ஹ
சாண்டவன். இவன்தாய் முரையெ
ணப்படுவன். இதுகாரணமாக இவன்
மரபிணைமெளர்விய ரென்ப.

சந்திரசேகன்—தசரத ராமன் தம்பி
யாகிய இலக்குமணனது இரண்
டாம் புத்திரன். சந்திரவக்ரிரென
ன்றும் காமாதரமுடையோன்.

சந்திரசர்மன்—விஷ்ணுசர்மன் மகன்.
விக்கிரமர்க்கண்பிரா சதூர்குண
மங்கையரைபு மணஞ்செய்தான்.
அவரில் அத்தணப்பெண்பால் வர
ருசியும், அரசுப் பெண்பால் விக்க
கிரமர்க்கணும், வசியப்பெண்பால்
பட்டியும், குசந்திரப்பெண்பால் பர்
த்துருகரியும் புதல்வராயுதித்தனர்.

சந்திரசேகரமூர்த்தி—சிவ மூர்த்தக்
கள் அறுபத்து காண்கணொன்று.
தக்புத்திரிகளான இருபத் தேழு
கணவிகளின் மணந்த சந்திரன்
அவருள் உரோகணிவி னிடந்து
அன்புபாசாட்டி விரையோரைமுக
கோக்கா னாயினன். அம்மங்கைய
ரால் அந்நினை புணர்ந்த தக்கன்,
மதிக்குப் பலவகையாக மதிக்கிறி

புன் கோணமையின், கலைஞறைய
எனச்சபிக்க, சந்திரன் இத்திரன்
பிரமன் முதலிய சேவர்பால்முறை
விட்டும் பலன்படாது சிவபிரானி
டம் விண்ணப்பிக்க, சிவ பிரான்
அவனதெஞ்சிய ஒருகணையைச் சிர
யிசையைவந்து நகுக்கொரு கலை
கனரையும், தக்கசாப்படி குறைய
வும் இறவாதிருக்கவும் வரவளித்த
சிவமூர்த்தி.

சந்திரசேகரேசர்—திரு இவம்பயங்
கோட்டேரில் சிவ பெருமானுக்கு
வழக்குத் திருநாமம்.

சந்திரஞானம்—இருபத் தெட்டிச்
சிலாகமங்களி லொன்று. இது சிவ
பிரான் திருமார்பும், பதினாரு
உபப்பதமும மூன்றுகோடி கிரந்த
முமாக விளங்கும்.

சந்திரதத்தன்—கப்பலிற் சென்று கா
ணிகளுசெய்த ஒருகணிகள் காது
வரின நாகர்மலையினின்று கவிசிப்
பூம் பட்டினத்திற்குக் கப்பலேறி
அழைத்து வந்தவன்.

சந்திரதனயன்—கண்ணேசி நாட்டா
சன். அரிச்சந்திரன் மனைவி யாகிய
சந்திரமதியின் தந்தை.

சந்திரபாகை—சிறு நதியின் உபநதி
களி லொன்று.

சந்திரப்பிரகப—ஹைமத ஸ்தாபக
ரான இருபத்துகாண்குதிர்த்தக்கர
ரில் எட்டாவதாகத் தோன்றியவர்.
சந்திரமதி—மதிதயன்புத்திரி, இவன்
னுனிக்கும பொழுதே மங்கிவிவத்
தோடு பிறந்த அதுகாணப் படுபவ
னுக்கே மனைவி யாகும் சிவமண
முடைத்தாங்கிருத்தவன், அரிச்சந்தி
ரன்மனைவி, கற்புமுத்தலிய கற்குண
நற்செயல்வினை புடைபவன், விக

காயித்திரருக்கும் கசிட்டருக்கும் தீங்குத்த விவாதங்காரணமாக விசுவாமயத்திரர் ஆரிச்சந்திரனைப் பலவாறு துன்பப்படுத்தியபோது அவற்றையெல்லாம் தன்கணவனானோருக்கு சமீப்தவன். தன்கணவன்பட்ட கடனுக்காக ஒர்வேதியனுக்கடிமை யாகி, தன்மகன காட்டில் அரசுத் திண்டியிறந்தானென்பது கேள்விப் பட்டும் அவ்வேதியனுக்குத் தான் செய்யவேண்டிய ஊழியங்களைச் செய்துவிட்டு அவ்விடை பிரவில் காட்டையடைந்து தன் மைந்தனை மயானம் கொண்டுசென்று, சுடலை காக்கும் பரையனுக்கடிமைப்பட்டு அச்சுடலையைக் காவல்புண்டிருந்த தன்கணவனையும் அலனுக்குண்டா விருந்த விதியையுடன்கண்டு கதறியழுதும் தன்கணவன் மனத்தனர்ச் சரியடையாமலும் சந்தையத் தவறாமலும் நற்கவேண்டுமெனமதிக்கறியவன். இவர்களுண்மை தவறாமையகண்ட விசுவாமித்திரர் இறந்த மகளை யெழுப்பிப் பண்டு போல அவர்களுடைய பாக்கியங்களையும் காட்டையும் அடையச் செய்தனர். இவன் பூங்குணம்மத்திற்சோதிமான் மான். அவ்விவரம் சோதிமானிற் கண்டுகொண்ட

சந்திரமோதன்—ஒர்ப்சரக.

சந்திரமோதன்—பிரதீரவசிக்கும் ஒரு

மோதன் - சுவர்க்கத்திலுள்ளது.

சந்திரமோதன் — சந்திரமோதனிற் காண்ட.

சந்திரமோதன்—ஒரரசன் - பாலியத திரே பெற்றோரை பிறந்து பல வகைத்தவருந்துப்பிவினர் அரசரி மைமைக்கொண்டு தகழிணத்திரே

பரசுபுரித்தவன் - கண்ணனுக்கும் அர்க்கணனுக்கும் பிரிபடேயன்.

சந்திரன் — நவகிரகமொளி கொரு வன். அதிநிர்முனிகர்க்கும் அஞ்ஞ யைக்கும் பிறத்தவன். வேதயர் நகரத்திரங்கன் துஷ்டிகள் யக்குண் கன் தகபூதவியகத்திரக்குத் தலை வன். கடவுளின் மனத்தினிந்தம், திருப்பாற்கடல் கடைத்தபொழுது அநினிந்தம் தோன்றியதகவுக் கற்பபேதகன்குறப்பிட்டவன்.

பிரசாபதி முனிகர்பால் வித்தி யாப்பியாசஞ் செய்து வருகையல் அவர் மனைவி தாரையைக் கடிக்க வந்திருப்ப, அதனை புணர்ந்த முனிவரால் கடியரோதியாகச் சபிக்கப் பெற்றவன். இவனுக்குத் தாரையிடம் பிறத்தவன் புதன்.

தகவன் தனஞ்மாதத்திகை அக வினி முதலிய இருபத்தேழு பெண்ணையும் சந்திரன் அழ்நிற நிறத்தவனென மந்திது. பணஞ் செய்து கொடுக்கப்பெற்று, அவருள் ரோகினியிடத்தில் அங்க அன்புசெலுத்தி வந்தபையின் பிற மனைவியர் தல்வதக் குணர்த்த, தகவன் இவனை விளித்த ப்பனவாறு மறி கூறவிடுத்தும் அகநானமே நடக்க, தகவன் சினத்த 'கண்ணை கன் குறைக' எனச்சபிக்க, கண்ணைக் கொரு கணயாகக் குறைந்து ஒரே கணபுடன் கெடபிராணையடை யதுவின் னப்பிக்கஅவர் அவ்வொரு கணபினைச் சடையினை யணிந்து இஃது இவ்ருண்மதால் வளையும் தகவாபத்தால் குறைவவும், ஒரு கண பினைநிடுக்கவும் அதுக்கிரகிக் கப்பெற்றவன்.

சத்திராங்கசன்—ஒருமன்னவன்

சத்திராசேரிவர் — ஒரு சமஸ்கிருத பண்டிதர். காஸ்மீர நாட்டில் அபி மன்யன் எனப்பட்டிருந்த அயன் சமஸ்தான பண்டிதராயிருந்த பதஞ்சலி மகா பாஷையத்தைச் சந்தித்தவர் - [பாதத்திலிருந்தும் அபிமத்யு கெள் ளையுற்றார்.]

சத்திராகவன்—தண்டாகவன்.

சத்திராபம்—தனபதிகேசம் [சேவக.]

சத்திராபீடம்—உச்சயினி கௌத்தர சன். தாராபீடமெனும் அரசன் புத்திரன். ௪௪தம்பரி யென்பவரு ட்குக் கணவன். காந்தம்பரியெனும் வடமொழிக் காவியத்தின் கதா காவகன்.

சத்திராலோகம்—காளிதாச கவியாற் செய்யப்பட்ட ஓலைக்காரநூல்.

சத்திரிணாபீடம் — சத்திரிபீடங்கள் அறபத்த காண்டாறு னொன்று. இது அரிச்சத்திரத்திலுள்ளது.

சத்திரோதயம் — சுதஞ்ஞனையின் கச தம் [சேவக.]

சத்திரோபிதேயம்—கேதாங்க நூல்களி லொன்று இது யேதத்தில் உக்காத முதலிய சத்திரோபேதங்கட்கு அக்ஷ ரசங்கியை யுணர்த்துகது.

சத்திரமந்தன்— (பு) காந்தகாஞ்சகமதி யின் புத்திரன். இவன்மகன்கிருதி.

சத்திரி—(1) அலர்க்கன் மகன். இவன் மகன் கரீதன் - (2) சக்ஷப்பிரஜா பதி புத்திரி. கிருதவின் மனைவி. வாலகனில்லியனைப் பெற்றவன்.

சத்திரியப்பேசர்—திருச்சேனாவில் சிவ பெருமானுக்குவழக்குத்திருகாமம்.

சபரி. ஒரு பெரியவர். இராம பத் தவரி தன். பம்பாதித்திலுள்ள மத கங்கிரமத்திலிருந்தவர்.

சபந்தன் — இங்கொரு மாயினன். முதல் யுகனாகவனுக்கு மகன். இவன்மகன் பிரகதகவன். கௌட தேசத்திலே சபந்தியெனு கச ரசனா த்ருமித்தவன்.

சபாசவன்—சுணுவின் ஜெஷ்டருமா ரன். வயாதியன் பெனத்திரன்.

சபாசாதர் } சிகழாந்தச்சகனில் முத்
சபாபதி } சிவமானசொருமூர்த்தி.
சுபேசர் } சிவபெருமான் ஆண்டார்

சட்டுப் பெத்த முத்திரனைத் திரு வுருஞ்செய்தற் பொருட்டிப் பஞ் சாக்கரமே திருமேனி யாகக் கொண்டு உமா தேவியார் காணும் படி பஞ்சகிருதநிவத் திருகடனத் தையெஞ்ஞான்றும் இயற்றபவர். இச்சத் திருகடனம் மூன்று திருக் கதங்காளும் இரண்டு திருகடக ளாலும் விழுமென்பர் - இதனை “தோத்தத் துடியதனிற் றேயுத் திரியமையிற், சாத்தியிடு மகிமி யிலே சங்காசம் - ஊற்றமாய், ஊ ன்றுமலர்ப்பதத்தி லுற்ற திரோத முத்தி, காண்ற மலர்ப் பதத்தே கட்டு” “மாயை தனையுதறி வல் லினையைச்சுட்டுவலஞ், சாயவருக் கியரு டானெடுத்து - கேயமாய், ஆகத்த வாரிதியி லான்மாவைத் தா னமுத்தல், தானெத்தை யார்பாதத் தான்.” “உரைபுணர்யுக்கெட்டா கொருவகையிரு பஞ்சாக், காத்தால் வரை மகடான் பாதி— பரையிட மாக், காணும்படியே கருணையுக் கொண்டாடல், தானெத்தை யார் பாதத் தான்.” எனவருவன வற்றா னறிக. பஞ்சாக்கர சொருபியாக சிற்பதென்பதனை “ஆகும் படியே னால் வம்பகத்தி னாயனே, காடு

திருவமயி வேகாரம் - கூடு, மஹ
முதாம் வண்டோன் கிரம், பரு
முகம் காமுடியப் பாள்" என்பத
ஞானிக.

கெபெருமான் திருக்காவைய
மலை மேருமலை வடாரண்ணியம்
திருத்திலை திருவாவைய திரு
நெல்வேலி திருக்குருகும் திருசு
தெளிச்சேரி முதலிய பலவிடங்க
ளிற் பலகாரணமாகப் பருகிற
பதம்பெயர்ச்சாடினும் பூர்புள்ளிக்
கரமே திருமேனியாகக் கொண்டு
பஞ்சதிருத்திய காரணமாக உமா
தேவியார் தரிசிக்குப்படி திருமால்
திருநத்திதேவர் பிரமத கணங்கள்
முதலானாரை தோற்றுவதி தோனை
க்கருவி கஞ்சக்கருவி மிடறறுக்கு
விழுக்கலியவர் ரிணைசையோடுதிரு
டெனஞ் செய்திருப்பர். இவர்க்கு
கடராசரென்றும்பெயர்.

பை நயகது—கெபெருமான் பல
காரணமாகப் பருகிடகாளிப்பதம்
பெயர்ந்து கடித்திருப்பினும், சிற
ப்பாகச் சொல்லப்படும் பஞ்சகைப
கள். அவை திருகாவை காட்டி
லுள்ள திரத்தினசபையும், சிதம்
பரத்தி லுள்ள பொற் சபையும்,
மதுரையிலுள்ளவெள்ளிசபையும்,
திருநெல்வேலியி லுள்ள தாயிர
சபையும், திருக்குட்குலத்திலுள்ள
சித்திரசபையுமாம். இவை "குட
தினச யதனின் மருவகுற் றுலங்
கோதற சித்திர சபையாக், குறந
யில் குணத்திற் பழையனார்-மன்றத்
துலகை ததனமன் தென்பர்; அடல்
விடைப் பாக ஜெல்லைம் 'புதிய
வம்பலர் தாயிர சபையாக், ஆல
காய் மதுரை வெள்ளியம் பல்பே

வணிதில்லைசெம்பொன்ம்பலகே." எனும் திரட்டைப் புலவர் காக்கா
னுணர்ச

சுப்தகுலப்பதம்—காவை துமயம் மக்
தரம் விக்கம் திடதர் ஏமகூடம்
கீ-கிரி பெண்டன இகற் தடன்
கதேமாத்தக் கூட்டி கஷ்டகுல
பர்வதமென்பதும் கழக்கு.

சுப்தாமுத்திரம் — உவந்தீர் கண்ணீர்
பால் தயிர் கெய் கறுப்பஞ்சாறு
தேன் இவற்றின் மயமாவன்னகை.

சுப்தகாரகவதம் — ஒரு புண்ணிய
கோததிரம், வசிஷ்டர் முதலியமக
ருஷிகள் செய்த யாகத்திலே சாக
கூடுகிறவருபெண்ணிவ்வகையாக
அமமகருஷிகளுக்கும் தேவர்களுக்
கும் ஏவல் புரித்த பெறுபெற்ற
விடம் அப்பெண்கள் சம்பிரபை
கணாகவி விசுவை சரதத்தை
அரோகமாஸரீ ககேணி விமலோ
தகையெண்ப்படுவர்.

சுப்தகிருக்கீடம்—அறப்பற்றுதல்கு
சத்தியிடகையினொன்ற. இதுமாத
புரத்திலுணரது.

சுப்தநீவுகை — சம்பு பிலகை குச
கிரெளஞ்ச காச சாண்மல புஷ்கா
நீவுகை. பிரியல்ததம் தம்புத்திர
ராவை மேற்குறித்தோர்க்குப் பிரித்
தக்கொடுத்தியுமி, ஒவ்வொன்றும்
முதலிலரசாண்ட அக்கவர் பெய
ரால் கழங்கும்.

சுப்தகரகேசம்—அன்னல் இரெளர
வம்கும்பிரகம் கூடசாணம் செந்
தத்தானம் பூதி மயூதிபெண்பன.

சுப்தகரகூட்டங்கள் — தம்பிரபை
இமப்பிரபை தூண்பிரபை வலு
கப்பிரபை சாகதப்பிரபை இரத்தப்
பிரபை அழந்பிரபை பெண்பன.

அவைமுதலையே இருள் குயிரி பு
கைமணம் துயிலாமை இரத்தம் நீ
இனிதன் பாவை மிக்குள்ளை.

சுப்தபாராயணம்—ஒருவடமொழியில்
ணங்குதல். பிராஸபதி முனிவரவ
ற்றியது. இரதையை துயிலாமை
ருத்ததாகக் கொளியே யன்றி இப்
பொழுது துயிலாமைக் காரணப்
படவில்லை.

சுப்தபுரி—அவ்வாற்றி மதுரை மாயை
காசி காஞ்சி நவத்தி துவாரகை.

சுப்தபூதர்கள்—அபிராமி மாயேசுவரி
கௌமாரி காராயணி வராகி தீத்தி
தாணி காசி. இவர்க்கு முறையே
அன்னம் இடபம் மயில் கருடன்
செயல் பாசின பேய் வாகனங்களும்,
மறை பிராகம் கோல் ஆழிசைப்பை
வச்சிரம் சூலம் ஆயுதங்களாயும்.

சுப்தமூனிகர்—அத்திரி ஆவகிரசன்
கௌதமன் ஐம்ரக்கிளி பரதந
வாசன் வசிட்டன் விசுவாமித்தி
ரன் கணப் பகிரோர். அன்றியும்,
அவத்தியன் ஆவகிரசனகௌதமன்
காசிபன் புலத்தியன்மார்க்கண்டன்
வசிட்டனென்றும் கூறுவர்.

சுப்தமோகங்கள்—சங்கரத்தம் ஆகரத்
தம் புட்கலாகரத்தம் சங்காரித்தம்
துரோணம் கௌமுதி கீலகருண
மென்பன. இவை முறையே மணி
கீப் பொன் பூ மண் கல் நீ இவற்
றைப்பொழியுமென்பர்.

சுப்தலோகம்—பூலோகம் புவரலோ
கம் சுவரலோகம் மாவலோகம் ஜன
லோகம் தபோலோகம் சத்திய
லோகம் இவை மேலேழுலோகங்
கள். அதலம் விதலம் சாதலம் ததா
தலம் சாதலம் மாதலம் பாத
லம் இவை கீழேழுலோகங்கள்.

சுப்தவிருஷிகள்—சுப்தமூனிகர்களிற்
காண். ஒரு ஷடந்திர கூட்டத்
திற்கும் இப்பெயர் வழங்கும்.
அது ஏழு ஷடந்திரங்களை யுடையது. அந்நிருஷிகை ஒரு நிறுஷதநி
தம் அருத்தநியெனவுடல் வழங்கும்.
சமசொற்பேதம்—ஒருநீர்த்தம்.

சமடன—சருமராஜகுலநீர்த்தவாத்
நிறைசெய்த ஓரிருடி.

சமணசமயப்பாடுபாடுகள்—ஆவேச
காவம் சிகண்டாவாதமென இரு
வகைப்படும்.

சமணர்—அருகனை வழிபடுஞ் சமயத்
தினர். இவர் ஆருகசர் ஷபணர்
சைனனர் என்றும் பெயருறவர்.
ஆசையாகும் உலகமும் அவாநி கீத்
தியமாகலின் உலகுக்குக் கடவு
ளில்லைவென்றும் முறந்தத்தாது
ஜினனாகலே முதநியென்றாகுது
மோர். இவருக்கு ஆதிருகுமூர்த்தி
அருகன். இவர்கள் தீர்த்தவகை
கள் 1 விருஷபர், 2 அஜிதர், 3 சம்
பவர், 4 அபிகாதனர், 5 கமதி,
6 பதம்பரணை, 7 கபார்கவர்,
8 பதம்பரணை, 9 புஷ்பதந்தர்,
10 தோனா, 11 கிரேயாணர், 12
காகபூஜ்யர், 13 விமலர், 14 தா
ந்தர், 15 தருமர், 16 சாந்தி. 17
குத்து, 18 அரர், 19 மல்லி, 20
முனிசூகாதர், 21 கமி, 22 கோமி,
23 பாகவர, 24 ஸ்ரீ கந்தமாணர்
முதலியோர். திருஞான சம்பந்த
மூர்த்திகவாயிலன் காலத்தில் பெ
ருவிருத்த தீட்சாமயம் அவரைப்
படைத்துச் சிறிது குன்றியது இப்
பொழுதும் தீட்சாமயினைஒரோவிட
ங்களில் அருகென்பதற் கேற்க
அருகியிருக்கின்றனர்

சமந்தமென—ஒருவனிடமிருந்து சந்தி
யாகித்துவருவதற்குரியவனாகக் கொள்
கப்பட்டது.

சமந்தபஞ்சகம்—நிரேதாபுத்தையாபர
புத்தையிலே பரகராமன் கூத்திரி
யவரக்கொண்டு அவர்களுமிரந்தை
ஐந்தந்தையின்கீழ்ப்பிடித்து
பிதிர் தர்ப்பனாகு செய்த மையின்
அவ்விடம் சமந்தபஞ்சக மெனப்
பெயரேற்றது. அவ்விடமே பிற்
காலத்தில் கௌரவர்க்கும் பாண்ட
வர்க்கும் போர் புரியுமிட மாயின
மையின் ஒரு கோத்திர மெனப்
பெயரேற்றது.

சமந்தம்—இரத்தின நிய மென்னும்
இவ்வகைத்தீயின் மேன்மையைத்
தில் புத்தபாதக் குறியுள்ள மலை.
இது புத்தபாத பீடங்களுக்கிடையே
யுள்ளது. இதனை ஆடம்பரப் பன
இவ்விலையில் கழற்குள்.

சமயநிகரகரமெனமுனிவர் — நீல
கேசித் திரட்டின் உதையா மிரியர்.
இவ்வகைப்பற்றிய பிற விடயங்கள்
ஒன்றுத்தெரியவில்லை.

சமரகோலாலைபாண்டியன்—மதுரை
கையாண்ட கார்ப்பத் திரண்டாம்
பாண்டியன். இவன்பிற விக்ரம்
கருகையாண்டியன்.

சமரன்—காம்பிலிவாட் டரசன். நீல
காண்டிய முத்தமன். இவன்புத்தி
ரர் பாரன் கபாரன் சதகவென
முன்.

சமரன் — சந்திரமுகன் பதினாறு
சமனென—சமந்தம் என்க.

சமன்—(1) இயமநாமன் (2) நாம
னுக்குச் சிவந்த பெண்பாவிடத்
துதித்த கோத்திரமாவது. இவன்
தம்பியர் காமன் நூர்வெனெனப்

படுகோர். இவன்மனைவியும்பிரிதி.
சமான் — தசவாபுத்தையென்க.
சந்திரசக குறியிற் சந்திரம
சிற்பது.

சமிஞ்சுநேயி — சஞ்சீவகையிற்
கான். இவனுக்குப் பிரபாகதி
பெயரும் பெயருள்க.

சமீகன்—(1) சிரிசுடி. சிருத்திரவா
கன் பிரதா. ஒருகாலத்தில் “நீயெ
னக்குப் பிரிவனுயிருத்த கன்னி
காக்க” என்றெழுந்த அசிரிசைய
ஒரு ஸ்திரீவாக்கியமென்று கருதி
மனநிற் காமக்கொண்ட தன் கச்சி
வத்தை அங்கிருந்த ஒருவர்க்கு ஒரு
கிழவிட, அக்கச்சிவத்தி னின்ற
மகாரோஷமுண்டாய் புகுக்கியென்
பவன் இடபமுத்தையன் ஐனித்த
கன் [செயு] (2) பொல்கையிசத்தி
லுதித்த ஒரு மன்னவன்.

சமீகி—ஒர்ப்பசை.

சமுத்திரன் — சகான் - சகராத்
தெண்டப்பட்டிச் சகரமெனும்
பெயர் கெதல்காணாமையின் சமுத்
திரஞ் செய்தவனெனும்பொருளில்
கந்தபெயர்.

சமர்ப்பதர்—சந்திரவாதன் சந்திரயோ
கன் சந்திரவாமன் சந்திரகர்மன்
முதலானார். இவர்க்காமன் தம்பியர்.

சமநிருத்தன்—யிதிவகையிரத்தசகன்க
கொருவன்.

சமந்தசாஸ்திரம் — கந்தபுராணச்
சுருத்த வகையிரியர். இவர் கந்தபு
ராணச் சரிதனை ஒருநிதிகளும்
பிராமன் சந்திரசித்தச் சொன்ன
யம் பொருளாய் மடக்கு திரிபு
அவர்க்காகத் தப்பின முதலிய கழ
ருகளுடன் அந் விசித்திரமாகச்
செய்த சித்த கவிசாணர். இவரி

யதறியதால் கந்தசக்தி விதிகா
லத்துப் பலராத் பராயணஞ்செய்
யப்படுகிறது. பகட்டுப் பார்மணத்தை
புருக்கும் அளபுமயமாய் விளங்கு
வது - அதுபோலவர கடைகடையு
கடையகெடுருதாலும் இது கால
மியலும்.

சம்பகாஸ்தாத்தி கவாமின் — திரு
ஞானசம்பந்தராத் கவாமிகயிற
காண்க.

சம்பந்தாண்டான்—சக்தி யுபாசகர
யிருத்த ஒருவர் பிரபுதேயராஜ
னுக்கு அருணாக்கிரதமரப் போய
கொண்டபர யிருத்தார். இவரைப்
பற்றிய பிறவியவர்களை அருணாக்கிர
காதரித்தான்.

சம்பரன்—திருவண்ணாமலைவி லுருக்
மிணியிடம் பிறந்த பிரத்யுமணனை
செவ்வா யிருக்கையில திருடிச் செ
ன்று சமுத்திரத்திலிட்டான். அச
நிகைய மகரமொன்ற விழுங்கச்
செய்தினங்கயில விலுருகு கைய
கைப்படி, காலஞ் சம்பாணிடவ
கொடுக்க, அவன் தன்மனைவி மாறா
வதியிடவொடுக்க, அவன் அதனைச்
சகாமகப்பிளந்தபொருது அல்லுப
முடைய செவ்வாக்கண்டு களக்க
வளர்ந்து, பிரத்யுமணன் தனைக்
கடவிலிட்டவன் சம்பரனே பெயர்
றுண்டித் தவனைக்கொன்றமாய்
வதியுடன தந்தபலகடைத்தனை.
பிரத்யுமணன் மனமதாம்சமாதவின்
இன்னும் மனமதலும் இதுகாண
னாச்சம்பரனெனப் பெயரேற
றனர்.

சம்பரன்—தன்னுடையதாரியரானிரு
பத்தரான்கு தீர்த்தவந்தரில் முன்
ருவதரக்கத்தவர.

சம்பவாக்கன்—பரிசுருகனன்.

சம்பவன்—(1) அரிதனமான். இவன்
மகன் சுதேவன். (2) புருதுலாகுன்
மகன். இவனால் பம்பாய் கரம் கீர்
மிக்கப்பட்டது.

சம்பாதி—(1) அதுரன் ஜேஷ்டருமா
ரன். இவனாய் சிமேனி. இவனா
னகல ஜடாயு. இவனமகன் சுபார்
கவன். சம்பாதி ஜடாயு விருவரும்
பகிருபிளையப் பிறத்த குரிய
மடைவகவரயற் பறாது சென்று
சிறகுநா திய்த்த வீழ்த்த சம்பாதி
கடய்காரத்திலும் ஜடாயு தடை
காரணியத்திலுமிருகலையில, இரா
வணன் சேதவய யபகரித்தா செ
வகைசச் சடையு கண்டு அவரைத்
கொ பெதிர்த்துப் போர் புரித்து
அவனா சிறநனை கெட்டப்பெற்ற
மறனாவன்கையிலிருந்து அங்கழி
கத்த இராபலகாமனாக்கு விட
யத்தை பெயரிட்டி இராமனாந்
சமுனகாராந்கன் செய்யப் பெற்ற
வன் சம்பாதி சேதவ் னிருகளை
யைதுறுமாளுக்குணாததி இமாச
வஞ்சனாவன். (2) இராக்கதன்.
மாயின் மகன். கிபீடனனுக்கு
மகன்கி.

சம்பாதித்தன்—பகன்னருரியபிரிசெ
ருகன் சம்புனகப்புகித்த தாரத
ராத கிடத்த குட்ட கோயைந்
தவித்தவகொண்டான். [காரிகா]
சம்பாந்புரம்—புளளிருக்கு கேளுர்.
இது ஆதியில சம்பாதி கசெதற்கு
தவியிடமாவின் இப்பெயரேற்றது.
இது கைநீசரன் கோயினவரும்
வழங்கும்.

சம்பாதிவண்ணம்—காவிரிப்பூம்பட்டின
நகரத்தார்த்தேவர் சேவைய. சம்

பாதிபுரத்திற்காகண்.

சம்பாபதி—சம்புத்திவத்தின் அநிதே
கவசையின்பெயர். சம்பு மரத்தின்
இழிஞ்சுந் தோற்றமையின் இப்
பெயரேற்றான். இவன் கசித்த
மையின் ஆதிசாலத்தில் சம்பாபதி
யெனப்பெயர் பெற்று, பின்புசுவி
ரிசுதிச்சம்பத்தத்தால் காவிரிப்பூம்
பட்டினமெனப் பெயர் பெற்றது.
புத்திர சோகமுற்ற கோதமையுக்கு,
சக்கரவானக் கோட்டத்துள்ள எல்
லாத் தேவர்களுக்கும் வருவித்துக்
காட்டி, அச்சோகமசுற்றி அவனைத்
தேற்றியவன். இவன்கோயில் குச்
சரக்குகளை யெனப்படும். [மணி]

சம்பிரன்—சிலபெருமானால் ஹரிசே
சனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அடிமை
களிலொருவன். [சிலபு]

சம்பீரீதி—சமன்மனைவி.

சம்பு—(1) சிலன் (2) தருகண்மனைவி
(3) சம்பாபதி.

சம்புகேசரர்—திருவாவுக் காவலில்
சிலபிராணுக்கு கழங்குத்திருகாமம்.

சம்புத்திவு—மகாவிஷுகளி லொன்று.

இதகாவலத்திலெனவும் கழங்கும்.

சம்பூதி—(1) சமனசன் (2) திருதன்வன்.

சம்பியன்—யாககாலத்தில் முதலிலே
அவிபெறுதற்குரிய அக்கினி. இவன்
பிரா பிருகஸ்பதி, இவன் மனைவி
சத்தியை. [சுரம்.

சம்பமணி—இயமனது இராஜதானி
சம்பாதி—(1) கருஷன் மான். யயா

திக்கினவல் (2) புதன்மரபில் வந்த
சரியாதி.

சங்கருணன்—(1) அனுபீடன் புதல்
வரிவெருகன். இவன்முனைவி குரி
யன்மகனாகிய அபுதி. இவன் புதல்
வன்குரு. (2) புதன்மரபில் வந்த

இருஷன்மான்.

சம்ஸுர்த்தம்—சுபத மேகன்களிட லொ
ன்று இதுமணிமாரிபொழுகது.

சம்ஸுர்த்தன்—அகவிசன்மகன். பிரு
கஸ்பதிக்கினவல். இவனுக்கு உதத்
தியென்றும் காமத்தரமுண்டி.

சம்ஸ்கிருதம்—ஒருபாஷை. இதுதேவ
பாஷை ஆரியம் கீர்ஸகனம் வட
மொழி முதலிய பெயர்களால் கழ
ங்கும். சம்ஸ்கிருத மென்ப தற்கு
நன்றாகக்கூறிகரிக்கப்பட்டொரு
பாஷையென்பது பொருளாம். இது
இன்னகாவத்திற் குறைய தென்
பதற்கியலாத. இமாசுலத் திற்கும்
விந்தகிரிக்கும் இடைபிறள்ள தே
சர்களில் [ஆரியதேசத்தில்] கழங்
கியபாஷை. இப்பொழுது அத்தே
சக்காரப் பிராகிருத பாஷையுளே
யிக்கு கழங்குகின்றன. வேதாசுடி
புராணநிகரோதி துல்கன் வரவும்
இப்பாஷையிலே தான்விற்குதிந்
தன. இப்பாஷைக்குச், சிலபெரு
மானே மகேசுவர ஸுத்திரமெனும்
பெயரால் பதினான்கு குத்திங்க
ளடக்கிய இலக்கண மருளிச்செய்
தனர். பிருகஸ்பதி முனிவர் அந்த
மகேசுவரஸுத்திரத்தை முதலாவ
கக்கொண்டு சந்தபாரதயுனமெனப்
பெயரிய இலக்கண மியத்தினர்.
முதலானும் கழிது துமாரிபு அவ்
விரண்டினையுக் கொண்டு இத்தி
ரத்தன்பெயரால் ஐந்திர மெனப்
பெயரிய இலக்கணஞ் செய்தனர்.
இவத்தினை மூலமாக ஸம்ஸுபர் கர்
க்பெர் காலவர் முதலிய விருஷகன்
தத்தம் பெயரால் இலக்கணங்களிய
ற்றினர். பிற்காலத்தில் பாணினி
முனிக் மகேசுவர ஸுத்திரத்தின்

வழிபாடுப்பாணியை மெனும் வியா
காணாரு செய்தனர். இப்பாணை
ஆகிலாத் தில் முனிவர்க ளாலும்
மத்தியகாலத்தில் பல அரசர்களா
லும் பிற்காலத்தில் பண்டிதர்களா
லும் விரும்பிச் செய்யப்பட்டது. இப்
பாணையில் எவ்வகைய விஷயத்
தையும் விளக்கும்படி வகைக்குப்
பலதூய்சன் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.
இப்பாணையிற் சொல்லப் பட்ட
விஷயம் ஒன்றுமே விரும்ப மாட்
டாதென்றும், இப்பாணையின் அரு
மைபெருமைகளை யெடுத்துவினக்க
ஆற்றலுடையார் துர்லபமென்றும்
கின் சொல்லுகர்.

சம்ஹதாசுவன்—பரிசுணாகவன்.

சம்ஹராதி — இராக்கதன். சுமாலி
மகன். [வாதன் தம்பி]

சம்ஹராசன் — ஸாதந்தியன். பிரஹ்
சயகேயசங்கியன் — ஒருமுனிவன்.

தன்மாணவனொருவன் வேதவல்லு
களுவிரும்புதும கொலைகனவுமுதலிய
மகா பாசக கருமங்களைச்செய்வது
கோக்கி, காசிப்பதியை விட்டுப்
புறஞ்செல்ல கொணக்கடிய, அவன்
வித்தமலை கோதாவிரிநதி வீமநதி
முதலிய விடங்கயிற் சஞ்சரித்து
இறுதியில் ஸ்ரீ ஸசுலமடைந்து
குமாரக்கடவுளை கோக்கித் தவம்
புரிகையில், அவ்வுழிவந்த அகத்திய
முனிவர் திருவாக்கால் காசி காசி
யெனக்கூறியது கேட்டுப் பாவ
நீங்கி கல்லுருவேற்று அகத்திய
முனிவரால் குமாரக் கடவுளைத்
தரிசித்து உத்தமங்கலையை வடைத்
தவன்.

சயங்கொண்டரன்—கலிங்கத்தப் பா
ணியெனு தூவாசிரியன். இவன்

பாணிப் பிரபந்தம் பாடுதலின் வல்
வவனெனமேதாவிகன் மதித்தான்.

சயசேனன் — பவகிரிபுரத்தரசன்
சயத்தருமாரன்—இவன் சாரகாமா
னெனவும் படுவன். இவனுக்கு
இசை யுணர்ச்சத் பொருட்டே
செண்டியாசிரியர் இசைநுணுக்க
மெனு தூவியற்றினர்.

சயத்தம் — ஒரு நாடாத்தமிழ்தான்.
இதற்கில ருத்திரகனே யுன
வென்றும் இத்தால் இறந்தொழிந்த
தென்றும் அடியார்க்கு நல்லார்
எழுதியுனர்.

சயத்தன்—இத்திரன்மகன். பாணுகே
பனோடுபொருதவன். ருரனாவிடப்
பட்ட சிறையிலிருந்து முருகக்கட
வுள் அருள்பெற்றத்ச் ருரனக்காரத்
தின் பின் சிறைநில்கித் தன் பத
மடைத்தவன்.

சயமதி — பவணமாதேவன் மனைவி.

[சீவக.]

சயம்பிரபை — சடிவரசன் புத்திரி.
நிலிட்டன்மனைவி. [ஞான.]

சயம்பூல் — வடமலையீ வரசுபுரித்து
துறவேற்றவன்.

சயித்தகம்—சிற்பதால் முப்பத்திரண்
டனுளென்று.

சரகவதி—(1) பிரமன்மனைவி. பிர
மனாலேயே படைக்கப்பட்டு அவ
ருக்கே பாசியானவர். இவர் வித்
தைகளுக்கெல்லாம் அறிதேவதை
யாக விஷ்ணுதரின் எழுந்தக்கி
காலி நிலமகன் பனுக்காட்டி
முதலிய திருநாமக்களுடையகட்
சுதர்வைத்திலே பூசிக்கப்படுகா
னத்தாத் சாரதாசெனப் பெருந்
டைவகர். அக்ஷமாலிகை கிளி சும
லம் பூத்தகம் இவற்றை வேத்தியு

காங்கு திருச்செங்கையுடையவர். காயத்திரி சாவத்திரி பென்றும் கூறப்படுவர்.

சரசுவதிக்குச் சிரம் உபர்ஷத மும், காங்குகைகள் காங்குவேத மும், முகம்பிரமவித்தையும, அன் கன் எண்ணும் எழுத்தும் தனக்கன் சந்தேமும் சாவத்தியமும், கவியு ஸ்மிருதியும், பாதக்கன் புராணே திசைச்சங்கமும், யாழ் ஒங்காரமும சத் சத்துவப்பொருள் கூறப்படும்.

பிரமன் ஒருகாலத்தில்தான்செய் தலாகத்திற்குச் சரஸ்வதி வரத் தாழ்த் தமையின், இடைக்குலத்த தித்த கன்னிகையாகிய காயத்தி ரியைஇரண்டாம்பாரியாகக்கொண் டனர். அது காரணமாகத் தேவ ரெல்லாம் சரசுவதியாற் சபிக்கப் பெற்றனர். சரசுவதி அவ்வாகத்தை யழிக்க வேகவதியெனும் பெயரிய கதியுருவாய்ப் பெருகிவந்து வழி வில் திருமால் சயனித்திருப்பது கண்டு விரைந்துபோய் விட்டதாக லும் காஞ்சிபுராணம் கூறும்.

வேதம்பகவாகவும் அதன்சாரம் பாலாகவும் அச்சாரத்தைக் கவர்க் தடவியிருப்பது காயத்திரி ருத்தி ரமு மாதவின் அநனை இடையர் குலக் கன்னிகையாக உருவக்கு செய்ப்பட்டது.

வேதசாரமாகிய காயத்திரி ருத் திரம் வேதியவர்க்காலமாலையில் தவளுது ஓசப்படும் வருவது. (2) அத்திசாரன் மனைவி, (3) சப்த கதிகளிலொன்று.

சரசுவதாள்—புத்தர்களில் மூன்றாவ் தாகத் தோன்றியவர்.

சாத்துவத்தன்—சரசுவதன் புத்திரன்

இவனுக்குச் சத்தியத் திருநியென் றும் பெயர்.

சரபங்கா—ஒரு மருவடி. இவர் தன் டகாரணியத்திலேசெத்திருத்தவர். தசரதராமர் ஆகூற்ற பொழுது இவரைத் தாசித்தனர். இவரை இரதிராணமுதலிய இமையவர்கள் தண்டகாரணியத்திற்கு வந்தவக் தனை வழிபாடுசெய்து கவர்க்கத் திற்குக் கொண்டு சென்றனர்.

சரபமூர்த்தி—அவதாரங்ஷ்ட மூர்த்தம் களிலொன்றாகிய சிவமூர்த்தி, எட் டிக்காலும் கெடியவாலும் இருமுக மும் சிறகும் உருத்திரமும் பேரா ர்ப்பும் கொண்ட புங்கவடிவாக, கர சிங்கத்தின் வீறடக்கியவர். இவ்வ ரஸாற்றினே “கண்ணவிரண்டு திரு கடிய நனிகீன் வாலு முகமீரண் டம், கொன்னார் சிறகு முருத்திர மும் கொடும் பேசார்ப்பு மெதிர் சோற்றச், செங்கீர் பருகிச் செருக் குகர மடங்க வாலி செருத்தரி கொண், கொன்னார் குலக்கண் முழுதளித்த வுடையான் சரபத் திருவுருவம்” எனும் காஞ்சிபுரா ணச் செய்யுளானறிக[சரபம்-கண் ணாற்புன்] இம்மூர்த்தம் சிம்மங்க. மென்றும் பெயர்பெறும்.

சரபன்—சுத்திரிகன் சேனாவிரசிலோ ருவானான். இவன் பிரத பர்ச்சன் னியன்.

சரபோஜி—தஞ்சாவூரில் அரங்கேஷத் திய மகாராஷ்டிரமன்னருகொரு வன். இவன் சோனாட்டி னுள்ள சிவாலய விஷ்ணுவாலயங்களைப் புதக்கி நீத்தியகட்டிலேமுதலியன நியமித்தவன். இற்றைக்கு காணாந் தென்பது வகுடங்கட்டு முன்னி

ஞாந்தலெனத் தெரியவருகிறது. சதமம்—கைஞாந்தலெனது கந்தரன் புத்திரி. விபீஷணன் மனைவி இவளே இராமாயண புத்தரத்தில் அப்போகதைக் கப்போது கடக்கும் விடயங்களைச் சீரா தேவிக்குச் தெரிவித்த கந்தலன் இவன் மகன திரிசுடை. இவனும் சேதத்திற் பெருத்துணையாயிருந்தான்.

சரயாதி—(1) கைவகைத மனுவின் புத்திரரி லொருவன், இவ்வாரு வுக்கினவன். இவன் சதாண்டி ஆனந்தரம்புரிசேனனானும் பத க்வகையும்கைக்கிளையொனும்புத் திரியையும்பெற்றவன்சியவனானும் பெண்ணைக்கொடுத்தவன். கச வினிதேவர்கட்குஅவி கொடுக்கமு தலிற்செட்டிக்கொண்டான். (2) சம்யாதி சரயுகதி—அயோத்யாகுருகடமேதெற் பாயும் ஒருகதி இது கோகலிளையெ னும்பெயராக்மழங்குகின்றது. சராமமுதலியார்—சிருகெணனெய் கல்லூர்க்கடையப்பருதலியாக்கின வன். அன்னரதாசுவக சமீழ்க்கவிப் பிரியருமாக வினக்கிக் கம்பராத் புழப்பெற்றவர்.

சரணபவன்—முருகக்கடவுள். சரணம்—இமய மலையருகே தருப் பைக்காட்டையுடைய தெருபொ ய்கை. இதலே குமாரக்கடவுளது திருவகதாரத்தானம்.

சராகந்தன்—ஜாக்கந்தனிக்கைக்க. சரியன்—கரிஷியந்தன் மரயில் கந்த னார—பார்வதி. [ஒருமன்னன். சர்ப்புரேசர்—நிருப்பரதா சேச்சுர த்தில் சிவ பெருமானுக்குமழங்குக் திருகாமம்.

சலமணவதி — ஒருகதி. வித்திபிரி

வித்தித்த கட்டிக்கென்த யமுனை வித் கலப்பது.

சர்மிஷ்டை—விருஷபர்வண்புத்திரி. உயாதியின் இரண்டாய்புதல்வி. சர்வகாமன் — இவ்வாரு கமிசத்த இருதபர்ணன்மகன். இவன்மகன் சதாசன்.

சர்வகாஷ்டம்—மாமெனும் காலியத் தின்விபாக்கியானப.

சர்வதேஜை—விபல்கடி மகன். இவன் தாய் புஷ்கர்ணி மனைவி ஆகாதி. புத்திரனாகக்ஷாம்மன

சர்வபதி—பட்டிக்காலியத்திற்கு மல்லி காதகலியாதெய்யப்பட்ட விபாக் கிரணம்.

சர்வர்த்தி—கந்தரன்மனைவி. புஷ்பார் ணைப்பெற்றவன்.

சர்வவித்தியாசாரம் — இதலே அக் கிளிபுரணத்திற்கு கழகருகெனா ருநிறப்புப்பெயர்.

சர்வகை—(1) கெபெருமான் (2) அஷ்ட டமூர்த்திகெளலொருவன்.

சர்வகாணி:ரிடம்—சத்திரிடங்கள் தறு பததகாலானொன்ற. இதமத் தியமாயிததரிதுள்ளது

சர்கோகதம்—கொகமக்கன் இருபத் தெட்டனானொன்ற. இதகெபிரா னாகு உபவீதமும். ஐந்த உபபேத முர், இரண்டுகலஷ்க் கிரத்தமுமாக வுள்ளது.

சலகீதி—(1) கெகன்னேழர் ஐந்தாற் றுகரி லொருவன். (2) சமுத்திரத் திற்கு காமாந்தரம்.

சலகீதரன்—இத்திரன்ஒரு கலகீதித் தைணைய யடைய, சிவபெருமான் ஒருருத்திர ககெகெந்து கழியல் கிற்ப, இத்திரன் கிளக்குதன்மையி லிருந்த கந்திரகதை யுடவிந்ருக்க

அதன்பொடியாக, சில பெருமான்
 சிவந்தமையின் உடலில் வெயர்
 வுண்டாக, அவ்வெயர்வைகழித்தெ
 நிந்து சிவமடிவாகட்ட, இத்திரன்
 பெரிதும்பயத்து அபராதமண்ணிப்
 புக்கட்டன. சிவபிரான் தங்கன
 மேயறுத்திரவந்தனர். இறைவனெ
 நித்த வெயர்வு கட்டியடைவீழ்ந்து
 ஒருபுத்திரவடிவேற்பு, சமுத்திரரா
 ஜன்மகண்மைகொண்டெனர்ப்பவன
 ர்த்து, பிரமஞல்லைந்தரின்னை காம
 மிடப்பெற்று, காளைப் பருகமுறறு
 அவுணருடன் கூடி ஆறறல்பிக்கு,
 மயனல் ஒரு காரடுசெய்ததுக
 கொண்டு, காலநேயின் புத்திரி
 பிருகதையை மணஞ்செய்ததேவர்
 களைத் தன்புபுரித்துதேவர்பகரை
 யும் எதிர்த்துவென்றிகொண்டிசை
 பிரானொருகனையெஞ்சிந்நலின்
 அவனையும் வெல்லுகின்றனறுறு
 மாத்து கைலையைகோக்கிப்பறப்படு
 கையில், கற்பிற் சிறந்த பிருகதை
 தடுப்பவுக் கொண்ட சேனாசமுத்தி
 ரத்துடன் கைலைகருகு கருகை
 யில், அங்கு அடைக்கலபுக்கிருந்த
 தேவர்கள் கெடுக்க, சிவபிரான் அகர்
 களைத்தேற்றி ஒருவிருத்த வேதிய
 வடிவாட்கொண்டு சலந்தரனையனு
 தி "நீயார்? யாதகருதிக்கொண்ட
 தனை. யாண்டிபிரானுக்குநீண்டா
 உதானவன். நீ சிவனுடன் செருச்
 செய்யவல்லியேல் இவ்வலயத்தை
 யெடுத்தி" என்று தமது திருவடி
 யால் விருத்தகாரமாக கிவந்தைக்
 கிற, சலந்தரன் இதுதானென்பதிது
 என்று இருகரங்களை மெடுத்து
 மாப்பிறும் புயத்தினுக் தாங்கிச்சி
 யினை வைத்துக்கொண்ட அவனை

அத இருபின்காகப்பித்துகிபிரா
 ன்நிருக்காத செய்தியது. சலந்தர
 னிந்தனன். அவனுடனவந்தைதி
 யங்கள் இறைவன் விழித்தியமெரி
 க்தொழிந்தன. இதன் எஞ்சிய சரி
 தைமய சந்தனத்திலும் பிருகதை
 யிலும் காண்க.

சலன்—(1) பரிசுத்தியின் குமாரன்.
 இவன் தாய் சகோஷை. இவன்
 தம்பி தகன். வாமதேவகுலியின்
 குடிகாரைய இவன் கைத்து கொ
 ண்டு அகர் கோப்பவுக் கொடுத்த
 மறத்தமையின் அம்முனிகர்க்கொ
 பாக்கினியால் தன் தம்பியுடன்இற
 ந்தவன். (2) பலன்மகன்.

சல்லியம்—ஒருவீத்தை.

சல்லியன்—(1) மத்திரதேவத்ததன்
 கருவ சக்தேவர்க்குத் தாய்மாமன்.
 மாத்திரி சகோதரன். படைமான்
 ர்க்குச் சல்லியம்போன்றானுலின்
 இப்பெயரேற்றனை இவன்பாதத்
 பேரில் காணலுக்குச் சாரதியா
 யிருத்து சருமராசனார் கொடுக்கப்
 பட்டவன். (2) சோமதத்தன்மகன்.
 (3) விப்பிரசித்திமகன்.

சலன்—(1) ஓரிருடி. பருகருடன்
 யோகததிலிருத்து புற்றருடி மல்
 கைப்பருவத்தோர்க்கெடுப்பு பெண்
 ஆப்புற்றினைத் தோண்ட அவர்களை
 காயப்பட்டுதகருக தெருத்துகா
 அவன் அவரை அரசன் முன்னிட
 அரசனுபசரித் திருத்தி தகனினி
 தேவர்களைத் தன் பெருச் செய்ய
 அக்கிராதப் பெண்ணை மேசித்து
 காலிபதேவத்துடன் அருகே காலம்
 கூடிக்கூத்தவர். (2) பீதிய விதன்
 புத்திரரொருவன். புத்திரினை
 ததன்பாகமகாக்கொண்டவன்.

சவுந்தரசன்—சுன்மாய பாதனுக்குநாமா
க்தரர்.

சவுந்தரகாயகி—(1) திரு அன்பிலாகல்
துறை (2) திருவிவ லூர் (3) திரு
அழகூர் (4) திருகாங்குளம் (5)
திருக்கொண்டமங்குளம் - (6) திருஅவ
ணியணல்வூர் - இந்தக்கோத்திரங்க
ளில் உமாதேவியாருக்கு வழங்குக்
திருகாமம்.

சவுந்தரோசர்—திருப்பனை பூரிலே சிவ
பெருமானுக்குவழங்குத் திருகாமம்.
சவுமம்—சிற்பனும் முப்பத திரண்
டனுனொன்று.

சுவ்வியசாரி—அர்ச்சுனன் பெயர்களி
லொன்று. இடக்கை வலக்கை யிர
ண்டாலும் அஸ்திரப் பிரயோகஞ்
செய்வோ னென்பது பொருள்.

சுற்றதேவன்—(1) சுந்தரசன் மகன்
இவன் மகன் சோமகன். (2) ஜரா
கந்தன் மகன். (3) யாண்டுபுத்திரரி
லொருவன். அகவினி தேவரு
ளால்மத்திரிகயிற்றிற்பிரத்தவன்.
இவன் மனைவி விஜயை.

சுற்றணகாதர்—திரு இடம்பாகனத்
தில் சிவபெருமானாகரு வழங்குக்
திருகாமம்.

சுனகன்—ஜனகன்.

சுனமித்திரன்—புண்ணியராசன் மக்
திரிகயி லொருவன். அரசன் புத்த
பீடிகையைத் தரிசித்தற்கு மணி
யல்லவஞ் சென்ற பொழுது காச
புரத்தைப் பாதுகாத்து வந்தவன்
சுனர்குமாரசங்கிதை—(1) ஸசுவபுரா
ணம் (2) ஸகாதபுராணம் முதலிய
புராணங்களி லொருசங்கிதை.

சுனர்குமாரம்—உப புராணம் பதி
னெட்டனுனொன்று.

சுனர்குமாரர்—பிரமமாணச புத்திரி

தரிப்பனருவர். மேருமலையில். செ
லிவாகல் தலமிருத்த சிவநிபரு
மான தரிசனை கொடுக்கையில்
யோகத்தி விருப்ப, கந்தி தேவர்
சினது ஒட்டையாருகெனச்சபி
கா, அகவுருவேந்த வருத்திப் பிர
மன்வேண்டுகொண்ட கந்தி தேவர்
அருள்புரிய அகவுருவ நீக்கி கந்தி
தேவர் பா லுபதேசம் பெற்றவர்.

சனாஜித்தம்—யதருலத்து மேகமயன்
மகனாகிய குந்தியிளமகன். இவனு
க்குச் சோபஞ்சி பென்றும்பெயர்.

சனாதனர்—பிரமமாணச புத்திரரி
லொருவர்.

சனி } ருரியன் புத்திரன், வை
சனீசுவரன் } கிராகம் வளில் ஒரு
வன். இயமன்தம்பி.

சனிபூர்--திருமுனைப்பாடிநாட்டிலுள்
னதோரா. பாரதக்கவிசெய்த வில்
விப்புத்தனாழ்வார் ஐனை பூமி -
இவ்வூரிலேதான் கரபதி ஆட்டுகொ
ண்டானென்றும் பிரபுகரித்தது.

சன்மதிமுனிகா—சுனகா புரியிலே
யிருந்தவர். சுன்னுவியற்றிய பவ
ணம் திருமனிவர்ப்பிதா.

சன்பியந்தை—விரஷபர்வன் மகன்.

சன்னுமுனிகவர்—பாகீரதன்கொண்டு
வந்த ஆசையகத்தை தந்தவஞ்சாலை
வழியே கந்தமயின் யாமமழியு
மென்று அறிவிப்பருகி, அவன்
பலகாறுவேண்டிக்கொண்ட, காது
வழியேவிட்டு கக்கைக்குச் சாகவி
யெனப் பெயராக்விவவர்.

சு ர

சாகடாயனம்—சகடாசாரி. யெனும்
புகவணியற்றிய வடதுல்.

சாகடாயனர்—ஒரீருடி. இருக்கு தக்

திரஞ்செய்தவர். இது சாங்கியேத
புலகணம்.

சாகரத்தன்—விமலை பிதா. [சேவக]

சாகரன்—(1) சாகரன் (2) சேவகன்

சேவகன். சூதத்தன் பிதா.

சாகர்—(1) சிந்து நதியின் மேற்கி

ணானகத்தேசத்தவர் (2) ஒருநகரம்

சாங்கியம்—சந்திரதேசத்தின் நிலை

நகரம்.

சாகல்வியன்—(1) ஒரிகுடி. திருத

ராட்டிான் வணிகாசஞ் செய்பொ

முத தத்துவோபதேசஞ்செய்தவர்

(2) ஒரிகுடி. வேதமித்திரன் சேஷ

னாகிய செனபரிபுத்திரன். இவன்

இருக்கேதசாகைகளை ஐயகைப்

படுத்தி வாற்சியன்மெனற்கலியன்

சாலியன் கோமுகன் சிரிரனெனும்

ஐந்துசேஷர்ச்சும் உபதேசித்தவன்

(3) இருக்கேதத்தைச் சங்கீதக

னாகச் செய்தமுனி. (4) மணக்களி

ப்புடன்ஒன்பதினூறாவருடம்மான

சிகமாகச் சிவபூசை செய்து சிர

ந்தகர்த்தாவாகவும் தன்வயிச்சத்தில்

ஸூத்ர கர்த்தாவாக ஸாவர்ணி

யென்போன் பிறப்பா நென்றும்

வரம்பெற்றவன். [ஸசகபு]

சாகுத்தலம்—ஒருசமஸ்கிருதநாடகம்.

இது காளிநாசகவியாற் செய்யப்

பட்டது. இது சகுந்தலியின் சரி

தையைக் கூறுவதும், வடமொழி

நாடகங்களிலே இருக்கார சமஸி

த்த மதுரமானதுமாம்.

சாகேசபுரி—அயோதயி. இக்ங்காரு

வயிச்சத்தரசர் அரசபுரித்தலிடம்.

சாங்கியநாயனார்—அதுபான் மும்மை

நாயன்மாருனொருவர். திருச்சங்க

மங்கையில் வேளான் குலத் துதி

ந்து, சாங்கியநாயனாடத்துபென

த்தராடி அம்மதனில்லை யாராய்

ந்து அச்சமயப் பற்றிற்றிச் சைவ

சமயமே மெய்ச்சமயமென் துணர்

ந்து அப்பெனத்தகோலத்திலேயே

கின்று வெள்ளிடைபிலிருந்து ஒரு

சிலவிங்கத்திற்குக் கல் வெறிதலை

யே அர்ச்சனைவாகக் கொண்டுமுத்

தியனாடத்த சிவபத்தர்.

சாங்கியமுனி—இக்ங்காருவயிச்சத்துப்

பிருகத்பலன் குத்தி ஐந்தித்தவன்.

கோதமன் புத்திரனாவின் கௌத

மனென்றும் பெயருடையவன்.

இவன் மரபிலே தான்புத்தர் அவ

தரித்தவர். இந்நாலேயே புத்தருக்

குச் சாங்கியமுனி, சாங்கியசங்கம்,

சாங்கியன், கௌதமபுத்தன் முத

லிய பெயர்கள் வழங்கும்.

சாக்கைவன்—பறையூரிலிருத்த ஓரம்

தணன் [சிலப்]

சாத்தேயர்—காமத்திரரத்தின் வயம்

பட்டுச் சத்தியை வழிபடுஞ் சமயத்

தினர் யாவஞ்சுத்தியுடைய மென்பதம்

தர்மாதிகுதர்வீதபுருஷார்த்தங்களை

யுஞ் சத்தியே தருமென்பதம் அவர்

கன் கொள்கை, காமிக கௌதமும்

படுவார்.

சாகலிக்கெறு—மதுரையில் இலிங்

கமும் வன்னியுக்கெறும் சாகலி

யாக வந்தவற்றென்று.

சாங்கியநாயகர்—திரு அவணியனாந்து

ரில் சிவபிரானுக்கு வழங்குத்திரு

நாமம்.

சாகலிவாதர்—திருப்புதம் பவத்தில்

சிவபிரானுக்கு வழங்குத்திருநாமம்.

சாங்கியநாயகன்—ஒருமது. விசுவகர்மா

வின் புத்திரன். [பாசவத]

சாங்கியபீடம்—சந்தி பீடங்கல் அது

பத்து நாய்களு கொன்று. இது

மகாகாளத்திலுள்ளது.

சாங்கரியபுரி—இஹாஸ்தி நீரத்திலுள்ள நொருகைகள். இது குசந்த வஜன் இராஜதானி.

சாங்கியம்—யோகமார்த்தத்தை யுணர்ந்துவதொருதூல். அது சேக்கர சாங்கியம் நீரீச்சகர சாங்கியமென இருகலைப்பெம். அவற்றுள், சேக்கர சாங்கியம் அத்தவிரதமதாதஷ்ட டான்கூறும். நீரீச்சகர சாங்கியம் கபிலமதஸ்தரானது சாங்கியம் ஷண்மதக்க ஐயன்னை யொன்றாகிய சாங்கியம் கபிலராத் செய்யப்பட்டது. கோதாசத்திற்குஞ் சாங்கியத்திற்கும், பரமான்மாவை விட மற்றொன்று மில்லை யென்பதும், ஆன்மாவும் வேறு மற்றதைத் தத்தவர்களும் வேறு என்னுங் கொண்கையே வித்தியாசமாகும்.

சாங்கியன்—புறச் சமயிகளரி லொருவன். புறானாகிய கத்த புருடன் அறிவாண்மையால் பிரபஞ்சு கொல்லாதானெனவிரிந்து திற்பனென்றும், விசேசஞானத்தால் அவையெல்லாம் பிரகிருதிக்கே யன்றித் தனக்கில்லை யென்றஞ் சொல்லுஞ் சமயவான்.

சாங்கியாயன்—ஒரிராடி. இருக்குவேதாத்தியாயகன்.

சாகவதன்—இஹாஸ்து வமிசத்துப் பிரசங்கமன். இவன் விசுவகத்தன் என்றும் விசுவகன் என்றும் பெயருடையவன்.

சாணக்கியன்—சந்திரகுப்தன் மந்திரி. அஞ்சலனிந்நாண்ட. இது அவனுக்குராமாத்தரம்.

சாணாசன்—ஓரக்கன். கம்சன் அந்நாயகனாகியவன். கம்சனோகனார்

கண்ணைக் கொல்லப் போர்தொடங்கிக் கண்ணனார் கொல்லப்பட்டவன்.

சாண்டகைபீடம் — சத்தி பீடங்கள் அறுபத்துநான்குமொன்று. இது மண்டலேசத்திலுள்ளது.

சாண்டிலி—(1) ரிக்ஷிகிரியில் தவஞ் செய்த அத்தனையத. (2) பிரசரபதி மனைவி. அச்சினிப் பெயருடைய வசனைப்பெற்றவன் (3) அச்சினி தேவன் குமாரி. இமாதவருணாவில் வசித்துக்கொண்டு தவஞ் செய்த துதிரூபவதி தவனைக் கருடன் கண்டு மோகித்துச் சுவர்க்கம் கொண்டு செல்லக்கூடாதிப்பவகாறலெண்ட, “உன்சிறகுக ளுதிர” எனச்சபித்து, மீண்டும் அவன் வேண்டுகோளால் தனையோடு சிறகுக ளுணதாக அருள்செய்து, அவனார் பலகாற “துதிக்கப் பெற்றமகா உத்தமி”[சைவபு]

சாண்டில்லியன் — (1) ஒருஸ்மிருதி செய்தமுனிவர், இது அவர் பெயரால் வழங்கும் இவர் ஒரு கோத்திரத்திலவர். (2) சத்தன்மரபிலுதித்த சந்திரகுப்தனுக்கு ராட்சியம்வரும் படி செய்த ஓரத்தனன். (3) ஒரு தமிழ்ப்புலவர். இவர் செய்ததால் சிஸப்பதிகாரவுணையில் மேற்கோணாக எடுத்தாளப்பட்டது.

சாதகம்—ஒருபகி. இது மனமுத்தனிவைப்பருகுவது.

சாதசக்கரன்—ஆசாய-கமனமுடைய ஒருமுனிவன். தன் முற்பிறப்பில் இவனை யொருபொழுது துன்பித்த புண்ணிபமே மணியேகலை எல்லுழிபடுத்திகேதுவாயது.

சாதுவன் — ஆதிசைவின் கணகன்

சாத்தாக்கும் அகர்மன் குருமக
னுக்கும் சிலைத்திவக்தரிஅகர்மனை
கவழிப்படுத்தியவன். [மணி]
சாத்தி—கமதேவன்மகன். சத்திய
வை பெண்பகவரிடம் பிறத்தவன்,
கிருஷ்ணன் தம்பி. தருமனுக்காகப்
போர்செய்தவன்.

சாத்தந்தையார்—கண்ணஞ்சேந்தனார்
பிதா. இவரார் பாடப்பட்டோன்
தத்துமாரன்.

சாத்தனார்—ஐம்பெருங்குடும்பியங்களி
லொன்றிருப மணிமேகலை பெணு
நூலாசிரியர். சிலப்பதிகார நூலா
சிரியராகிய இளங்கோவடிசை கா
லத்தினர். கண்ணி மதவரையை
யழித்தது முதலியகற்றைச் செம்
குடிகளிலுக்கும் இளங்கோ கடிச
னுக்குச் சொல்லியவர். இவரைச்
சாத்தனா ரென்றும், (பிறர்நூற்
பிழைகளைக் காணுத்தோதும் சில
யிக்குட்டிக் கொண்டு தாமேகருந்
ததல்பற்றிச்) சேத்தலைச் சாத்தனா
ரென்றும், தமிழாசா ரென்றும்,
மதுரைக்கலவாணிகன் சாத்தனா
ரென்றும் கூறுவர். திருவள்ளுவர்
திருக்குறளாக் கேற்றுவையில் சங்
கத்திலிருந்து ஒருகலியுள் செர்ந்த
வர். இவரைத் தாளிய கணிக
ரென்ப.

சாத்தன்—(1) தொண்ணூற்றுவகை
ச்சமயசாத்திரங்களை யும் பழகிமகா
சாத்திரனைச் சிறப்புப் பெயரே
ற்ற ஒருமகான். (2) தேவத்தி கண
வன். [சிலப்]

சாத்தா—ஐயனார். அரிவா புத்திரன்.
கிம்பெருமாளுக்கு மனோகினிகடி
யெந்த அரிக்கும்பித்தந்தவர். குரனு
க்குப்பல்த இத்திரன் தன்மணியி

யை இவர்வசமாகத்தான் ஒப்புவித்
திருந்தான்.

சாத்திகம்—சிற்பநூல் முப்பத்திரன்
டனுனொன்று.

சாத்தியம்—யதமரபினன். சத்திய
கன்மகனாகிய யுபுதானன்.

சாத்தியர்—தேவசாதியர் பதினெண்
வகையினருள் ஒருசாரர். தருமன்
புத்திரர். அவர் தொகையார் பன்
னிருவர்.

சாத்தியை—தருமன் மனைவியர்லொ
ருத்தி. சாத்தியரையின்றவன்.

சாத்துகை—(1) விஷ்ணுபரிசாரி
லொருவன். (2) விதர்ப்ப னிரண்
டாம்புத்தவனான கிருதன் மரபிற்
பிறத்தவன். இவனுக்குப் புத்திரர்
எழுவர்.

சாத்துவதி—சுருதசிரைகயந்தகான்ச.
காவீ—கங்கை. சன்னு முனிகவாறு
செவிவழிவந்தமையின் இப்பெயர்
பெற்றனன்.

சாத்தலிங்கசகலாமின்—சமய சாத்திர
வாராய்ச்சி பெற்று இளமைவிளே
யேதறவியாய் துறையூரில் கவித்
திருந்த வீரசைவர். கைராக்கிய சத
கம் கைராக்கியதீபம் அவிபோத
வுந்தியார் கொலைமதத்த வெணு
நூல்களியற்றியவர்.

சாத்தி—(1) அறுபீடன் பெணத்திரன்.
நிலன் புத்திரன். (2) தேவகன்
மகன். கமதேவன்மனைவி. (3) ஐஜ
னாமதந்தாபகரான திருபத்த கா
ன்கு தீர்த்தகாரியில் பதினாறுவா
கத் தேவன்றியவர்.

சாத்தியர்—ஒரு குமாரியர். அகத்தியி
லிருந்தவர். கிருஷ்ணபலராமர்க்கு
வித்தியாருககாரிருத்த அகக்கன்
வித்தை சத்தவிடை பெறுவதற்கு

மூன் யாத ஞ்ஞகாணிக்ளை விரும்
புதிநீர்எனவினவதம்மனைவிபுடன்
ஆலோசித்து, சிலகாலத்திற்குமுன்
முதலையாய் பட்டபிம்னைபவரு
வித்துக் கொடுக்க கொள்க் கேட்க,
கண்ணம் தன் அண்ண னுடன்
தேரேறிக் கடலிற்சென்' றழகிப்
பாஞ்சஜனைச் சங்கரித்து அவன்
புவிருத்தபாஞ்சஜன்யத்தைக்கைக்
கொண்டு யமலோகஞ்சென்ற சம்
கிணப்பூரித்த யமனும் அச்சிறவ
னைப்பெற்ற வந்து காணிக்ளையா
கக்கொடுக்கப் பெற்றவர்.

சாந்திராயணம்—சாந்திரசம்பந்தமான
ஒருவிரதம். இது அமாவாசைமுதல்
பூரணைவரையில் காளுக்கொருவன
முயர்த்தியும், பூரணைமுதல் அமா
வாசைவரையில் காளுக்கொருவன
க்குறைத்தும் புசித்த உதவடி
க்கத்தக்கது. இது பிராயச் சிதநா
ய்கமரக முப்பது நாட்களிற் செய்
வக்கடியது.

சாந்தை—உரோமபாதன் வளர்த்தபுத்
திரி. தசாதம்புத்திரி. திருசியசெரு
ம்கர்மனைவி. இவனுக்குக் காந்தை
யென்றும் பெயர்.

சாந்தோக்கியம் — அஷ்டோத்தர
சதோபநிஷத்துகளிலொன்று. அநி
ராகசியமான தகாலிததைவிதிக்கற
ப்பட்டுள்ளது.

சாபஸ்தி—சபந்தனென்பவனும் கர்
மிக்கப்பட்ட காரம். இது யனெட
தேசத்திலுள்ளது.

சாமந்தநாராயணசுதர்வேதிமங்கலம்—
சுருணாகரத்தொண்டடமாளும் நீர்
மிக்கப்பட்டு விவாதிப்பாநாக்கொ
யிருத்த தாற்குத சதர்வேதி பட்
ட்டினுக்கு விருத்திகை உண்டு

செய்யித்த ஒருகாலம்.

சாமந்தநாராயணத்தொண்டடமான்--
ஒருசித்தரகம்.

சாமந்தநாராயணவிண்ணகரம் — சுரு
ணாகரத்தொண்டடமாளும் பிரதி
ஷ்டைசெய்யப்பட்ட ஒருவிஷ்ணு
கோயில்.

சாஸுண்டி—(1) காலி (2) வித்தியபக்
வதாசியாசிய பராசத்தி.

சாஸுண்டிதேவநாயகன்— புறப் பொ
தன் லெண்பாடியாலயின் உகாநாய
கிரிடர். திருகுக்குமாரசுதரக் கீழார்
என்றும்பெயருண்டு.

சாம்பக நி—கண்ணன்பாரியை, சாம்ப
வத்தன்மகள் சாம்பனைப்பெற்றவன்.

சாம்பன்—(1) கிகன் (2) கண்ணனுக்கு
ஜாம்பவதிபிடம் பிரத்தகுமாரன்.

சாம்புரதேவிபீடம்—சமதி பீடங்கள்
அதப்பதுகானகனுளொன்று இது
ஞ்சுகாரத்திலுள்ளது.

சாவவன்—காலிரிப்பூம் பட்டினத்தி
லிருத்த ஒருகணிகன். இவன் எட்
டிப்பட்டம் பெற்றவன்.

சாவனாசாரியர்—மாதவாசாரியர்சகோ
தரா. சிலர் மாதகாசாரி யருக்கே
காமாந்தரமென்றஞ் சொல்லுவர்.
வித்தியாரணியரிற்சாண்க.

சாயண—குருதேவியிடத்திற் பிரத்த
புத்திரன்.

சாயாதேவி--சூரியம்மனைவி. சாகுனி,
சனி; பத்தினாபென்பவன இவரைப்
பெற்றவன். சஞ்ஞகையிற்சாண்க.

சாயாகனேசர்—திருச்சாய்க் காட்டி.
கேகிபிரானுக்கு வழக்குக் திரு
காமம்.

சாரகுமாரன் — இவனுக்குச் சயந்த
குமார எனன்றும் பெய ருண்டு.
இவன் இவசபுனரும்படி சிவன்குடி

வாசிரியரால் இசைதனுக்கமெனு
துவ் செய்யப்பட்டது.

சாரங்கதான் — (1) விஷ்ணு. (2)
ஓரரசன் குமாரன். தன்னைப்போடு
வினாயாடிக்கொண்டிருந்த பொழு
து விடுத்த புறவொன்று தன் சிற்
தன்னை மாலிகையிலிறங்க, தன்
பன் தடுப்பவங் கேளாது, அதனை
வாங்கிச்செல்லக்கருதி அங்கடைய,
அகனைச் சிற்றன்னை காழாற்றப்
பலாதாரப் படுத்த, உடன்படாது
தப்பி யோடினமையின், அவன்
தன் கணவனுடன் சாரங்கதான்
தன்னைப்பலகத்தமாகப் புணரவங்
தானென்றும் தான் உதற்குத்தப்பி
யிருக்கின்றனனென்றற்கு, அகவன்
பிதாசிந்துக்காது அகனைக்கைகால்
கள் கெட்டுமபடி கட்டினாகொடு
ப்ப, கொலையாளிகள் அகவனமே
செய்துவக்சயின் சிவகடாஷத்தால்
அவைவனாப்பெற்று, மச்சரூபினிவ
ருபதேச மேற்றத் தவஞ்செய்து
முத்தியடைந்தவன்.

சாரங்கபாணி—விஷ்ணு [சாரங்கத்
தைக்கையிலுடையவன்.]

சாரங்கம்—(1) விஷ்ணுவின் வில்.
[கொம்பார் செய்யப் பட்டது.]

(2) ஒருவரை நரப்புக்கருவி.

சாரங்கன்—விஷ்ணு. [பலவண்ணமா
திருமேனி புடையவன்.]

சாரகவதம்—(1) ஒருதேசம். சரசவதி
நதி தீரத்திலுள்ளது. (2) வட
மொழி விவாகரணம், இது சந்தி
கனை நன்குணர்த்துவதாம்.

சாரகவதர்—சாரகவத தேசத்தினர்.
பஞ்சகோட்டர்களிக்குபாவர்.

சாரகன்—விருகதியென்பவன். ததி
செழுநிலை விரித்திருவே சரச

வதி நதியிலுத்தவன்.

சாரணர்—பதினெட்டுத் தேவனு
யரி லொருசாரார். இவர்கள் பாடி
கோர்.

சாரணன் — (1) உதேவனுக்கு
ரோகினியிடம் பித்தப்புத்திரன்.
(2) இராமனன் அதுசாரகனிலொ
ருவன்.

சாரதாபீடம்—சத்திபீடங்கள் அது
பத்தகாண்டனுனொன்று. இது ஸ்ரீ
கிரியிலுள்ளது.

சாரமாமுனி—சிவபெருமானுக்குப்
புஷ்பத்தொண்டி செய்துவந்தவர்.
ஒருகாலத்தில் பரார்த்தச் சோழன்
அத்திருத் தொண்டிற் கிடைபூது
செய்ய அவனது காட்டை மண்
மாரியாலுத்தவர்.

சாரமேயன்—யதுகமிசத்து அக்குரு
தன் தம்பி.

சாரிபுத்தன்—திருஞானசம்பந்த மூர்
த்திசுவாமிகளை பெயரித்த ஒரு
பெளத்தன். இவன் தலையிலடி
விரூத்திறந்தவன்.

சாரிபுத்திரன்—புத்தசெய்யப்பதின்
மாரிலொருவன்.

சாரு } மனசியன் புத்திரன்.
சாருகரன் } பூருமரபினன்.

சாரங்கதான்—(1) சந்தேசகார்திரக்
செய்த ஒரு வடமொழிப்புலகன்.

(2) திருமால்.

சாரங்கபாணி—திருமால்.

சாரங்கம்—(1) சாரங்கம். திருமால்
வில் (2) ஓர் நரப்புக்கருவி.

சாரங்கவன்—கோதமையின் புத்தி
ரன். இவன் மயானத்திற் பேய்மக
னடியதைக் கண்டு உயிர்த்திய
வன் [மணி.]

சாரங்கிதர்—மத்தபாணம்மக்கன். இவன்

காலம். காலத்திராமம் காலத்திற்
காக்கப்பட்டவர்.

சார்துலகம்—மூர்த்தி — அதுபத்த
நானு மெழுந்ததெனினொன்ற.
தருகைத் தீர்ப்பால் மனவ
ருத்தமுற்ற முனிக் அபிசாரகேன்
விவிலுத்த அபாசனாற் செலுத்
தப்பட்டசார்துலகத்தையுலியை)
உரித்தடுத்த ஹதகுசெய்த அவ
சமம்.

சார்த்துலகம்—(1) இராகத்தன், இரா
கனாக பரிவாதத்தால் ஒருவன்
(2) பிரசாபதி படைவீரனொரு
வன் [குளா.] [டயாசா.

சார்த்துலகம்—உட்குறையைக் காலப்பூண்
காலபெளமன — காலபெளமன.

சார்த்துலகம்—இத்திய கோசமாரும்
விவிலுத்தகேயவந்தி வேறபொரு
ளில்லையெனப் பிரசாபதிக்கும்
மதம். இது காந்தியும். இம்மதத்
தினார் காதலன்னியரெனப் பெற
கோர்.

சார்த்துலகம் — (1) தரிசோதனாக்கு
கேயமாவிருத்த ஓசகன். இவன்
தருமனுக்குப் பட்டாபிதேக நீசத்
தையில் அநனைத் தருகே இருடி
கெடமுற்றத் சென்ற, அங்கிருத்த
இருடிக்கால் சம்பாஷப்பட்ட
வன். (2) பூதமே தெய்வமென
னுஞ் சார்த்துலக மதத்தினன்.

சார்த்துலகம்—சாவடைக்கடைவின்
வழியில் இனித்தவர்கள்.

சார்த்துலகம் — வித்யுத்தேசன்
மனைவி. கதேசன்தாய். இவன் வழி
விலுத்தாவகாரன் 'சாவடைக்கடை
வெனப் பட்டவர்கள்.

சார்த்துலகம்—(1) கண்டகெடுபு
திக்கு விடத்தினுள்ள ஒருபுண்ணி

வந்தவன். (2) விஷ்ணுமூர்த்தினா
பொசித்த பூஜாந்நமான ஒருவ
கைச்சிலை இச்சாவக்கிராமம் கிவத்
திப்படுகிறது கீரிப்பலிவறு மென
விருககைப்பட்டு இனனுக்கம் க்த
வனுப்பெனப் பெயர்பெறும். இம்
யமனைக் கருகிவள்ளது.

சாவபோதகன் — ஒரு காதலான்.
காதலிதர்.

சாவி—ஒரு பார்ப்பணி - அபஞ்சினன்
மனைவி. ஆபுத்திரன் தாய்

சாலிகோத்திரன் — (1) இமேயன்
கைத்தருகே ஆச்சிரமக்கொண்ட
ருத்த ஒரு முனிகர். பாண்டவர்
அரக்குமாளிகையினின்று தப்பிச்
சென்ற இவ் பால்கத்த உபசரிச்
செப்பெற்றனர் (2) சாமகோத்திரி
யவனஞ்செய்த ஓரிருடி. (3) காவ
சாலிகோத்திரன் ஆனிரிடர்.

சாலிகோத்திரன் — வித்திரமார்த்தனைப்
போரில்வென்றதொன்றவன். தன்
பெயரார் சாலிகை கருடமெனக்
கண்டவன். அகோசாத்திரம் தவம்
காசாத்திரம் கவரத்தினசாத்திர
யிபற்றியவன்.

ககோசனனெனும் வேதியன்
'மகாப கபித்திரா பெண்பான்
மணப்பருகமுற்றபொழுது, ஆதி
சேடன் ஒரு மாதுடகடிவுடன்
ஆண்டடை', அவனைக் கண்டு
காமுற்றக் கடிப்பன்னான் அவனு
டன் பயின்ற கருப்பவதியாதி
'ஐயோ! எஞ்ஞகாசாதம் கெட்
டேன்' என, அகன் பார்த்து,
ஆதிசேடன் 'பெண்ணோ! என்னை
மனிகனெனக் கருத்தா. ஆதிசேட
னென்றதிக' என்று தக்கவகடின
த்தாதகாதி, சிவப்பாதுநித்திரம்

புத்திரன் மகாப்பிரபல பன்னவ
குலவன். அவனுடைய உணதருவஞ்
சிறப்புறம்' என்று மறைத்தவிட,
சுவித்திரை இவ்வரலாற்றினைப்
பிரகவுக்கறிவிப்ப, அவன் யாவுக்
கைவிகமென்று திருப்பிறுந்திருக்
தான். சுமித்திரை சோரப்புண
ர்ச்சியாற் கருவுற்றமையை புணர்
ந்த பிரஜைகள் மண்ணுக்குண
ர்த்த, மன்னன் கலோசனனை
யழைத்து 'அத்தனை' உஞ்சுபா
ரிணயாகக்கடக்க ஓட்டியிடு' என்க
கட்டினாயிட, அவன் அகருன்ன
ஒரு குபவல் வீட்டில் ஆகரிக்கப்
பட்டிகெடுத்துச் சரியானகாலத்தில்
ஒரு புத்திரனைப் பெற்றான். அப
புத்திரனுக்குத் தான் சாலிவாகன
னென்பது பெயர்.

இவன்ஐயாட்டைப்பருவத்தனய்
அச்சேரயினுள்ள குபகர் குவச்சி
ருகுடன் விளையாடுவானுய் ஒரு
நாள் தான் அரசனாகவும் ஏனை
யோர் மந்திரி பிரதானி குமுகன்
முதலியோராகவும் பாவித்த விளை
யாடக்கண்ட குயவன் சத்தோ
ஷித்த, மண்ணுலேயே யானை
சேனை முதலிய பரிகாரங்களும்
கிரீடம் சிங்காசன முதலியவவுஞ்
செய்த கொடுத்தனன். இப்படியே
காடோறும் அரசரிமை விடயமா
கவே விளையாடி வருகையில்,
அதைக்கண்ட அத்தனனெருவன்
அரசனாக விளங்கும் இவன்முன்
பஞ்சாங்கம்படிக்க, தன்னருகிவி
ருத்த மந்திரியுரலானக் கண்டு
ஒருகுடங்கொடுத்தும்படி செய்ய,
அத்தனன் அதனைக்கொண்டுசென்
து உதிரன் ஆன. சீயாற்குடமா

யிருக்க அதனைப் பணிக்கு முணர்ந்
தினான்

உதிரனில் ஒரு கணிகனிற்சைச
யில், தன்மக்கள் கால்களையும்
விளித்துக் "தட்டிலின் கால்கள்
காண்கின் றீழும் புனைத்துள்ள திர
வியத்தைப் பாகித்தக் கொன்றிர்
களாக" எனக்கூற, அவனுக்குச்
செய்யபுக்கண்டியகடன்கள் முடிந்த
பிறகு புதல்வர் கால்களும் தக்காத
யின் சொற்படிசோதித்தப்பார்க்க,
கால்களின் கீழிருத்தவைபகள் கண்
கணன் ஒன்றில் மண்ணும், ஒன்
றில் உமியும், ஒன்றில்பொன்னும்,
ஒன்றில் சாணமுயிருக்க ஒன்று
முணராத, பல முதியோ ரிடஞ்
கொல்லியும் விகரமேற்படாது,
மண்ணுமிய 'விக்கிரமர்க்களிடக்
தெரிவிக்க, அவனும் மந்திரிக
னோடு யோதித்தும் தீர்மானிக்க
முடியாது விடுப்ப, அவ்வணிகர்
கால்களும் திரும்பிவருகையில்,
சாலிவாகனனுணர்ந்த அத்தப்பைப
களைக்காட்டிலுல் யான்றிர்மானஞ்
சொல்கிறேன் என்று, அவத்தைப்
பார்த்த, ஒருவன் நிலத்தையும்
ஒருவன் தானியத்தையும், ஒருவன்
ஆபாணக்களையும், ஒருவன்கால்
கடைகளையும் பெறக்கடகெனக்
கூற, அவர்கள் கால்களும் ஒப்புக்
கொண்டு மகிழ்த்து நிறுவினைப்
புத்தந்த சென்றார்கள்.

இவற்றையெல்லாக் கேள்வி
யுற்ற விக்கிரமர்க்கன் தந்திரத்தி
ருவைவைக்க கருதிப் பொருமை
யினால் அவனைக் கொல்லவேண்டு
சென்ற படைபெயித்தந்தச் சென்ற
பொழுது, சாலிவாகனன் தக்கவி

டத்திருந்த வான குதிரை சேனை முகவியை உயிர்பெறப் போர்க் கோவங்கொண்டுசென்று, வெற்றி கொண்டு ஒருமறைக்கரைவரையி லுள்ள தேயத்தைக்கொண்டு மண்ணவனாகிச் சில காலத்தில் விக்கிரமர்க்குக் கொன்றன. மைசூர் அரசர்கள் இவன் மரபினர். சாவிசகம் ஒருமறைக் கிக்கரையி லும் விக்கிரமர்க்கு சகம்அக்கரை யிலும்வழங்கும்.

சாவினி—வேட்டில் மகனாயே தேவ ராட்டி [சிலப்] [சீடன்.

சாவியன் — ஓரிருடி. சாகல்வியன் சாதுவன்—சாளுவனிற்காண்க.

சாவியன் } (1) சப்த தீவுகளி
சான்மலி } லொன்று. சராக்கடலி
னிடையி லுள்ளது. இதிலில்
ருமுதம் உண்ணதம் பலாஹம்
தரோணம் சககர் மகிஷம் கருத்
துமாலெனுஞ் சப்தபர்வதங்களுள்
(2) ஒரு கரகத்தின்பெயர். சாலமலி
வென்பதற்கு முள்ளிலவமரமென்
பது பொருள். அக்கரத்திலுற்றோ
கரையாதுதர்கள் அக்காட்டிற்புகுத்
தித் துன்புசெய்வார்களாம்.

சாககம்—(1) ஒருகாடு இதன் தலை
காரம் நாகபுரம். இதில் தவன
மலையெனு மொரு மலை யுளது.
இஃது ஆபுத்திரகாடென மணி
மேகலை கடும். (2) பதினெண்பா
வைகளிலொன்று.

சாககரி — பிராகிருத பாலவைகளில்
சாமாவியமான ஒன்று.

சாவர்ணி — (1) சாவனியென்றும்
பெயருடையான். எட்டாவதுமது
சூரியன் புத்திரன்.(2)ஒருபெளரா
ணிகன்.

சாகர்க்கை — சூரியன் பாரியைகளி
லொருத்தி. இவனே சாவர்ணி
யைப் பெற்றவன்.

சாவணி — எட்டாம்மது. சாவர்ணி
யென்றும் பெயருடையான்.

சாவித்திரி — (1) இருக்கேந்தின்
ஒரு பிரபலபாகம். (2) பார்வதி.
3, பிரமன்பாரியைகளிலொருத்தி.
(4) கசியபன் மனைவி (5) மகாபதி
விரதை, அசுவபதியின் புத்திரி.
அசுவபதி தன்மகன் மணப்பருகாம
டைந்தபொழுது அவளை கோக்கி
“ நீ விரும்பிய கணவனை எனக்கு
ணர்த்தின் விவாகஞ் செய்லிப்பல்”
என, சாவித்திரி யெங்குத்தேடி,
வனத்தில்தனமனையேயோடுதவத்தி
விருந்த சத்தியவானெனுமரசனைக்
காழ்ந்துத்தந்தைக்குணர்த்த, அரு
கிருத்த நாரதர் “ அவன் ஓராண்டி
விறப்பாளுகலின் வேறொருவனை
வரிக்க ” என, பதிவிரதை மனஞ்
சவனமடையாமையின் அசுவபதி
அங்கவனமே மணமுடிப்ப,சின்னுட்
பினை சாவித்திரிகளைவனிடங்கா
ட்டையடைத்து ஆபரணதிகளை
விலக்கித் தவக்கோலம் கொண்டு
கணவன் ஆபுனைக் கருதித் தவஞ்
செய்து வருடத்திற்கு மூன்றுகா
ளிருக்கையில், அம்மூன்று தினங்
களும் அன்னுடையமின்றிக் கடுக்
தவம் புரிந்தனன். மூன்றாந் சத்
தியவான் தன்மழக்கப்படி மார்த
றித்துக்கொணையினால் சாவித்திரி
மடியின்மேற் சாய்த்து கித்திரை
பொருகையில், இயமன் சத்தியவா
னுயிரைக் கவர்ந்து தென்றிகை
கோக்கிடப்ப, சாவித்திரிபின்னொ
டா, இயமன் ‘ஏன்னைத்தொடர்தக்’

என், 'என் நாயகனைவிட்டுத் திரு
ம்பேன்' அவன்பின்னேயே செல்
வேன். என்று பின்செல்ல, இய
மன் அவன்கற்பின் மேன்மைக்குக்
களிகூர்ந்து சத்தியவானுயிரைவிடு
த்து அந்நவனுடவீர் கூடிவாழச்
செய்த வாழ்த்திப் போயினன்.
அவ்வாறுவீர்பெற்ற சத்தியவானு
டன் சாவித்திரி தந்தைதை வீட்
டையடைந்து கணகஞெடுபெற்
றுமையாக தென்கொலும் சுமங்கலி
யாக விளங்கினள். இவள் பிரமன்
கட்டளையையும் கடக்க உததியி
யெனப் பிரசித்திபெற்றவன்.

சாவித்திரிகோன்பு—சுமங்கலிகளால்
அதுவடிக்கப்படுவதோர் வீரதம்,
இது ஆணிமாச பூரணையன்றுசெய்
வது வழக்கம். வைதவ்வியததை
யொழிக்கும் ஆற்றலுடையதாம்.
சாணக்கிராமம்—விஷ்ணுஸ்தலங்களி
லென்று. இதுவடகாட்டிலுள்ளது.
சாணக்கிராமத்திற்காணக.

சாளுவன் — ஒருகாடி, மத்தியதேசத்
துள்ளது.

சாளுவன் — (1) சாளுவனென்றும்
பெயருடையவன். சிகபாலனுக்
கிளவல், கண்ணன் உருகமணீ
யைக் கவர்ந்து சென்றபொழுது
சிகபாலனைக்கொன்றதுகண்டு, சிவ
பெருமானை நோக்கித்தவஞ்செய்து
செனம்பகமெனும் விமானத்தை
யும் சிவசக்திகளையும்பெற்று ஆகா
யத்திற் சஞ்சரித்து யாதவர்களைத்
துன்புசெய்தவன். இறுதியிற் கண்
ணனுற் கொல்லப்பட்டான். (2)
யதுமரபினன். வசுதேவனுக்கிளவ
லாகிய விருகன் புத்திரர்களிஸ்ரூண்
ருவதாக வுதித்தவன்.

சிகண்டி—(1) அந்தர்த்தானன் மனா
வியரில் ஜெஷ்டை. (2) தருபதன்
மகன். பேடாகப்பிறந்தவன். பகா
னுக் ஆணுரு வேற்றவன். ஆண்
தன்மை மற்றவர்களை பெதிர்ப்ப
தில்லையென விரதங்கொண்டவீடு
மனை பெதிர்த்தவன். அசுவத்தமோ
வினுற் கொல்லப் பட்டவன். (3)
இசைதுணுக்கமெனது தலை யியற்
றியவர். சாரகுமரனுக்கு அநனைக்
கொண்டு இசையுணர்த்தியவர்.

சிகி—புத்தர்களில் இருபத்து மூன்
ருவதாகத் தோன்றியவர்.

சிக்கமாதையர்—மாதிராச னிடத்தில்
மிக்க பத்தியாய்த்தவர். தானிந்த
பட்டபொழுது மாதிராசனுலெழு
ப்பப்பட்டவர் [வசுவப]

சிகை—எழுந்தாராய்ச்சியைச் சொ
ல்வது. இது காரதர் முதலியோ
ரார் செய்யப்பட்டு அவ்வவர் பெய
ராவ்வுழங்கும். பாலினி சிகை
அருணசிகை பாரதவாஜசிகை
வியாசசிகை சர்வசம்மத சிகை
சித்தாந்தசிகை முதற் பலசிகை
களுளவென்பர். [மணி]

சிக்கேது—கணகபல்லவ ராசகுமர
ரன் [குள]

சிக்கபுரம்—கலிக்க நாட்டி னுள்ள
ஒருககரம். இஃது அரபுர மென
வும் வழங்கும். ஒருகாலத்தில் வசு
அரசனுலான்பட்டது.

சிக்கமுகன் } ஆவிரஞ்சிக்கத்தலை
சிக்கமுகாசர்ன் } களும் இரண்டாயி
ரங்கரங்களு முடைய ஓரசரன்.
இவன் குரபன்மனுக் கிளவல். கலி
யர் மாயையைக் கூடிப்பெற்ற குர

பன்மன் சிங்கமுகன் தாரகன் அஜ
முநி பெண்பகர்சளி லொருவன்.
இகன்மனைவி விபுதைபென்பன்.
அதிநூன் முதலா துறு புத்திர
காப் பெற்றவன். இவன் சூரபன்
கடுமையி டுடிப்பெருந் தன்பஞ்
செய்த வந்தானெனினும் குமரக
கடவுள் போர்புரிய வருத்தருளிய
பொழுது சூரனுக்குப் பலகாறு
புத்திகூறியான். போர்த்தலுடை
யான். தமையன் தன்புத்தி கேள்
ளமயின் சினந்துபோருக்குச் செ
ன்று குமாரக்கடவுளாற் கொல்லப்
பட்டவன். இவனிறத்தமைச் சாகச்
சூரபன்மன் தன்புற்றதற் செல்வ
யில்லை.

சிங்கவன்மன்—இரணிய வன்மனிற்
காண்க.

சிங்கன்—ஒருதீபம். இது இவ்வகை
ஈழம் சிம்ஹசமுதலிய பெயர்களை
யுடையது. (சிம்ஹன் = இலவங்
கப்பட்டை) இலவங்கப் பட்டை
யைமிகுதியாக யுடையது. இவ்
விவங்கை இராகவன் காலத்தில்
எழுதாறு யோசனை விஸ்தீரண
மிருத்ததாக இராமாயணத்தாலுண
ரப்படும். இதில் ஒரு சிறு கூறே
விப்போதுள்ளத. எஞ்சிய பாகத்
தைக்கடங்கொண்டது. பலதாறு
வருடங்கட்கு முன் அங்குக் குடி
யேறிய ஆரியரும் பூர்வராஜஸமர
பினரும் கூடிப்பிறத்தவர்களை இப்
போது அங்கு கசிப்பவர்களை
அங்குள்ளார் உதவார். அங்கு சிங்
கப்பாஷ்டையும் தமிழ்ப்பாஷ்டையும்
கழுகும். ஒருகாலத்தில் பெளத்த
மதம் மிகுதின்கிடையிடம். இவ
கையில் புத்த பீடிஷ்டு மொன்

தான்.

சிங்கன்—(1) குமாரக் கடவுளுடன்
போருக்குச்சென்ற பூத வீரர்களை
லொருவன் (2) சிங்கமுகன். சூரன்
தம்பி (3) கணகலியுதற்குத் துணை
கொண்ட ஓரரசன் [சூரன்]
சிங்கேசுவரி—திருப்புத்தூரிலே உமா
தேவியாருக்கு வழங்குந்திருகாமம்.
சிவலிங்க—நானகொணவிப்பிரசித்தி
யின்மனைவி. இராகு கேதக்களைப்
பெற்றவன்.

சிரிசன்—சாகல்லியன் மாணவகன்.
செககன்—ஸசக காரகனின் கோத்
திரத்தலைவன் மகதகாட்டிமன்னன்.
செகபாலன்—தமகோஷ. னெனுஞ்
சேதிகாட்டரசனுக்குமவகதேவன்
தவகை கருதிரவைகளும் பிறத்த
வன். விஷ்ணுவின் துவாரபாலகர்
களி லொருவன். பூர்வ ஜன்மங்க
ளில் இரணியகசிபனும் இராகவ
னுமாக வந்தான். இப் பிறப்பில்
கண்ணனாற் கொல்லப் பட்டவன்.
இவன கொடுஞ்செயல்களைச் சிக
பாவவதமென மாககவி கூறியதில்
காணலாம்

செசிவி—சுயற்கெண்டையைக் கொ
ந்திச்செவ்வதோர்குருவி. இதனைச்
சிலையென்றது கூறப்பட.

செட்டினன்—அர்ச்சுனன். தனையும்
தனவிலையும் தன் தமையனையும்
இகழ்த்தோர் எத்தகையின ராயி
னும், அவர்தலையை கட்டப்படுத்தி
காசஞ் செய்கே னெனைச் சபதம்
கொண்டமையின் இப்பெயரேற்
றவன்.

செத்தகஜன்—மிதினாகரத்து அஜ
னமைத்தன்.

செத்தபரகவாணிகள்—வித்தான் செத்

பரப்பினை பென்றும், சிதம்பர
விலைய ரென்று சொல்லப்பட்ட
வர். இவர் வீரகாசர் நாயகரே
வர் சிதர். மதகாமிகாபிதேவியா
ரைபுபாசித்தவர். பின்னர், தேவி
கட்டளையால், தொண்டை காட்
டும் திருப்போரூர் சென்றும் சமர
புரிபென்றும் பிரசித்தமாக விளக்
கும் சுப்பிரமணிய கோபத்திரத்தை
வடைத்து, புத்திடம் கொண்டுமறை
த்திருந்த முருகேசன் திருவுருவத்தை
செய்து ஆலயநீர்மாணஞ் செய்தபிர
சித்திபடுத்தியவர். தம்பேராளிரிய
ராகிய சாத்தலிங்க காமாட்சி னியத்
திய னையராகிய சதாநுதலிய கா
ன்குதல் கட்டும், கண்ணுடைய
கண்ணாளியராகிய ஒழிவி கொடுத்
தத்திற்கும் மிக்நிறை உவாரெய்
தவர். திருப்போரூர்ச்சாத்திரமுறை
திருக்கழுக்குன்ற வேதநீரீர்ப்பதிக
முதலியன பாடியவர். திருப்போ
ரூரில் ஒரு திருமடங்கண்டவர்.

சிதம்பரம்—சோனாட்டில் காவிரியட
கரைவி லுள்ள ஒரு சிவஸ்தலம்.
பூலோக னைவாசமென்றும், பஞ்ச
லிங்கஸ்தலங்களில் ஆராய லிங்க
ஸ்தலமென்றும், நீருத்த கோத்திர
பஞ்ச சபைகளில் பொன்னம்பல
கோத்திரமென்றுஞ்சொல்லப்படும்
இந்த கோத்திரம் தரிசித்தவர்கட்கு
முத்தி யளிப்பத. இதன் மகிமை
வைக்கடறுகன சிதம்பர புராணம்
கோயில் புராணம் புலியூர் புரா
ணம் 'சிதம்பர மான்மியம்' காச
மான்மியமென னுங்கள். விவாக்
கரபாதுறானிகள் பதஞ்சலிமுறிகள்
முதலிய அசேஷர்க்குத் திருவருள்
புரிந்த கோத்திரம். திருக்கோண்ட

வையூர் இளமைவாணதம், தன்
வதன் தந்தை முதலிய நியோர்
களும் புனைவழிகளும் முத்திபெற்
றதும், சிங்கலமக் சக்கரகத்தி
கெண்டிட்டகீர்மி தூணியவன்
னானதம், கணேச கோதியக்கா
ய் ஒருசுந்திரை வித்தியகாரமும்
எருவை புண்ண கிந்த வலும்
முத்திபெற்றதும், உபயங்கு ருணி
வர்க்குப் பாந்தவனித்ததும் இந்த
கோத்திரமே இந்நிபு புண்டி
வீடு என்பர். தது நூலாவிடவகா
லின் இங்கு விளக்கத்தக தந்து.
இதன்மகிமை துங்கை நூலாக,
சாபபதியும் கிகாமி யம்மைபும,
திருமூலகாதும் உமைவம்மைபும
எழுத்தருணியனர். நுகர்யாடலும்
பெற்றது. கிகாங்கை முதலிய
பத்தத் தீர்த்தவாணபுடையது.

இந்த கோத்திரத்திலே சாபபதி
சக்கதியிலேயே கோவிந்த சாதரெ
னும் பெயரால் விளக்குத் திருமால்
கோயிலுமுண்டு.

சித்தத்தைச் சிவன்பாலேவைத்தார்—
கிகயோகத் திருந்து திருவடியை
வடைபும் ஜிவன்மூர்த்தம், ஒன்
பத சொகையடியாரில் ஒருபரு
ப்பினர்.

சித்தகாரேசர்—திருகாறையூரில் சிவ
பிராணஞ் சுழக்குத்திருநாயகம்.

சித்தம்—கிகாமகம்சத் திருபத்தெட்
டனு கொன்ற. இது சிவ பிரான்
திருசெந்தியும், காங்கு உபபேதம்
களும், ஒத்தகாரகோடி. சித்தநா
மாவென்றது.

சித்தநாமனாயர்—மகிவிரக்கை லின்
சம்போலத் தொன்னா புத்தி
தும் பிரதிபட்டமென்று, கண்பதி

னாயிரஞ் சிவாலயங்களைக் கட்டு
வித்து, நெற்றிக்கண் பெற்று சா
டோறுங் கைலாயஞ்சென்று தரி
சித்துவந்த வீரகைவர்.

சித்தர்—தேவசாஸியர் பதினெண்மரி
லொருபகுப்பினர்.

சித்தர்கள்—அணிமாமுதலிய அஷ்ட
சித்தி களிலும் உய்வவர். இவர்க
ளின் தொகைக்குக் கணக்கின்று.
ஆயினும் கோரக்கர் முதலிய நவ
நாத சித்தர்களும், கொங்கணர்முத
லிய அஷ்டாட்சசித்தர்களுமே சிற
ப்பாகச் சொல்லப் படுவர். இவர்க
ளாற் செய்யப்பட்ட பல னுல்கள்
இறந்திருக்கவேண்டும். அகப்பேய்
என மனத்தை விளித்துப் பாடிய
அகப்பேய்ச்சித்தரும், பாம்பேனை
மனத்தைக் கூறிய பாம்பாட்டிச்
சித்தரும், கடுமெளிசித்தரு முதலி
யோர் னுல்கள் இவ்வாணப்படும்.

சித்தவடம்—சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிக
ளுக்குச் சிவபெருமான் திருவடி
நீவைச் செய்த இடம்.

சித்தாசிரமம்—விசுவாமித்திரர்தவஞ்
செய்தவீடம். அம்முனிவர் இவ
ருச் செய்த யாகத்தைக் காப்பதற்
காகவே தசரதராமனைக் குழந்தை
ப்பருவத்திற்கொண்டு சென்றனர்.
இங்கே தவமுதலியன ஆசிரயித்
தோர் சித்தியைப்பெறுவது உண்
மைபாக்கின் இப்பெயர் பெற்றது.

சித்தாந்தகௌமுதி—பாணினி முனி
வர்செய்த கடயொழி வியாகரண
த்திற்கு கொரு விவாச்சியாகம்.

சித்தாந்தசாத்திரம்—இதுபதினாஞ்ஞ.
அவற்றின்பெயர்களை உல்கி களி
ஞெயியர்போதஞ் சித்தியார், பித்தி
குப ஷண்மைப் பிரகாசம்—வந்த

வருட், பண்புவினாபோற்றிகொடி
பாசமிலா செஞ்சுவியு, ஷண்மை
நெறி சங்கற்ப முற்ற ” என்னும்
கெண்பாகானறிக. இவற்றுள், திரு
வருட்பயன் சங்கற்ப நிராகரணம்
வினாபெண்பா கொடக்கவி போற்
றிப்பலிஞெடை சிவப் பிரகாசம்
செஞ்சுவியுது உண்மை நெறி
விளக்க மெனுமெட்டும் உமாபதி
சிவாசாரியராலும், உண்மைவிளக்
கம் திருவதினை மனவாசகக் கடர்
தாராலும், சிவஞான சித்தியார்
இருபா விருபு.தெனு மிரண்டும்
அருணாந்தி சிவாசாரியராலும், சிவ
ஞானபோதம் மெய்கண்ட தேவ
ராலும், திருவுந்தியார் திருவியலார்
உய்யவந்த தேவநாயனு ராலும்,
திருக்களிற்றுப் படியார் திருக்கட
லூர் உய்யவந்த தேவநாயனாராலும்
இயற்றப்பட்டன. இவ்வுய்ய வந்த
தேவநாயனாரிருவரில் திருக்களிற்
றுப்படியார் செய்தவர் முற்பட்ட
வரும், மற்றை யோருக்கு ஆசிரி
யருமாம்.

மேலைய ஆசிரியருள், மெய்கண்
டதேவர் டோ அருணாந்தி சிவாசா
ரியர்; அவர் டீடர் மறைஞானதேசி
கர்; அவர் டீடர் கொற்றவன குடி
உமாபதி சிவாசாரியர். இவர்கள்
கால்கரும் சந்தான குரவர்களை
ப்படுவர். உமாபதி சிவாசாரியர்
தாயியற்றிய சங்கற்ப நிராகரண
மெனுதுவில் சாவிவரணவருஷம்
கடகரு—ல் அந்துலைச் செய்த தா
கக் உறியுள்.

மேற்காட்டிய சித்தாந்த சாத்தி
ரங்கள் பதினாஞ்ஞ சிவாகமவக்
ளின் ஞானகாண்டப் பொருளைச்

கருக்கித் தென்னிதின் வினக்கவ
ல்ல தூல்களாயிலுருகின்றன. இவ
ற்றை மெய்கண்ட சரத்திர மென
வும் கழங்குப. இவையே யன்றி
அந்த ஞானகாண்டப் பொருளைத்
தமிழில் வினக்கு தூல்கள் சைவ
சமயகுரவர்கள காலவ தருளிய
தேவார திருவாசகங்கள். இதனை,
“மாவாய்மைச் சம்பந்தர் வாக்
சர் வன்றெண்டர் காதல்தர், பூவா
யின் நேறலெனும் தமிழ்மறைபா
திருக்கடைக்காப் புசுசீர் சாறுந்,
தேவாரத் திருப்பாட்டுத் திருவாச
கமுமுறையாற் செப்புகின்ற, நா
வாயே நாவாயாம் பவக்கடலைக் கட
ந்துமுத்தி நகர்சேர் தற்கே” என்று
ஞ்செய்யுனானதிக.

சித்தார்த்தசாராவளி — சரியை முத
லிய காங்கு பாதங்கலையும் வினக்
கும் அரிய தொருதால். திரிலோ
சன சிவாசாரியருளியது.

சித்தார்த்தசிகாமணி—துறைமங்கலம்
வித்வான் சிவப்பிரகாச சுவாமிக
ளியற்றிய தூல்களிலொனது.

சித்தார்த்தத்தொகை—புத்தமத சித்தா
ர்த்தங்களைத் தொகுத்துக் கூறும்
ஒரு தமிழ்தூல். சிவ செய்புள்ளை
மேற் கோளாகக் காணப் படுவ
தன்றி இந்நூலினிபிற விடயங்கள்
ஒன்றும் புலப்படவில்லை. [மணி]

சித்தார்த்தர்—இருபத்தேழு புத்தர்க
ளில் பத்தொன்பதாசத் தோன்றி
யவர்.

சித்தார்த்தாதேவி—சுயம்வர ராசன்
மனைவி. அபிரக்தனரெனு காங்கா
வது னுணதீர்த்தங்கரின் தாய்.

சித்திபுத்திகள்—விநாயகச் சத்திகள்.
விசுவரூபன் புதல்வியர். மயன் புத

ல்வியரென்றஞ் சொல்லப்படுகர்.
இவகூடன் லாபன் எனும் புதல்வ
ரைப்பெற்றவர்.

சித்திபுரம்—சீதாராசன்சாரம்.[மணி]
சித்திரகன்—விருஷ்ணி வமிசத்திற்
பிறந்த ஒரு யாதவன்.

சித்திரகுப்தன்—இயமன் கணிகள்.
மாதூர்செய்யும் புண்ணிய பவ
ங்களைக் கணக்கிட்டு வைப்பவ
னென்பர்.

சித்திரகூடம் — கான்மீதி முகிலரா
சிரமம். சிருங்கிவோ புரத்தின்
தென்மேற்கிலுள்ளது. இஃதிக்கா
லத்தில், பண்டல்கண் டெனவழங்
கும். இஃதொருமலை.

சித்திரகேதன்—(1) யது மரபினன்.
வசுதேவனுக் கிளவகாசிய தேவ
பாசனுக்கு ஜேஷ்ட குமாரன். (2)
சூரசேனதேசத்தரசன். பல மனை
வியருடன் கூடி வாழ்ந்து சத்ததி
யின்றிப் பன்னாள்செய்த அருத்தன
த்தாலுசித்த ஒரு ஆண்மகவை அம்
மங்கையர் பணமையால்மருத்துட்
டிகொல்லல், புத்திர சோகத்திலா
ழ்ந்து வருத்துகையில், தனபாறு
ற்ற நாரத முனிவரும் அங்கிரச
முனிவருஞ் செய்த ஞானோப தே
சத்தாற் சோகநீங்கிப் பரமஞானி
யாப் வித்தியாதர ஒரு கேற்றத்
திருக்கைலாயமடைத்து உமாசமே
தராய சிவ பெருமானைத் தரிசி
ந்து, சர்வ லோக சரண்ய ராய்ய
தேவாரீதே பெண்ணுடன் கலத்தி
ருக்கலரமோவென உல்லங்கனமா
க்கேட்டி, அத்தீமையால் அசுர
வடிவேற்று விருத்திரா கானாகத்
தோன்றி இத்திராநுற் கொல்லப்
பட்டு முத்திவடைத்தவன்.

சித்திரசபை — செபெருமான் நடனஞ்செய்த பஞ்சசபைகளிலொன்று. இது திருநெல்வேலியிலுள்ள திருக்குறளூர்த்திலுள்ளது. சித்திரசேனபாண்டியன் — சித்திரகூடம்பாண்டியனுக்குப் பின் மதுரைபையாண்ட பாண்டியன்.

சித்திரசேனன்—(1) துர்யோதனன் தம்பியரிலொருவன். (2) ஒரு கந்தர்வன். அர்ச்சுனனுக்கு கண்பன். பாண்டவர் துறைதலைத்தில் வசித்தவரில், துரியோதனனுயர் பாண்டவரைக்கண்டு பரிசுசெய்த விருத்தியி அக்குற்றா, அகர்சன் உசித்தரானத்தின் மறகரையில் தங்க, இக்கந்தர்வன் துர்யுத்திரகுத்துபோக வெணக்கடற, தடுத்தமையின் அவர்களை பெயல்வாம் ஸ்திரீக ளுடன் கொறசெய்தனர். தருமருணர்க்கு அவர்களை பெயல்வாம் விடுவித்தனர். அர்ச்சுனனுக்கு கண்பன். (3) ன்ணன் புத்திரன் (4) ஜராசந்தனுக்குகண்பன். (5) கரிஷ்யத்தன் புதல்வரிலொருவன் (6) மதுரையை யாண்ட இருபத்தெட்டாம் பாண்டியன்.

சித்திரதரன்— (1) சோபனபுரத்தரசன். (2) போதனபுரத்திலிருந்த ஒருசெம்பன். [குறா]

சித்திரத்துகசபாண்டியன்— சித்திரபூகணபாண்டியனுக்குப்பின் மதுரையை யாண்ட இருபத் தாரும் பாண்டியன்.

சித்திரபூகணபாண்டியன்— சித்திரவிரதபாண்டியனுக்குப் பின் மதுரையை யாண்ட இருபத்தைத்தாம் பாண்டியன்.

சித்திரம்—சித்திரம் மூப்பத்திரன்

டனுளொன்று.

சித்திராதன்—(1) முனியின் மைத்தன். கந்தர்வன். (2) யதமரபினன் பேரு சங்கன் புத்திரன். இவன் மகன் சகிலத்தன். (3) துர்யோதனன் தம்பியரிலொருவன். (4) உதிவிரதன் மகன். (5) ஸ்ரீஹராசருமான்.

சித்திரரோகை—(1) குபேரன் மனைவி. சித்திராபேதி பென்றும் பெயருடையவன் (2) காணுகான் மகனாகிய உலகையின் தோழி. இவன் காணுகான் மந்திரி ககந்தன் புத்திரி. சித்திரமெழுதலில் வல்லவன் இவனே துக்குத்தன் படமெழுதிக் காட்டி அவனை மோகிப்பித்தவன். சித்திரவரம்பாண்டியன் — மதுரையில் சித்திரத்துகச பாண்டியனுக்குப்பின் அரசுசெலுத்திய இருபத்தேழாம் பாண்டியன்.

சித்திரவாகன்—பாண்டியர் மரபில் மணலூர் புரத்திருத் தரசுசெய்தவன். பப்பிருவாகன் இவன் மகனாகிய சித்திரங்கதைக்கு மகன். பாரதப்போரில் பாண்டவர் பக்கிலிருந்தவன். இவனைச் சித்திரவாகனெனப்பதுமுண்டு.

சித்திரவிக்ரமபாண்டியன்—சித்திரசேனபாண்டியனுக்குப் பின் மதுரையை யாண்ட இருபத் தொன்பதாம் பாண்டியன்.

சித்திரவிரதபாண்டியன்—கருணசேகரபாண்டியனுக்குப் பின் மதுரையை யாண்ட இருபத்து கானகம் பாண்டியன்.

சித்திரன்—கனகவிசயக்குத் துணைவனான ஓரசன். [செய்]

சித்திராங்கதன்—(1) சித்திர மரபி

னன். திருதராட்டிரன் பெரிய தக்
கை. வித்திராவீசியனுக்கு மூத்த
வன். (2) ஒருகத்தரவன். தன்கால
த்தில் தன பெயரால் வினங்கிய
(திருதராட்டிரன் பெரிய தக்கை
யென) மேலேகாட்டிய அரசனைக்
கொன்றவன். (3) துர்யோதனன்
பியரிலொருவன்.

சித்திராங்கை—சித்திராகன் புத்
திரி. அச்சுனை மணியிரி லொ
ருத்தி. பப்பிருவாகனைப் பெற்ற
வன். இவனுக்கு அவலி யென்றும்
காமரத்தரம்.

சித்திராங்கி—ராஜராஜ நரேத்திரன்
காமங்கிழத்தியரிலொருத்தி.

சித்திராதேவி—குபேரன்மனைல. இவ
னுக்குச் சித்திராங்கை யென்றும்
பெயர்.

சித்திராபதி — மாதவியின் நற்றாய்
[சில] மணிமேலையை உதயகுமா
ரேனுடி கூட்டுதற்குப் பல்லவையில்
முயன்றவன். மிக்க விரகினன்.

சித்திராபுதன்—ஒருகத்தருவன்.

சித்திரோபல—ஒருகதி. இது திரு
குகிரியினின்று வருவது.

சிவாலி—தாலாதமனைவி.

சிந்தாதேவி—சாகவதிதேவி. இவளு
க்குத் தென்மதுரையில் கலாதேவி
நியமமென்றும் ஆலயமொன் றன்
னது. இவள் ஆபுத்திரனுக்கு அமுத
கரபிபை யளித்தவன். இவளைச்
சிந்தாவிலக்கென்றும் கூறுவர்.

சிந்தாமணி—(1) கங்கதிகாரி லொ
ன்று. (2) சங்கமருவிய ஐம்பெருங்
கூப்பியங்களி லொன்று. சேவகசிக்
தாமணியிற்சாண்க.

சிந்தாவிலக்கு—சிந்தாதேவியிற் காண்க.
சிந்தியம்—திருபத தெட்டுச் சிவாக

மங்கலிலொன்று. இது சிவபிரா
னுக்குத் திருகடி விலக்காய் ஆற
உபபேதங்களும் இவனுக்கிரத்தமு
மாகவுள்ளது.

சிந்து-மேற்கடலிற் பாய்வ தொருகதி.
சிந்துதவீபம்—திருக்காரு மரபினன்.
அபுதாய்வின் பிரா. சிந்து நேச
மனைன்.

சிபி—உரேரன் ஜேஷ்ட குமாரன்.
இவன் யாக்குச்செய்கையில் இவன்
ருணந்தச் சோதிக்கக்கூறியதின
திரை பருந்தாவும் அக்கினி புரு
வாகவும் கடினேற்ற, பருத்துபுரு
வைத தாத்திச்செல்ல, புரு இவ
னிடத்தடைக்கலம் புது, அதற்கு
அபயகொடுப்ப, பருத்துஅக்கனை
கது அதனை விமோறுகேட்க, என்ன
டைக்கலம்புக்கைதவிடே னெனப்
பருத்து என மாய்சிதுரையைவிட்
டுவிடுகென, இவன் அதனை வி
டேன். அவ்வுடை யுள்ள மாயி
சம் எனனுடவி னின்ற தருவே
னென்று கூறித் தலைகாட்டி ஒரு
தட்டில் அதனை விட்டுத் தன் மாயி
சத்தல் சிறிது சிறிதரித்த மறுதட்
டிவிட்டுச் சரிவராமையின் தானே
கன்று சமனுக்கி என்னை நுண்க
வென்றவன். அக்காலத்தில் இத்தி
ரனும் அக்கினியும் விவந்து தம்
ந்ஜவடிவு காட்டிப் பலவாது புழந்
துபலவாதகளைளிக்கப்பெற்றவன்.
இவனுக்கு காலகர்புத்திரர். அபர்
விருஷதர்ப்பன் கவிரை நேகவன்
மத்திரனெனப் படுகோர். (2) பிர
கலாதன் புத்திரரிகொருவன்.
சிம்கபாலன்—ஒருபெளராணிகன்.
சிம்கமரசக்கரம் — மகா கடிவாக
வுள்ள ஒரு சோதி சக்கரம்.

சிம்மபலன்—சீசகன். விராடராஜன்
மைத்துனன். கீமசேனஞ்சுர்கொல்
லப்பட்டவன் சேகரணிகாணக.
சிம்மமுரசுகரன்—சிங்க முகசுகரணிற்
காணக.

சிம்மினை—(1) திதிபுத்திரி. விப்பிர
சித்திபாரியை. இவன் தஷன் மக
னென்றும் கசியபன் மனைவியென்
றும் தூல்கன் மாறுபட்டுக் கூறும்.
(2) இரணிய கசியபன் புத்திரிகளி
யொருத்தி. (3) ஓராகசி. சாயாக்
கிராகிணி. இலங்கெணி பென்றும்
பெயருடையார். இலங் கையில்
வடவாசல் காத்திருந்து அனுமனார்
கொல்லப்பட்டவன்.

சியவனன்—பிருகுபுத்திரன். இவன்
தாய் புலோமை சுகன்னிகைகளை
வன். இவன் குஷ்டரோகம் அசு
வீனிகேதவரால் தீரப் பெற்றவன்.
அக்கன் றிக்காகத் தன்மாமனாசரி
யாதியைக் கொண்டு யாகத்தில்
அவர்கட்கு அவிகொடுப்பித்தவன்.
அசுவீனி தேவகிற் காண்க. இவன்
மகன் ருரன்.

சியாமகன்—யதுமரபினன். வகதே
வன் தம்பியரிலொருவன்.

சியாமரஸ்மி—கபிலர் சீடனாகிய ஓரி
குடி. வேதம்பிரமாணதூ லன்மற
ன்னைபுற்ற, இதழியில் அம்முனி
வராத் நேற்றப்பட்டவன்.

சியாமனாதேவி—(1) இயமன்மனைவி.
(2) உச்சிஷ்டை.

சியேனரி—அதுரன் மனைவி. கசிய
பன்மனைவி பென்றஞ் சொல்லப்
படுவன். சம்பாதி சடையுக்கோப்
பெற்றவன்.

சிரகாரி—இராக்தன். ஒருகாலத்தில்
இவன் மிதா தன் மனைவி மேற

கோபங்கொண்டு தவளை வெட்டிற்
படி யிலுணுக்குக் கட்டளைபிட, தா
வெனக்கருதித் தாமதித்து நிற்கை
யில் தவன் கோபநீங்கிக் களித்து
இப்பெயரிட்டான். [சிரம்—தாம
சம்; காரி—செய்பவன்]

சிரத்தாவதி—வருணன் இராஜதாணி
ககரம்.

சிரத்தை—(1) தருமன் மனைவி. இய
மனதாய். (2) வைவசுவத மத
வின் மனைவி.

சிரபுரம்—சீகாழியின் பன்னிரு பெ
யர்களிலொன்று. பாற்கடல் கடை
ந்து அமுதம் பருக்கையில் தேவ
ரோடு சேர்ந்த அமுதண்டு, சூரி
ய சந்திரர்களுணர்ந்தத் திருமால்
வெருண்டு தமதுகையிலிருந்தசட்
டுவத்தால் வெட்டுண்ட அசுரர்ச
ளிருவர் சிரங்கனும் அமுதண்ட
மையாலழியாது இராருகேதுவாக
வழிப்பட்டமையின் இப்பெயராயது
[இராருகேதுவிற்காண்க]

சிரலி—சிச்சிலியிற்காண்க.

சிரவணத் துவாதசி — திருவோண
நஷத்திரத்தடன் சேர்ந்த துவா
தசி. இதுவே விஷ்ணுவாமனாவதா
ரஞ் செய்த தினமாகலின், இஃ
தொரு வீரத்தினம்.

சிரவணன்—முராகரன்மகன். கண்
னனார் கொல்லப்பட்டவன்.

சிராயு—பிரமதத்தன்பிரா.

சிராத்தேவன்—சூரியனுக்குஞ் சஞ்
ஞகைக்கும் பிறந்த புதல்வன்.

சிராவணம்—(1) ஒரு கஷத்திரம்.
இது திருவோணமென்று செல்ல
ப்படும். (2) ஒரு வீரத்தினம். இது
ஆவணிகாசசிராவணம். யுத்தஉப
வீததாரணஞ் செய்வதுவழக்கம்.

நொலிதம்—தராத ராமன் குமாரனா
கிலவன் ராஜதானி நகரம்.

சிருகாலகாதேவன் — மதுராபுரிக்
கருகிலுள்ள கரவீரபுரத்த மன்
னன். கண்ணனுடன் திராப்பகை
கொண் டிருத்தமையின் கண்ண
னாற் கொல்லப்பட்டவன். அக்கால
த்தில் கண்ணனே இவன் மகளை
யாசனாக்கினன்.

சிருக்கெரி—மைசூர் நாட்டி லுள்ள
ஒருமலையில் மேலிருக்கும் நகரம்.
கங்கரா சாரியரால் ஸ்தாபிக்கப்
பட்ட சாரதா பீடமும் மடமு
முன்வட்டம். அங்கே அநேக ஸூல்
களைபுடைய கிரத்தமண்டபமொன
துண்டு.

சிருக்கர்—புஷ்பயித்திரன் மரபினர்.
மகதநாட்டமென்னர் - இவர்கன்பதி
ன்மர். னூற்றுப் பன்னிரு வருடம்
அரசுசெய்தவர்.

சிருக்கி—(1) ஓரிருடி. சமீகன்மகன்
(2) மான் வயிற்றிற் பிறந்த ஒரு
முனிவன் [மணி]

சிருக்கிபேரம்—கங்கைக் கரையிலு
ள்ளநகரம். இது தசரதராமனுக்கு
கண்பநுண சூகன் பட்டணம்.

சிருஞ்சயன்—(1) பர்யியாகவன் புத்
திரரிலொருவன். இவன் தவஞ்செ
ய்து தசரத ரனுக்கிரகத்தாலீ பொ
ன்னாக மலமுத்திரவர்களைக் கழிக்
கும் கவர்னஷ்டமலி யெனும் மக
ணப்பெற்றனன். இதனை யுணர்ந்த
கன்வக் அவன் வயிற்றிற் பொன்
னிருக்குமென்று கொண்டு பார்த்
தாய் போக, மீண்டும் தசரதரால்
பிழைப்பித்தனன். (2) காதேவன்
தம்பிபுரிக் ஒருவன். (3) தாலா
கணன் மகன்.

சிருட்டம்—சிற்பதன் மூப்பத்திரன்
டனுமென்று.

சிருஷ்டியபித்தித்துவம்— இத்திரன்
தேவர்களுக்கும், அக்கெரி கசக்க
ளுக்கும், இயமன் பிதர்களுக்கும்,
சிவன் பசுபூதாதிர்களுக்கும், விஷ்
ணுதுவாதசாதித்தர்களுக்கும், வரு
ணன்ஜலத்திற்கும், குபேரன் தன்
த்திற்கும்பகர்களுக்கும், சத்திரன்
நகத்திரவர்களுக்கும் யாகத்திற்கும்
விரதத்திற்கும் ஒஷதிக ளுக்கும்,
பிருதசக்கரவர்த்தி பூயிக்கும், தகூ
ன்பிரஜாபதி களுக்கும், பிரஹ்ம
தன் னைத்தியர்களுக்கும் தானவர்
களுக்கும், இமயம் மலைகளுக்கும்,
சமுத்திரம் நதிகளுக்கும், சித்திர
ரதன் கத்தர்வ வித்தியாதாரகின்னா
கிம்புருஷர் களுக்கும், ஐராகதம்
திககஜங்களுக்கும், உச்சைச் சிர
வங்குதிரைகளுக்கும், சருடன்பசுதி
களுக்கும், சிவகம் மிருகக் களுக்
கும், வாகுகி சரப்பங்களுக்கும்அதி
பதித்துவத்தைச் சிருஷ்டி காலத்
தற் பெற்றிருத்தனர்.

சிரயாமலர்—ஐஜனமதஸ்தாபகரான
இருபத்து நான்கு தீர்த்தங்கரரில்
பதினெண் ருவதாகத் தோன்றி
யவர்.

சிவப்பதிகாரம்—பழைய ஐம்பெருங்
காப்பியங் களில் இரண்டாவது.
இளங்கோவடிக ளென்னுஞ் சேர
முனிவரார் செய்யப் பட்டது.
உரையாசிரியர் கனால் எடுத்தக்
காட்டப்புகும் பிரமாண நூல்களில்
ஒன்றுவுள்ளது. கோவலன் கண்
னகியென்பவர் சரிதைகளை லிரித்
துக்கறுவது, சிலம்புகாரணமாகச்
சிலதருஷங்களை உலகினர்க்குணர்த்